

*"Manējo, manu izredzēto
laimei"*

Jēzus

Leandrs Lašanss

3. sējums

Leandrs Lašanss

“Manējo, manu izredzēto laimei”
JĒZUS

Leandrs Lašanss

“Manējo,
manu izredzēto laimei”
JĒZUS

3. sējums

Garīgas sarunas

2006

Imprimatur

† Jānis Pujats, Rīgas arhibīskaps–metropolīts

Rīga, 2006. gada 1. augustā

Izdevuma redaktore: Ilze Kurša-Briede

Tulkotāja: Inese Gagaine

Korektore: Sandra Priedīte

Maketētāja: Daina Girgensone

Léandre Lachance. “Pour le bonheur des Miens, Mes choisis JESUS”

© Tous droits réservés en toute langue puor tous pays: ÉDITIONS
SAINT-RAPHAËL

C.P. 492

Sherbrooke (Québec) Canada J1H 5K2

© Vāka zīmējums: *Editions Médiaspaul*, Parīze

“Emmausas mācekļi”, guaša, Anna Marī Enkēna

© Izdevumam latviešu valodā – izdevniecība *Dzīvības Straumes*,
2006, Rīga

Izplatīšana: 9455267 (Ilze Kurša-Briede)

ISBN 9984–9895–0–X

Apliecinot cieņu un paklausību Pāvesta Urbāna VIII dekrētam, mēs paziņojam, ka pret šajā grāmatā vēstītajiem faktiem izturamies tikai ar tādu ticību, kādu pelna ikviena cilvēciska liecība. Tāpat paziņojam, ka izteiktie spriedumi nav paredzēti, lai apsteigtu mūsu svētās Mātes Baznīcas spriedumu, kurai autors svētbijīgi pakļaujas.

Izdevēja piezīme izdevumam franču valodā:

Šajā grāmatā vīriešu dzimte tiek lietota bez diskriminējošiem nolūkiem, bet gan vienīgi tādēļ, lai atvieglotu teksta lasīšanu.

Prologs

“Pastāv divi uguns veidi, kas spēj šķīstīt cilvēku: Mīlestības Uguns un ciešanu uguns.

Nereti abas ugunis darbojas vienlaicīgi, lai panāktu ātrāku un labāku rezultātu. Strauji un efektīvi darboties tām palīdz cilvēka atvērtība gan vienai, gan otrai.

Šķīstīšanai vienmēr seko gavīles, jo tā tevi tuvina tavam Radītājam un Dievam.”

Pateicība

Nezinu, kā atrast īstos vārdus, lai pateiktos Svētajai Trīsvienībai par to, kas noticis kopš 1996. gada 7. novembra rīta – dienas, kad piekritu atsaukties uz iekšējo aicinājumu rakstīt, kaut arī man nebija nekā cita, ko atzīmēt, izņemot trīs vārdus: *Mans mīļais bērns*. Ir svarīgi pienācīgi apzināties, ka darbā *Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS* nav nekādas Leandra Lašansa iniciatīvas. Neesmu darījis neko citu, kā vien piekritis un atbildējis uz dažādiem lūgumiem, ko saņēmu gan tiešā veidā – iedvesmā, gan arī caur citiem cilvēkiem vai notikumiem.

Nav tātad nekāda nopelna, ko es varētu piedēvēt sev, ja nu vienīgi to, ka esmu sacījis savu “jā”. Tas nav mans, bet gan Kunga Darbs. Man nav nekādas lietpratības tāda darba veikšanai. Taču Viņš, lai to sekmīgi īstenotu, nolika manā ceļā visu vajadzīgo, kaut arī es pats neko nemeklēju un nelūdzu.

Es vēlos pagodināt Tēvu, Jēzu un Svēto Garu, pieminot to, kas pastāv šobrīd un kas ticis paveikts ar šo triju sējumu un dažādo Kunga izvēlēto cilvēku, daudzējādu talantu, prasmju un harizmu starpniecību, kad šie cilvēki pašai aizliedzīgi un dedzīgi piekrituši nākt palīgā manā nespēkā, izlabojot manas kļūdas vai papildinot to, kā man pietrūka. Viens pats es šos darbus nemūžam nebūtu spējis veikt.

Sirsnīgs paldies

Manai laulātajai draudzenei Elizabetei, kura mani allaž atbalstījusi ar savu klātbūtni, uzklausīšanu, izpratni, daudzajām lūgšanām, padomiem un dienišķo palīdzību.

Martai Roberžai par manuskriptu iespēšanu un labošanu.

Tēvam Dāvidam un abatam Gijam Žirū kā garīgajiem vadītājiem.

Andrē Kutīram, *Saint-Raphael* izdevējam.

Marselam Laflammam par viņa *Garīgās vadības rokasgrāmatu*.

Plašsaziņas līdzekļiem, konkrēti – žurnāliem:

Jaunais Katoļu Vēstnesis (JKV), Kanāda

Stella Maris, Šveice

Dievmātes Zvaigzne, Francija

Gaismas Dievmāte, Francija

Tulkotājiem:

Vācu valodā – māsai Dōmenikai Frerikai

Itāļu valodā – Liai De Čiljai

Angļu valodā – māsai Florestīnai Odetai

Portugāļu valodā – Dr. Armindo Neves da Silvam

Mišelam Šuināram de Proviāram, Levī, par audiokasetēm un videokasetēm.

Kevinam Deneheram par videokasetes pārtulkošanu angļu valodā.

Anrietai Karonai par dziesmu komponēšanu.

Žanam Klodam Matjē no *Video-Media*, Sentžilī, par videokaseti.

Garīgajai ģimenei *Marija-Jaunība* par dziesmu harmonizāciju, muzikālajiem aranžējumiem un ierakstīšanu kompaktdiskā un audiokasetē.

Pateicība

Distributions CPM par kompaktdisku un audiokasešu izlaišanu un tirdzniecību.

Gaetānam Katidālam no Hullas par 120 kartīšu sēriju *Domas Maniem izredzētajiem. JĒZUS.*

Rišāram Riū no Šerbrūkas par interneta mājaslapas realizāciju: www.leandrelachance.com

Vēsts izplatītājiem par viņu dažādajiem darbiem.

Izplatīšana

Kad iznāca *Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS* pirmais sējums, izdevējs piekrita atteikties no sava izraudzītā reklāmas veida, lai ļautu Kungam šo grāmatu izplatīt, kur Viņš vēlas un kam vēlas. Turklāt es saņēmu vēstījumu par šo tematu, kurā sacīts, ka man nav jāraizējas, jo Viņš Pats parūpēsies par visu (sk. 17. un 26. vēstījumu 2. sējumā).

MSK

(Mīlestības un Sadraudzības Kopienas)

Vairākos reģionos darbojas MSK. Par tām es dzirdu ļoti skaistas liecības. Man nav zināms nedz to skaits, nedz sastāvs. Nedomāju, ka man tās būtu kaut kādā veidā jāpārtrauga, varbūt vienīgi jāatbild uz dažiem jautājumiem vai ielūgumiem, ja to varu. Es pilnībā paļaujos uz Kungu neatkarīgi no tā, vai runa ir par šo kopienu izveidošanu, izaugsmi vai tām nepieciešamo palīdzību augšanas grūtību pārvarēšanā. Otrajā sējumā atrodami plaši materiāli par šo tematu.

Konferences

Man nav pārlicības, ka manas liecības lekciju vai konferenču veidā būtu obligāti nepieciešamas, lai uzrunātu sirdis. Kungs var ļoti labi darboties tieši pašās sirdīs vai arī izmantojot daudzējādos līdzekļus, kas ir Viņa rīcībā. Mūs Viņš lieto aiz Mīlestības uz mums. Es tikai pieņemu lūgumus un cenšos izšķirt, vai tiešām tā ir Dieva Griba, lai dodos liecināt. Es pagodinu Dievu par visiem šiem cilvēkiem, kuri ir ziedojušies, pašai ziedzīgi atbildot uz savu iekšējo aicinājumu organizēt šīs tikšanās – Kvebekā, Ņūbransvikā vai citur.

Noslēgums

Kā gan lai patiesi ticīgs un pietiekami informēts cilvēks visu šo faktu un daudzo manis saņemto liecību priekšā varētu apšaubīt Dieva Darbību mūsos un caur mums? Visneparastākais, manuprāt, ir tas, ka, lai rīkotos, Viņš negaida, kad būsīm kļuvuši perfekti; mūsu “jā” ir vienīgais, ko Viņš prasa! Kāpēc gan mēs vēl reizēm vilcināmies un šaubāmies? Atdosim šo vilcināšanos un šaubas Viņam. Viņš pratīs tās pārveidot. Amen. Alleluja.

Leandrs Lašanss
 Šerbrūka,
 Kvebeka, Kanāda

Izdevēja piezīme izdevumam franču valodā

Kāda žēlastība un kāda laime – strādāt kopā ar Leandru Lašansu, izdodot trešo sējumu! Tie, kuri viņu pazīst, ir liecinieki, ka viņš ir pats pirmais, kurš īsteno dzīvē savos pierakstos ietvertās mācības. Darijumu cilvēka karjeras laikā Leandrs ir attīstījis praktisku, efektīvu, disciplinētu un pret klientu un sabiedrības vajadzībām atsaucīgu attieksmi. Garīgumu, ko viņš mums piedāvā šajos trijos sējumos, ir ietekmējusi šī dzīves skola. Lasot šīs grāmatas, mēs sākam pārveidojošu garīgo formāciju. Šīs garīgās sarunas veicina ciešāku tuvību ar Kungu un izraisa vēlmi nopietni iesaistīties šādās attiecībās.

Kas tas ir par garīgumu? To varētu īsumā definēt kā *Kungam sacīta “jā” garīgumu* – paļāvīgu uzticēšanos, ļaujot Viņam sevi vadīt pa niecīguma un Mīlestības ceļu. Tajā mēs atpazīstam mazās Terēzītes garīgās bērnības ceļu, kas Baznīcā ir labi zināms.

Bībele mums sniedz daudzus šī “jā” garīguma piemērus. Visspožākais droši vien ir Marijas līksmais *FIAT*,

kas pārveidoja vēsturi un sekmēja cilvēces atpestīšanu. Kopā ar Leandru mēs atklājam šādu pašu garīgumu, kas – piedāvāts skaidrā un konkrētā veidā – mūs pamudina pieņemt Dieva plānu attiecībā uz ikvienu no mums.

Šis garīgums ir tik bagāts un neizsmelams, ka mēs nekad nebeigsim to apcerēt un īstenot dzīvē. Paredzams, ka arī citi tiks iedvesmoti rakstīt, lai to attīstītu un vēl vairāk atklātu tā vērtību. Jau tagad, vienlaikus ar šo trešo sējumu, mēs laižam klajā pedagoģisku garīgās vadības un praktiskā pielietojuma brošūru ar virsrakstu *Jaunā Sabiedrība Mīlestības skolā*, kuras autors ir Marsels Laflamms. Kā piemēru šī sējuma beigās ievietojam fragmentus no tās.

Mīlestība un Patiesība sastopas, saka psalmists. Arī šīs sērijas 1. sējuma 186. vēstījumā lasām: “*Mīlestība un Patiesība nav šķiramas.*” Vai mums tās jāuztver vienlīdzīgi vai vienai jāpiešķir prioritāte pār otru? Par šo tematu noticis daudz diskusiju. Un tomēr visi taču vēlas būt uzticīgi Baznīcai un tās Dibinātājam. Kāds mūsdienu filozofs bija piedāvājis savu atbildi, sacīdams: *Sirds ir karalis, bet prāts – tās ministrs*. Svētais Pāvils iet vēl tālāk, mācīdams, ka bez Mīlestības mēs neesam nekas (1 Kor 13, 1-4).

Sirds un mīlestības valoda liekama pirmajā vietā. Tieši tā mums tiek piedāvāta šajos trijos sējumos. Tas ir kā bērna dialogs ar tēvu vai māti. Un šī nostādne saskan arī ar Evaņģēlijiem un Doktrīnu, kas joprojām pilnībā paliek vienīgi mācītājas Baznīcas kompetencē. Pārdomās šī sējuma [...] lappusē atradīsim oriģinālu risinājumu spriedzes vai konfliktu gadījumos, kas kristiešiem no jebkuriem novirzieniem palīdzēs iedibināt savstarpēju vienotību – viņpus vai pāri paviršam lietu redzējumam.

Andrē Kutīrs
Izdevniecība *Saint-Raphael*

Priekšvārds

Brīdī, kad iznāca pirmais *Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS* sējums, es nenojautu, ka sekos nākamais. Tagad es jūs iepazīstinu ar trešo sējumu, kurā apkopoti Leandra Lašansa saņemtie vēstījumi. Domāju, ka ir vērts publicēt šos pēdējos vēstījumus, kas mums palīdz tālākā ceļā.

Šo mācību lasīšana un pieņemšana sirdīs dara brīnumus. Par Dieva Darbību liecina daudzi – gan jaunieši, gan vecāka gadagājuma cilvēki un tie, kuri aktīvi strādā. Leandram uzticēto vēstījumu īpatnība ir nevis stāstījums par apokaliptiskām vīzijām, bet gan aicinājums attīstīt noteiktu sirds nostāju: prast sacīt Dievam “jā”, turklāt patiesu un pastāvīgu JĀ.

Studējot šos vēstījumus, es tajos ievēroju zināmu progresiju: pirmais sējums piešķir lielu nozīmi **personiskajai formācijai**, lai uzticīgi pildītu Tēva Gribu.

Otrajā parādīts, ka tad, ja kāds apņemas iet Dievam sacīto “jā” ceļu, notiek **būtiskas pārmaiņas** sirdīs un līdz ar to visā pasaulē. Tajā pašā sējumā tiek piedāvātas Mīlestības un Sadraudzības Kopienas (MSK), lai šo apņemšanos stiprinātu ikdienas dzīves apstākļos. Tādējādi Jaunās Pasaules tapšanu, kas mums tik ļoti vajadzīga, sekmes Jauna, Svētajam tēvam visnotaļ uzticīga Baznīca. Šī

Jaunā Baznīca nav nekāda paralēla Baznīca, bet gan svētāka un apustuliskāka Baznīca.

Visbeidzot, šis trešais sējums stāsta par to, ka Dievs ir **uzticīgs Saviem apsolījumiem**. Jau kopš cilvēka radīšanas Dievs taču nemitīgi viņam izsaka Savu vēlēšanos dzīvot ar viņu Derībā, savukārt cilvēks nemitējas būt neuzticīgs. Pēdējos vēstījumos runāts par cilvēka atgriešanos pie Sava Dieva.

Šie teksti jums palīdzēs labāk izdzīvot ticību, nepārtraukti saglabāt cerību un pieaugt Mīlestībā. Mēs ieejam Jaunā Laikā, un neredzamā veidā Dievs jau darbojas. *Tas, ko redzam, ir ļoti maz salīdzinājumā ar to, ko neredzam* (sal. 46. vēstījums 2000. gada 2. decembrī). Lai atnāk Dieva Valstība un notiek Viņa Prāts kā Debesīs, tā arī virs zemes. Es jūs svētīju!

Gijs Žirū, priesteris
Amnora, Kvebeka

Lasītāju liecības

“Ļaujiet man jums izsacīt savu dziļo un patieso pateicību par šo dāvanu, ko var droši likt to cilvēku rokās, kuri smeļ iedvesmu no Labās Vēsts, lai tuvotos Jēzum, – kā iesācēji, tā arī tie, kuri jau nogājuši krietnu gabalu ceļa... Jo, kad iedvesmojamies no Dieva Vārda, lai no tā pārtiktu un to attiecinātu uz sevi, mēs nekad neklūdāmies... Tas ir allaž ļoti aktuāls.

Es jūs apsveicu, ka spējat šādā veidā nodot citiem Jēzus izcilo vēsti, kas pieejama visām ļaužu kategorijām; vienkāršā un ikdienā viegli pielietojamā veidā jūs mums atverat savas sirds domas, sirds, kura spēcinās no paša Avota. Es jūs pamudinu turpināt pierakstīt iedvesmas, kas tiek sniegtas jūsu dzīves notikumu rezultātā, vienlaikus norādot arī uz Svētajiem Rakstiem. Tādējādi varat saglabāt kontaktu ar To, kurš mūs izraugās.

Ar manu lūgšanu, sirsnīgajiem sveicieniem un atzinību par šo pašreizējīgo dalīšanos!”

*Monsinjors Fransuā Lapjērs
Sentjasentas diecēzes (Kvebekā) bīskaps*

“Mīlestība jūs uzlūko, mūs uzlūko; Mīlestība jūs mīl, mūs mīl; mēs kļūstam Mīlestība... Lūk, vadmotīvs, kas kā zelta bulta caururbj manu sirdi, manu būtību, manu dvēseli kopš 1999. gada septembra, kad izlasīju dažus grāmatas fragmentus. Atsāku to lasīt 2000. gadā. Šie tiešie vēstījumi ir pārveidojuši manu dzīvi, manu esamības un dzīves jēgu. 40 gadu laikā esmu izlasījis vairākas grāmatas par garīgumu, taču šis vēstījumu krājums, ko Jēzus sniedzis mūsu pašu tautietim, pieder pie citas dimensijas. Tam piemīt atbruņojoša vienkāršība, skaidra valoda līdz ar lielu garīgo dziļumu. Kad tu pakāpeniski iedziļinies šajās Jēzus mācībās, tava sirds attīsta izpratnes spēju un tu alksti dzert no šī dzīvā ūdens avota, no šīs Tēva, Dēla un Svētā Gara žēlsirdīgās Mīlestības.

Man šī grāmata māca paļāvību, ļoti dziļu ticību, vispilnīgāko visas manas būtnes uzticēšanos, lai mestos Tēva žēlsirdīgās Mīlestības apskāvienos. Vispirms ir jāsaka “jā”, atkal un atkal... līdz pat sāpēm, līdz bailēs, šaubās un nedrošībā sacītiem “jā”, kas reizēm ir arī “nē”. Lūk, mīlestības, mūsu nabadzības pārveides, mūsu nebūtības, vājuma, nespēka un visas mūsu dvēseles pazemības noslēpums. Beznosacījumu, neatgriezenisks, pilnīgs, negrozāms, taču brīvi sacīts, ar mīlestību asarās atkārtots “jā”, izšķirošā brīdī, ciešanās, kliedzot no dvēseles dzīlēm, lai no atvērtajām Debesīm saņemtu palīdzību... Dievs, Jēzus, uzrunājot Leandru, uzrunāja personiski mani. Viņš mani vairākkārt izglāba un izvilka no bezdibeņa, kurā atrados.”

A.M.M.P., Kvebeka

(Liecību turpinājums sējuma beigās, 178. lpp.)

2000

Šerbrūka, Kvebeka, 29. marts, 2.40

1. Mēs pašlaik ieejam apsolījuma piepildīšanās trešajā posmā

“Mans maziņais, mēs pašlaik ieejam jaunā – apsolījuma piepildīšanās trešajā posmā.

Līdz ar to tev aizvien vairāk būs jāpieraksta, kādai Dieva Darbībai tevī pašā, ap tevi un caur tevi būsi liecinieks. Šie pieraksti lasītājam vai lasītājai kalpos par apstiprinājumu, ka Dievs darbojas.

Šīs sērijas pirmajos divos sējumos ietilpst materiāli un mācības turpmākajiem gadiem paredzētajai formācijai un pārveidei.

Cilvēks, kurš Kungam sacījis pilnīgu, beznosacījumu un neatgriezenisku “jā” un guvis garīgu spēcīgumu no šiem diviem sējumiem, atklās – jo vairāk viņš tos pārlasa un apcer, jo vairāk lūdzas un veltī laiku sadraudzībai ar Kungu, jo plašāk viņā norisināsies pārveide, un vienlaikus viņš aizvien vairāk apzināsies, ka Kungs viņu mīl. Tad viņš spēs dzīvot sirds gavilēs pat lielu ciešanu un pārbaudījumu brīžos. Šai siržu pārveidei, kas patlaban notiek, jānorisinās visas pasaules

mērogā. Tā radīs Jaunu Baznīcu, kas savukārt veidos Jaunu Sabiedrību.

Svētīgi jūs esat, būdami Dieva Darbības liecinieki, un nebīstieties nemaz, sludinādami par Viņa Darbību visā pasaulē. Jo plašāk pazīstama būs Viņa Darbība, jo vairāk būs cilvēku, kuri sacīs “jā”, jo vairāk cilvēku tiks pārveidoti un jo vairāk būs vietas Dieva Darbībai zemes virsū. Mīlestība, ko saņemat sirdī, ir daudz nozīmīgāka par cilvēcisku mīlestību, jo tā ir dievišķa Mīlestība. Jā, Es jūs mīlu dievišķi. Es mīlu tevi.”

10. aprīlis, 2.25

2. Dievs nav melis – ko Viņš saka, to arī izdara

Svētā Pāvila vēstulē Titam (1,2) rakstīts: “...cerībā uz mūžīgo Dzīvību, ko Dievs, kurš nemelo, ir apsolījis pirms mūžīgiem laikiem...” Tātad – ko Viņš saka, to arī izdara.

Pamatojoties tieši uz šo Dieva Vārdu, es sāku pārlasīt abus “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS” sējumus, lai šobrīd atklātu, ka Viņš ir izdarījis to, ko es Viņa iedvesmā biju pierakstījis – ticībā, taču nezinādams tālāko. Minēšu dažus piemērus no 1. sējuma:

- ♦ *1. vēstījums: “Es vēlos, lai tu turētu pa rokai burtnīcu un turpinātu rakstīt to, ko gribu tev turpmāk mācīt, jo tu Man esi vajadzīgs.” Tobrīd es nezināju, vai tikšu vadīts iedvesmā vai ne. Patlaban esmu pierakstījis jau gandrīz sešas burtnīcas. Viņš sacīja, un Viņš izdarīja.*
- ♦ *4. vēstījums: “Tu būsi gans Manām avīm, kuras aizklīdušas prom no Manis, tomēr vēlas atgriezties avju*

kūtī. Es lietošu tavu sirdi, lai tās justos mīlētas un saprastas.” Man nebija ne mazākās nojausmas, kā tas varētu notikt. Tagad es saņemu daudz liecību, kas šos vārdus apstiprina.

- ♦ 9. vēstījums: *“Es izraugu tevi līdzdalībai Manā Kara-pulkā, kas dodas iekarot citas sirdis.” Kas attiecas uz šiem un tālākajiem vārdiem, ļauju jums pašiem spriest un pārbaudīt to piepildīšanos, saprotams, izņemot vienīgi to, kas skar mani personiski.*
- ♦ 10. vēstījums: *“Es mācīšu to, kas tev jāzina, lai tu būtu Mans apustulis.”*
- ♦ 12. vēstījums: *“Tu brīnīsies par to, ko veikšu tavu acu priekšā.” Šādu apbrīnu es piedzīvoju ik dienas.*
- ♦ 12. vēstījums: *“Mēs abi esam tikai kāda ļoti skaista piedzīvojuma pašā sākumā. Tu vēl nekā neesi redzējis, ne dzirdējis no tā, ko esmu tev paredzējis.”*
- ♦ 20. vēstījums: *“Jo vairāk ieiesi slavēšanā, jo vairāk būsī Mūsu rīcības un Mūsu Mīlestības liecinieks. Un tas tevi vēl jo vairāk pamudinās slavēt, tu atradīsi aizvien skaistākus iemeslus sajūsmāi.”*
- ♦ 21. vēstījums.
- ♦ 36. vēstījums.
- ♦ 39. vēstījums: *ik reizi, kad saucu uz Viņu, jutos drošībā un atguvu mieru.*
- ♦ 40. vēstījums: *no tā laika Kungs man sagādājis daudz pārsteigumu.*
- ♦ 41. vēstījums.
- ♦ 45. vēstījums.
- ♦ 52. vēstījums. *Tas tika izdarīts turpmākajās nedēļās.*
- ♦ 68. vēstījums.
- ♦ 82. vēstījums.
- ♦ 83. vēstījums: *apsolījums piepildījās turpmākajās nedēļās.*

- ♦ 92. vēstījums.
- ♦ 106. vēstījums.
- ♦ 114. vēstījums.
- ♦ Utt. ...

19. aprīlis, 5.40

3. Ikvienām ciešanām, kas pievienotas Manējām, ir liela vērtība, un tās sekmē pasaules šķīstīšanu

Kungs Jēzu, es lieku Tavā priekšā savas ciešanas, ko Tu pazīsti. Pievienoju tās Tavām ciešanām pie krusta. Nepieļauj, ka cilvēki, kuri bijuši ļoti labi instrumenti Tavās rokās, rīkotos pretēji Tavai Gribai.

Ja es pats maldos, lūdzu, atver man acis, ausis un sirdi, lai es spētu laboties un pilnībā kļūt tāds, kādu mani vēlas Tēvs nolūkā pildīt Viņa Gribu.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, ikvienām ciešanām, kas pievienotas Manējām, allaž ir liela vērtība. Tās sekmē jau iesākto pasaules šķīstīšanu. Lai ciešanas nestu visus savus augļus, tās ir jāpieņem, jāizdzīvo un jāpievieno Manējām.

Lai zinātu, kā izturēties pret ciešanām, tev atliek vien uzlūkot Manu izturēšanos: vai Es no tām atteicos? Vai centos tās mazināt? Vai centos izmainīt citu cilvēku rīcību?

Uz šiem jautājumiem atbilde ir “nē”. Es tās pieņemu un izdzīvoju līdz galam un visās Savas Būtības daļās, lai pienācīgi veiktu misiju, kas bija un joprojām ir Manējā.

Un no šī parauga tev jāsmēļas iedvesma, lai pienācīgi izdzīvotu misiju, kas ir tavējā.

Es šāds maziņais, kurš ļauj sevi vadīt, lai ieietu Jaunajā Pasaulē.

Es tevi dievišķi mīlu.”

Hulla, 29. aprīlis, 4.50

**4. Savā neatlaidībā, paliekot Manā Svētajā Klātbūtnē,
Tu esi balzams Manai ievainotajai Sirdij
(atbilde kādai trešajai personai)**

“K., retā, vērtīgā pērlīte, tu esi balzams Manai ievainotajai Sirdij, dienu un nakti. Ja vien tu zinātu, ko Tēvs paveic caur tevi! Ja tu zinātu, cik daudz dvēseļu caur tevi tiek uzrunātas! Ja tu zinātu, kādas ciešanas patlaban tiek aiztaupītas šīs zemes virsū tavas neatlaidības dēļ Manā Svētajā Klātbūtnē!

Tēvs Mani lūdz, lai tev pateicos par taviem “jā”. Esmu uz ceļiem tavā priekšā, pieglauzdams tavu sirdi pie Savējās, vienodams tavu sirdi ar Savējo, pārveidojot tavu sirdi līdzīgu Savējai. Tagad tavās dzīslās rit Manas Asinis un padara tevi par vēl vienu Kristu, kurš mājo šīs zemes virsū.

Tev vairs nav jāprāto, kam tev jābūt vai kas jādara, jo tu esi tā un dari to, ko Tēvs no tevis šobrīd vēlas.

Svētīga tu esi, jo tik pašreizējīgi atsaucies uz aicinājumu kļūt par to, kas esi, un tik daudz paveikt visā pasaulē – pretēji tam, ko pati bieži domā.

Slavē Tēvu par to, ko Viņš paveic tevī, ap tevi un caur tevi.

Mana Sirds deg Mīlestībā uz tevi, reto un vērtīgo pērlīti.

Tu esi iemiesotā Mīlestība. Es tevi dievišķi mīlu.”

11. maijs, 4.20

5. Kāpēc tu šaubies, kad jāļauj Man tevi pārveidot?
(atbilde uz kādu lūgumu)

*Kungs Jēzu, uzticu Tev Ņ. lūgumu. Ieklausos Tevī un pateicos Tev, ka dzirdi un uzklausi manu un viņas lūgumu.
Es Tevi mīlu.*

“Mans maziņais, Es ar prieku atsaucos uz šo lūgumu. Vēlos sacīt Ņ., lūk, ko:

Ņ., kuru Es izredzēju jau pirms tavas ieņemšanas, lai Tu būtu Mana iemīļotā un mēs varētu kopīgi dzīvot patiesā tuvībā, tu Manī un Es tevī! Kāpēc tu šaubies, kad jāļauj Man tevi pārveidot? Tev ne no kā nav jābīstas, Es esmu Mīlestības Dievs!

Tas, ko priekš tevis vēlos, būs tev pats labākais. Lūdz Mani, lai pārcētu saites, kas tevi piesaista pie pasaules lietām, pie veida, kādā tu pati redzi, spried par notikumiem un tos izdzīvo. Kad tu lūgsi, Es rīkošos!

Tu būsi lielu pārvērtību lieciniece. Nepārtraucot pildīt savus pienākumus, tu jutīsi Manu Klātbūtni sevī. Vēlos padarīt tevi par Savu mājokli. Es degu Mīlestībā uz tevi! Tev tikai jāatpleš rokas, lai to saņemtu. Es taču esmu tepat, tevī. Kāpēc tu Mani meklē citur? Atklāj vēl vairāk Manu Klātbūtni sevī, un tu būsi atklājusi visu.

Necenties kļūt nevainojama, tas ir Mans Darbs. Pieņem Mīlestību, ko Es izleju tevī šai pašā stundā. Es mīlu tevi tādu, kāda esi. Es degu Mīlestībā uz tevi.

Es tevi dievišķi mīlu.”

6. Pateicoties “jā”, ko tu Man regulāri sniedz, Es uzrunāju daudzas dvēseles visā pasaulē (atbilde uz kādu vēstuli)

Brāli S., vēlos jums pateikties un pateikties arī Kungam par jūsu 29. martā rakstīto vēstuli.

Aiz šiem nedaudzajiem vārdiem mēs izjūtam brīvi plūstošu Jēzus Mīlestību. Es jūs gan nepazīstu, tomēr esmu pārliecināts, ka esat izcili svēts vīrs. Atstāju Jēzum brīvību izpaust jums Savu Mīlestību turpmākajās rindās.

“Manas Sirds S., ja tu zinātu, kādu prieku Man sagādā ar ikkatru savu sirdspukstu! Tu esi balzams Manai ievainotajai Sirdij. Tava klātbūtne Man liek deļot aiz prieka. Tu Man esi vajadzīgs. Pateicoties “jā”, ko tu Man regulāri sniedz, Es ik mirkli uzrunāju daudzas dvēseles visā pasaulē. Tu esi ļoti vērtīgs Man, savam Dievam.

Mēs kopā nodibinām aizvien dziļāku sadraudzību. Tu jau atrodi šajā Jaunajā Baznīcā, kas ir visnotaļ skaista, visnotaļ šķīsta, gatava Mani uzņemt, kad pienāks Manas lielās Atgriešanās brīdis.

Mana Sirds deg Mīlestībā uz tevi. Tu piederi Man. Es piederu tev.

Es tevi dievišķi mīlu.”

Piezīme. Es jūs lūdzu, lai katru dienu lūdzaties par sējumu “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS” lasītājiem, kā arī par mani. Paldies.

13. maijs

7. Tu izvēlies starp drošību, ko tev var sniegt pasaule, un drošību, ko sniedz Mana Klātbūtne (atbilde uz kādu vēstuli)

Māsa I., es uzticēju Kungam jūsu jautājumu. Ieklausos Viņā, lai saņemtu atbildi, ja Viņam labpatiks to dot.

“I., Mana mīļā laulātā draudzene, tikai piekļaudamās ciešāk Manai Sirdij, tu atradīsi drošību, pēc kuras tiecies, un nevis ārējās lietās.

Es esmu tepat, tevī. Es pavadu tevi dienu un nakti; tev ne no kā nav jābīstas, jo Es vienmēr esmu ar tevi, lai kur tu būtu un ko darītu. Es esmu uzticams Laulātais Draugs.

Tu esi sacījusi savu “jā” Mana Tēva, tava Tēva, Mūsu Tēva Gribai, lai kalpotu Viņam tur, kur Viņš vēlas, kad vēlas un kuriem cilvēkiem vēlas.

Tu Viņam vaicāji, ko Viņš no tevis vēlas, un nu esi dzirdējusi atbildi. Tagad tev jāapzinās, ka pastāv arī risks. Jā, darot Mūsu Tēva Gribu, allaž pastāv risks... Paraugies uz risku, kas bija jāuzņemas Man, lai izpildītu Viņa Gribu. Tā īstenojas tava brīvā izvēle: vai nu tu izvēlies drošību, ko var sniegt pasaule, vai Manas Klātbūtnes drošību tevī un kopā ar tevi.

Atbilde atkarīga no tevis. Es nekad neatraušu tev Savu Mīlestību. Mana Sirds deg Mīlestībā uz tevi. Nāc vēl tuvāk pie Manis. Tu Man esi vajadzīga. Es vēlos tevi piepildīt un dāvēt tev drošību, pēc kuras tiecies. Es tevi dievišķi mīlu.”

Šerbrūka, 14. maijs

8. Nemeklē Mani ar prātu, jo Es mītu tavā sirdī
(atbilde uz kādu vēstuli)

Sveicināta, G.! Vienojies ar tevi, liekot tavu lūgumu Kunga priekšā, es ieklausos Viņā un esmu ar mieru būt Viņa mazais vēstnesis.

“Mana mazā G., nāc tuvāk pie Manis, sava Dieva. Nemeklē Mani ar prātu, jo Es mītu tavā sirdī. Īsteno “divu sliežu principu”, ko mācīju 1. sējuma 114. vēstījumā, un tu Mani atradīsi.

G., dārgo pērlīt, tu esi viena no Manām jaunajām puķēm. Tu esi visnotaļ skaista. Ja tikai tu pazītu Manu Mīlestību uz tevi! Ja tu redzētu Manu Sirdi degam Mīlestībā uz tevi, tu kā mazs bērniņš nāktu mesties Manos apskāvienos tāda, kāda esi!

Neko nemainīdama, nedz gribēdama mainīt, tu nāktu ar visiem saviem trūkumiem, priekiem, bēdām un aizturēm, kā pati saki, un, kad mēs būtu kopā – tava sirds cieši klāt pie Manējās –, Es visu uzticētu Tēva Žēlsirdībai. Tad tu pārstātu lūkoties uz sevi un pievērstu skatienu Viņam... lai uzlūkotu Viņa Mīlestību, Žēlsirdību, Prieku, Mieru, kaut arī zinātu, ka nekad nebūsi to cienīga, nekad tos neizpelnīsies. Tomēr tu visu to pieņemsi, jo Viņš saskaņā ar Savu Mīlestības plānu tā vēlas. Tūdaļ pat, vēl lasīdama, pateicies Tēvam par Mīlestību, ko Viņš izlej tavā sirdī, pat ja neko nejutī. Tev vispirms jātic, pēc tam arī redzēsi un jutīsi. Tu sajūtīsi sirdī, ka Es tevi mīlu tādā mērā, kādā būsi ticējusi, ka Es tevi mīlu. To Es tev apsolu. Izbaudījusi Manu Mīlestību, tu būsi tās lieciniece.

Atļauj Man kontemplēt dārgo pērlī, kas slēpjas šajā

jaunajā puķē – tevī, un mūsu apbrīns par to būs jo lielāks, jo vairāk atvērsies ziedlapiņas, lai uzņemtu Manu Mīlestību. Netēlo vairs lielo, piekrīti būt maza, un tiksi aizvien vairāk piepildīta.

Svētīga tu esi, ļaudama Man atvērt tavas sirds ziedlapiņas, lai apbrīnotu pārli, kas apslēpta tevī, skaistajā puķē.

Mana Sirds deg Mīlestībā uz tevi. Jā, G., ieklausies, ko Es klusi čukstu tavā sirdī: Es tevi mīlu, Es tevi mīlu, Es, tavs Radītājs, tevi mīlu.

Es tevi maigi mīlu. Es tevi mīlu neprātīgi.”

Piezīme. Esmu tik pārliccināts, ka tu izjutīsi Jēzus Mīlestību savā sirdī, ka uzdrīkstos tevi lūgt man to rakstiski apliecināt, vienalga kad tas būtu.

Brālīgi Jēzū, L. L.

(Sk. sadaļā “Liecības”, paraksts G. T., Valdora.)

Pompano Bīča, 18. maijs, 1.50

9. Manai Sirdij tīkamā princese, tu esi vidutāja starp Tēva Valstību un Viņa tautu (vēstījums kādai trešajai personai)

“Tā esmu Es, jūsu Māmiņa Marija, kuru Tēvs pilnvarojis uzrunāt E. sirdi. Es vērīgi ieklausos Tēvā, lai izteiktu vārdos to, ko Viņš vēlas tai pavēstīt.

E., Tēvs Savā Mīlestības plānā man piešķīris Karalienes titulu. Tev Viņš vēlas dāvēt princeses titulu... ne vienkārši princeses, bet “Viņa Sirdij tīkamās princeses” titulu. Tas ir tituls, ko Viņš paredzējis tikai ļoti nedaudzām personām.

Vai gribi, lai pasaku, kāpēc Viņš tev piešķir tik skaistu titulu? Lai tu saprastu, cik svarīga esi Viņa – Tēva – acīs.

Paraugies uz lomu, kas karaļvalstī jāpilda princesei: viņai jābūt vidutājam starp karaļa varu un tautu. Tieši tur atrodies tu: starp Tēva Ķēnišķību un Viņa tautu.

Pateicoties tavam lielajam “jā” un daudziem mazajiem “jā”, Tēvs tevi lieto kā vidutāju, lai neredzamā veidā apmeklētu Savu tautu visā pasaulē un nestu tai Mieru, Prieku un Mīlestību. Ja tu zinātu, cik daudz cilvēku tiek apmeklēti ar tavu starpniecību, tad saprastu, ka esi nozīmīga princese Tēva Valstībā.

Tev ne no kā nav jābīstas, jo lielajās, neredzamajās misijās, ko Tēvs tev uztic, tu nekad neesi viena. Jēzus allaž ir ar tevi. Arī Es, tava Māte – Karaliene, esmu līdzās, turklāt mūs pavada liels pulks Eņģeļu, kā arī daudzi Paradīzes un zemes Svētie un Svētās. Kad tu apmeklē trūkumcietējus, viņi atklāj mūsu Tēva Valstības skaistumu.

Mazo princesīt, sava iekšējā skaistuma dēļ tu esi Mazā Mīlestības Karaļa, Tēva un Manis pašas lepnums. Mans kā Māmiņas pienākums ir nemitīgi būt par tevi nomodā, lai tu paliktu maziņa. Tieši niecīgums ir mūsu Tēva Ķēnišķības bagātība. Šodien Debesīs ir svētki, lai paustu mūsu Mīlestību uz tevi, mazo Tēva Sirdij tīkamo princesīti.

Jā, E., Tēva Sirdij tīkamā princesīt, tu tiec dievišķi mīlēta.

Tava Māte, kura tevi mīl un ar tevi lepojas.

Tava Māmiņa Marija”

Šerbrūka, 30. maijs, 3.00

10. Vienīgi tie, kuri ir Debesīs, spēj saredzēt tās pārveides apmērus, kas patlaban norisinās zemes virsū

“Mans maziņais, šobrīd darbojas Dieva Mīlestības Visspēcība.

Vienīgi tie, kuri ir Debesīs, spēj saredzēt tās pārveides apmērus, kas patlaban norisinās zemes virsū.

Jūs, kas pašlaik dzīvojat virs zemes, nevarat ne saskatīt, nedz pat nojaust notiekošo pārveidi – tik ievērojams ir tās apjoms, tik nepieredzēta tās varenība. Tu esi pārsteigts, atpazīdams Dieva Darbību. Kaut arī tev šajā ziņā piešķirtas daudz izcilākas privilēģijas nekā citiem, tas, ko tu redzi un dzirdi, ir bezgala niecīgs, salīdzinot ar to, kas patlaban notiek zemes virsū.

Kaut arī jūs šo realitāti nespējat aptvert, tīrā ticībā pateicieties Tēvam par lielo pārveidi. Tā jūs pievienojaties Debesu un zemes Svētajiem un Svētajām, svētajiem Eņģeļiem un kļūstat aizvien līdzīgāki viņiem. Jo vairāk pateicieties Tēvam, jo vairāk tiekāt pārveidoti un jo straujāk notiek visas pasaules pārveide.

Svētīgi jūs esat! Tā jūs kļūstat Mīlestība.

Jūs tiekāt dievišķi mīlēti. Es tevi dievišķi mīlu.”

7. jūnijs, 4.30

11. Vai piekrīti atteikties no savas pārticības un ērtībām, lai pildītu Manu Gribu?

“G., Manai Sirdij tīkamo ziediņ, Es vēlos runāt uz tavu sirdi. Tu esi ļoti vērtīga Manās acīs, un, lietodams kādu

niecīgu instrumentu, lai izpaustu tev Savu Mīlestību, Es vēlos slēgt ar tevi jaunu Derību.

Šī jaunā Derība pārvedīs tevi pāri uz otru krastu – krastu, kur pārpilnībā valda Mīlestība un nebūs vairs ne naida, ne šķelšanos, ne domstarpību; kur valda lielais Miers, pēc kura tu ilgojies kopš savas ieņemšanas brīža.

G., vai tu piekrīti teikt Man savu pilnīgo un beznosacījumu “jā”? Vai piekrīti atteikties no savas pārticības un ērtībām, lai pildītu Manu Gribu? Tu Man esi vajadzīga, tu esi ļoti vērtīga Manās acīs. Es vēlos tev dāvēt Sevi, bet vispirms tev pilnībā jānodod sevi Manā ziņā, no jauna ierādot Man pirmo vietu savā dzīvē. Tu redzēsi, ka šī jaunā Derība īstenosies trijos posmos: pirmais būs tava atraisīšanās, lai pilnībā piederētu Man; otrais būs patiesas tuvības nodibināšanās starp mums; trešais – Mīlestības pilnība. G., Manai Sirdij tīkamo ziedīn, ļauj Man tev sacīt, ka Mana Sirds deg Mīlestībā uz tevi.

Es tevi mīlu maigi un neprātīgi. Pat vēl vairāk: Es tevi mīlu dievišķi.”

8. jūnijs

12. Šos rakstus caurvij Kunga svaidījums (lasītāju apstiprinājumi un liecības)

Pagājušo sestdien, 3. jūnijā, mēs ar Elizabeti satikām kādu priesteri, kurš apstiprināja, ka šie pieraksti nāk no Kunga un ka tos caurvij Viņa svaidījums. Iekams šķērāmies, viņš katrā ziņā vēlējās mums pateikties Baznīcas vārdā par mūsu veikto misiju.

Vēlāk sastapām divus citus priesterus, kuri apstiprināja pirmā priestera sacītos vārdus.

Svētdien, 4. jūnijā, liecinot Šauvinigenā 125 – 150 cilvēku priekšā, es pastāstīju par šo trīskāršo apstiprinājumu. Tā rezultātā sāka liecināt arī daži dalībnieki. Trīs cilvēki, to vidū viens diakons, atklāti apliecināja pārvērtību, kas viņos notikusi pēc divu pirmo sējumu izlasīšanas.

Kāda sieviete, kura visu mūžu darbojusies izglītības laukā un centusies mainīt citus, tagad saprata, ka viņai pašai jāļauj, lai Kungs viņu maina. Tāpēc viņa ik rītu labprāt izlasīja kādu fragmentu, lai saņemtu vēsti, ka tiek mīlēta.

Kāds divu pusaudžu tēvs, kurš kopā ar viņiem bija nonācis sarežģītā situācijā, sacīja, ka viņam no rīta un vakarā pusstunda jāpavada ceļā uz darbu un atpakaļ. Viņš nolēma izslēgt radio, lai izmantotu šo vienatnes laiku un veltītu to lūgšanai. Negaidot viņš mums atklāja šo lūgšanu, ko pabeidza šādi, nosaucot vārdā katru no bērniem: “Tāpēc ka Mīlestība tevi mīl, tu kļūsti Mīlestība”, un divu nedēļu laikā viņš bija bijis liecinieks patiesām pārmaiņām bērnu uzvedībā.

Paldies, Kungs, par šo lielo žēlastību, ko mums parādi, ļaujot būt Tavas Darbības lieciniekiem.

27. jūnijs. 5.35

- 13. Ja tavas acis redzētu, ko Tēvs paveic sirdīs caur tevi un tavu priesterisko kalpojumu, tu būtu pagalam pārsteigts**
(vēstījums tev, izredzētais dēls)

“Es, Māmiņa Marija, vēlos tevi lietot, lai uzrunātu kāda izredzētā dēla sirdi, viņa, kuru Tēvs izraudzījis, lai atjaunotu Savu Baznīcu. Vēlos sacīt viņam, lūk, ko:

G., Tēva mīļotais dēls, uzklausi labi, ko Es, tava Māte, gribu sacīt tavai sirdij. Tas ir ļoti svarīgi, daudz svarīgāk, nekā tu domā.

Jau ilgi pirms tavas ieņemšanas Tēvs tevi izredzēja un gatavoja skaistai un lielai misijai. Viss, ko Viņš tev atļāva piedzīvot pagātnē – tāpat kā tas, ko tu piedzīvo šobrīd, – ir paredzēts tās skaistās un lielās misijas sagatavošanai, kas tev uzticēta un ko tu neredzamā veidā patlaban veic apbrīnojami labi.

Ja tavas acis redzētu, ko Tēvs paveic sirdīs caur tevi un tavu priesterisko kalpojumu, tu būtu pagalam pārsteigts. Tev uzticēta nevis viena draudze, pat ne diecēze, bet gan miljoniem dvēseļu, kuras gūst labumu no tava priesteriskā kalpojuma, galvenokārt caur Izlīguma sakramentu un Euharistiju. Tu esi mūsdienu svētais Arsas prāvests.

Es, tava Māte, tevi auklēju, lai remdētu tavu degsmi, lielās alkas pāriet pie darbības redzamā veidā, un vēl kādu laiku paturētu tevi neredzamajā – līdz brīdim, kad Tēvs atklāti parādīs, ko neredzamā veidā paveic caur tevi. Nebīsties, tu esi tas un dari to, ko Tēvs no tevis šobrīd vēlas.

Es ietinu tevi Savā platajā Apmetnī, pieglaudama tavu sirdi pie Savējās, lai izlietu tajā Mīlestību, ko Tēvs grib tev dāvāt tiešā veidā, bet ko tev ir grūti pieņemt. Pieņem Mīlestību, kas tev tiek dāvāta šai pašā mirklī.

Tēva mīļotais dēls, Es, tava Māte, tev saku, ka tu tiec dievišķi mīlēts.

Es tevi milu maigi un neprātīgi.

Marija”

28. jūnijs. 3.35

14. Divas ugunis, kas šķīstī Mīlestību un ciešanas

“Mans maziņais, tavas grūtības un ciešanas tev ceļā noliktas tādēļ, lai vadītu tevi vēl dziļāk Mīlestībā. Mīlestība spēcīgi izpaužas šķīstītas būtnes iekšienē. Uguns

allaž tiek izmantota, lai šķīstītu ļoti vērtīgus priekšmetus, piemēram, zeltu un citus cēlmetālus.

Ir normāli, ka cilvēks, kurš ir pārāks par visām citām būtņēm, kas apdzīvo šo zemi, tiek šķīstīts ugunī. Pastāv divi uguns veidi, kas spēj šķīstīt cilvēku: Mīlestības Uguns un ciešanu uguns. Nereti abas ugunis darbojas vienlaicīgi, lai panāktu ātrāku un labāku rezultātu. Strauji un efektīvi darboties tām palīdz cilvēka atvērtība gan vienai, gan otrai.

Šķīstīšanai vienmēr seko gaviles, jo tā tevi tuvina tavam Radītājam un Dievam. Jo tuvāk tu nonāc pie Dieva, jo vairāk izbaudi Viņa Mieru, Prieku un Mīlestību. Tieši visas būtnes uzplaukums liek atklāties dāvanām un harizmām, kas ikviena cilvēka sirdī ieliktas viņa radīšanas brīdī.

Svētīgs tu esi, svētīgi un svētīgas esat jūs, dzīvodami laikā, kad pārbagātīgi tiek dāvātas žēlastības, lai jūs tiktu sagatavoti Manai lielajai Atnākšanai.

Jūs kļūstat Mīlestība. Tu kļūsti Mīlestība. Es tevi mīlu dievišķi.”

30. jūnijs, 3.45

15. Jēzus vēlme redzēt, ka tiek atvērts Adorācijas centrs

Kungs Jēzu, es vēlos likt Tavā priekšā ierosinājumu Svētā Sakramenta Kalpoņu kapelu Šerbrūkā pārveert par nemitīgās Adorācijas centru, par paraugu ņemot Adorācijas centru Velifildas diecēzē.

Es ieklausos Tevī, lai saprastu, vai Tu vēlies šo centru šādā formā, šajā vietā? Ja tā, kad būtu piemērots brīdis to atvērt? Vai arī man šajā nodomā jāveic kāds uzdevums? Ja tā, kāds tieši? Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu nabaga lūgšanu. Es Tevi mīlu un vēlos pilnībā kalpot Tev.

“Mans maziņais, tu zini, ka Mana Sirds deg Mīlestībā un ka Es vēlos izliet šo Mīlestību daudzās sirdīs. Īpaši labs līdzeklis šī mērķa sasniegšanai ir laiks, kad cilvēks adorē Manas Svētās Klātbūtnes priekšā.

Manām lielajām ilgām būt aizvien klātesošākam sirdīs jāplūst caur Manu Svēto Euharistisko Klātbūtni. Es tev apliecinu Savu vēlēšanos pēc “Adorācijas namiem”. Tāds Adorācijas centrs, kādu tu redzēji, ir nozīmīgs posms ceļā uz šo Adorācijas namu izveidi.

Es pats ielieku sirdīs ilgas pēc šāda centra. Jo drīzāk tas tiks atvērts, jo drīzāk Es tajā izliešu Savas Mīlestības žēlastības, un jo drīzāk arī sūtīšu uz turieni cilvēkus, lai viņi saņemtu Manu Mīlestību tur pavadītajās stundās.

No tevis Es prasū, lai tu pastāstītu par šo vēlēšanos “Manām mazajām Kalponēm” un darītu šo nodomu zināmu cilvēkiem, kurus pie tevis sūtīšu, lai tas varētu drīzāk īstenoties.

Paldies, ka esi uzmanīgs un atvērts pret to, ko ielieku tavā sirdī. Dodies uz priekšu pašāvētibā, un tu kārtējo reizi būsi Manas Darbības liecinieks.

Mana Sirds deg Mīlestībā uz tevi. Es tevi dievišķi mīlu.”

4. jūlijs, 4.15

16. Ir tikai viens ceļš, kā šķīstīt pasauli, – tā ir siržu šķīstīšana, un tā sākas ar tavu sirdi

“Mans maziņais, Man, tavam Dievam, allaž ir liels prieks noliekties pār tādu maziņo kā tu.

Noliekdamies pār tevi, Es noliecos arī pār tiem maziņajiem, kurus Tēvs ir *uzpotējis* tavai sirdij. Viņu ir ļoti daudz, un viņiem visiem ir kas kopīgs: viņi atzīst savu niecīgumu un zina, ka Es, viņu Dievs, viņus mīlu.

Ar katru dienu, pat vairāk – ar katru mirkli viņu skaits pieaug. Starp viņiem ir:

- ♦ tie un tās, kuri savukārt kļūst par apustuļiem un praviešiem un kuriem Tēvs *uzpotē* daudz siržu;
- ♦ tie un tās, kuri dedzīgi saka savu “jā”, lai tiktu strauji pārveidoti;
- ♦ tie un tās, kuri ir nožēlojamāki – sacījuši “jā”, viņi turpina rīkoties, it kā nebūtu to sacījuši, vai paliek piesaistīti pasaules lietām vai domām, tāpēc viņu “jā” auglīgums tiek paralizēts.

Tu jautā, ko darīt, lai palīdzētu viņiem tikt ārā no šī nožēlojamā stāvokļa? Atbildi tu jau zini: tev pašam vispirms vēl vairāk jātuvojas Dieva Sirdij, lai arī viņi varētu baudīt žēlastības, ko Tēvs izlej tevī.

Ir tikai viens ceļš, kā šķīstīt pasauli, – tā ir siržu šķīstīšana, un tā sākas ar tavu sirdi. Lai tava sirds tiktu šķīstīta, tai jāiziet caur uguni, Mīlestības uguni un ciešanu uguni, kā jau Es tev paskaidroju. Lai šī uguns drīzāk sasniegtu savu mērķi, tai jātiek pieņemtai pilnībā, un vienlīdzīgi jāpieņem kā ciešanu, tā Mīlestības uguns.

Paldies, ka pieņemat šīs ugunis, kas jūs ved uz Mīlestības pilnību.

Es jūs dievišķi mīlu. Es dievišķi mīlu tevi.”

12. jūlijs, 5.45

17. Turpini iet uz priekšu, nezinādams, kurp tevi vedu; tā tu Man esi visnoderīgākais

“Turpini iet uz priekšu, nezinādams, kurp tevi vedu; tā tu Man esi visnoderīgākais. Ļaudams sevi vadīt kā mazu bērniņu, tu mācies nemitīgi ieklausīties Manī, un tas

ir vēl viens solis tālāk pazemībā. Ikviens solis šajā virzienā tevi ved aizvien tuvāk pie Manas Sirds.

Nonākot tuvāk Manai Sirdij, visa tava būtne tiek dedzināta Manas Ugunīgās Mīlestības ugunī. Tā tu kļūsti par Manas Mīlestības piepildītu būtni. Tā nav pārejoša pārmaiņa, bet gan dziļumu pārveide, kas ir pastāvīga un norisinās lēnām.

Tā caur Manu Mīlestību tu kļūsti Mīlestība.

Es tevi dievišķi mīlu.”

17. jūlijs. 4.00

18. Atzīsti, ka Viņa līdzekļi problēmas atrisināšanai ir labāki par tavējiem

Kungs Jēzu, es lieku Tavā priekšā savu bezspēcību, ticības trūkumu un ierobežojumus, kas man neļauj pilnā mērā dzīvot ticībā, kad jākārto darījumi.

Jūtu, ka neesmu vēl izdarījis kādu pagriezienu, kas mani gaida un kura priekšā esmu bezspēcīgs. Vienīgi Tu vari to panākt! Sūti Savus svētos Eņģeļus manā ceļā. Dažiem viņu vidū droši vien ir uzticēta īpaša misija gādāt, lai darījumu pasaulē viss norit kārtīgi.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu nabaga lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Es dzirdēju tavu lūgumu un daru to par Savējo Tēva priekšā.

Tev tiek gatavots nozīmīgs pagrieziens, un tu to sirds dziļumos jūti. Tev ir svarīgi pazīt šķēršļus, kas traucē šī lielā pagriezienu īstenošanu. Tās ir joprojām pastāvošās piesaistes, un to ir daudz.

Lai palīdzētu tev tās saskatīt un lūgt Tēvam, lai Viņš tās pārcērt, nosaukšu dažas no tām:

- ♦ paļāvība uz paša rastiem risinājumiem;
- ♦ paļāvība uz cilvēkiem, kuri varētu tev palīdzēt atrisināt kādu problēmu;
- ♦ piesaiste materiālajiem labumiem;
- ♦ piesaiste savai reputācijai darījumu jomā;
- ♦ piesaiste savām pārliecībām darījumu jomā.

Tā kā tu šobrīd esi atbilstoši noskaņots, ir labi piekrist, lai visas šīs piesaistes tiktu pārcirstas, tomēr tev vajadzīgs vēl kas vairāk. Šajā sakarā esmu tevi mācījis, ka pastāv tikai viens veids, kā aizdzīt tumsu – iedegt tajā gaismu.

Tādējādi, kad tu vairāk paļausies uz savu Dievu, uz Svēto Sadraudzību un svētajiem Eņģeļiem, citi balsti sabruks un izzudīs paši no sevis.

Tu nevari pilnībā paļauties uz Dievu kādas problēmas risināšanā un vienlaikus saglabāt arī paļāvību uz paša līdzekļiem. Ja paļaujies uz Dievu, tev jāatzīst, ka Viņa līdzekļi ir labāki par tavējiem, Viņa domas labākas par tavējām.

Tāpēc tev jāatzīst, ka tavš domāšanas un rīcības veids ir jāpārskata, jāmaina un jāpārveido. Pateicoties tieši šai atvērtībai tavā iekšienē, tu kļūsti paklausīgs instruments Tēva rokās un vari kļūt lietojams. Šī paļāvība, kas tev atkal un atkal jādāvā savam Debesu Tēvam, balstās uz Mīlestību, ko Viņš tev sniedz un ko tu atzīsti. Tikai pieņemdamš Mīlestību, ko Viņš vēlas tevī izliet, tu apzinies, ka tiec mīlēts un dāvā Viņam savu paļāvību.

Tu tiec dziļi mīlēts. Es tevi dievišķi mīlu.”

19. Piecas pazīmes, lai palīdzētu tev noturēties uz pareizā pārveides ceļa

“Mans maziņais, lielajai pārveidei, kas tevī sākusies, jāieved tevī Mīlestības pilnībā. Lai ietu šo ceļu un uz tā paliktu, tev jāpazīst un pienācīgi jāapgūst šādas pazīmes, kas noderēs par ceļrādēm un palīdzēs saprast, vai esi uz pareizā ceļa. Šīs pazīmes tevī vadīs visās tavas dzīves jomās – no fiziskā, sabiedriskā, intelektuālā viedokļa, ģimenes lokā, darbā vai darījumos un pat atpūtas brīžos.

- ◆ Pirmā pārveide attiecas uz gribu. Vai tu vēlies darīt Tēva Gribu, atsacīdamies no savējās, vai arī vēlies redzēt īstenojamies pats savu gribu?
- ◆ Otrā attiecas uz paļāvību. Uz ko tu paļaujies? Uz Viņu, uz sevi vai kādu citu? Uz Viņa domām vai savējām? Uz savu rīcības veidu vai Viņējo?
- ◆ Trešā attiecas uz jautāšanu. Vai piekrīti pirms izlemšanas vai rīcības visu jautāt Viņam?
- ◆ Ceturtā attiecas uz pieņemšanu. Vai tava sirds ir gatava saņemt atbildi – vienalga, tiešā veidā, caur citiem cilvēkiem vai notikumiem? Neatkarīgi no tā, vai šī atbilde būs tāda, kādu vēlēties, vai citāda? Neatkarīgi no tā, vai notikumi risināsies veiksmīgi vai neveiksmīgi? Vai cilvēki būs patīkami vai nepatīkami?
- ◆ Piektā pazīme attiecas uz pateicību. Vai pateicība tiek izteikta vispirms Dievam vai varbūt tev pašam vai kādam citam?

Pakavēsimies pie tām kādu brīdi, lai šīs piecas pazīmes tevī pienācīgi iesakņotos un kļūtu par daļu no tevis pašā visās dzīves jomās.

Lai šīs piecas pazīmes pieņemtu, nepieciešams, lai tu būtu sacījis un atkārtojis savu “jā”, atzinis savu niecīgu un apzinātos, ka tavš Dievs tevi dziļi mīl.

Jo vairāk tu dzīvosi šajās norādēs, jo vairāk atklāsi Tēva Mīlestību uz tevi un jo vairāk jutīsies mīlēts – tu taču tiec dziļi mīlēts.

Es tevi dievišķi mīlu.”

19. jūlijs

20. Paldies, Kungs, par mazajiem krustiņiem, ko Tu man atstāj

Kad biju ilgi lūdzies un sarunājies ar diviem priesteriem un Elizabeti, kā arī uz Sv. Mises patēnas nolīcis šīs darījumu situācijas, kuru kārtošana neveicas, lūk, kādu kopsavilkumu izdarīju.

Svarīgi ir ne vien izdzīvot jau saņemtās mācības, galvenokārt 1997. gada 6. janvāra (1. sējumā), 1999. gada 13. un 14. oktobra (2. sējumā) un 2000. gada 17. un 18. jūlija mācības, bet arī pagodināt Dievu par šīm grūtībām un ar prieku pieņemt krustiņus, kas taču ir mazi salīdzinājumā ar daudziem citiem; neaizmirstot, ka to vietā varētu rasties arī krietni vien lielāki un smagāki. Tāpēc es izsaku šādu lūgšanu:

Paldies, Kungs Jēzu, par šiem mazajiem krustiņiem, ko Tu man atstāj. Paldies par šiem darījumiem, kuru kārtošana neveicas. Es ar prieku pieņemu šīs niecīgās ciešanas. Pievienoju tās Tavējām, lai tās iegūtu atpestījošu vērtību.

Pateicos Tev par visu.

Gods un slava Jums, Tēvs, Dēls un Svētais Gars. Amen.

21. Liecības, kas atklāj Dieva Darbību

Paldies, Kungs Jēzu, par vakar dzirdētajām skaistajām liecībām no dažādiem avotiem.

1. *Vispirms tur bija tā sieviete, kura bija nonākusi depresijā pēc tam, kad viņas vīrs, četru bērnu tēvs, ar kuru viņa dzīvoja kopā jau gadus piecpadsmit, kļuva viņai neuzticīgs. Lasīdama 1. sējumu, viņa pie 99. vēstījuma bija sākusi raudāt, jo apzinājās, ka viņu uzrunā Dievs. No tās dienas viņa sacīja Kungam savu "jā" un sāka no jauna apmeklēt baznīcu un pieņemt sakramentus, ko nebija darījusi kopš desmit gadu vecuma. Kungs pielāva, ka vēlreiz šo sievieti satikām svētās Annas svētkos. Viņa lūdza, lai par viņu aizlūdz, jo nākamajā dienā viņai bija jāierodas tiesā, lai tur tiktu izlemts, pie kā paliks bērni, un mēs kopīgi lūdzām, lai Māmiņa Marija, Eņģeļu Karaliene, pavēl savam Sargeņģelim aiziet pie tiesneša, advokātu un šīs sievietes vīra Sargeņģeļiem un panāk siržu un gara vienotību. Vēlāk viņa man piezvanīja un sacīja, ka noticis tas, ko viņa vēlējās, un ka pārrunas noritējušas vienotības un miera gaisotnē. Viņas advokāts teicis, ka nekad neko tamlīdzīgu nav pieredzējis un notikušais daudzkārt pārsniedzis viņa cerības... Cik patīkami būtu, ja mēs ik dienas varētu strādāt tādā gaisotnē!*
2. *Otru liecību sniedza kāda lasītāja no Kvebekas, kura bija devusies pie izdevēja, lai iegādātos lielāku daudzumu 1. un 2. sējuma grāmatu. Viņa man piezvanīja un pastāstīja, cik daudz laba viņai šie sējumi*

sniedz, bet galvenais – viņa liecināja par diviem sava reģiona priesteriem. Pirmais atzinies, ka šī grāmata mainījusi viņa dzīvi; otrs, kādas kopienas priekšnieks, apstiprinājis, ka šī grāmata viņam stāv kapelā, lai palīdzētu meditācijā.

Paldies, Kungs, par šo lielo labvēlību, ko man izrādi, ļaudams būt Tavas Darbības lieciniekam.

Paldies par tēva Dāvida sirsniņo, atklāto un gaišo vēstuli. Dāvā man žēlastību ieiet aizvien ciešākā sadraudzībā ar Tevi, lai tajā saņemtu Tavu Mieru, Prieku un Mīlestību. Es Tevi mīlu.

(Fragments no minētās tēva Dāvida vēstules)

“Mani mīļie Leandr un Elizabete, cik gan skaista dāvana ir šis otrais sējums! Es to saņēmu ar novēlošanos, tomēr tā mani beidzot laimīgi sasniedza. Tā bija viena no manām saulainajām dienām šeit (Kongo). Mani piepildīja un vēl joprojām piepilda prieks un pateicība. Esmu to jau izmantojis kādās rekollekcijās, ko no 15. jūnija vadīju māsām, kuras gatavojās salikt svētsolījumus. Kopā ar jums pateicos Tam, kurš dod bez mēra un vēlas, lai tikai Viņa tauta gūtu kādu labumu. Tāpat kā pirmais sējums, arī šis aizkustinās lasītājus līdz sirds dziļumiem, lai viņi savukārt teiktu beznosacījumu “jā” Kungam un tādējādi kļūtu par Mīlestības būtnēm. Es varu iedomāties, cik jūs abi esat piepildīti un vienlaikus samulsuši! Slava maiguma un Mīlestības Dievam!

Nekad nespēšu jums gana pateikties par to, kas jūs man esat bijuši un joprojām esat. Ļaudams mums sastapties Savā piedzīvojumā, Kungs man ļāvis būt jūsu brālim, draugam, dēlam un padomdevējam. Pat no

tāluma zinu, ka jūs par mani aizlūdzat, un arī es lūdzu par jums; jūs mani nesat savās sirdīs, un es jūs nesu savējā, pateicoties Jēzum Kristum. Lai Viņa Vārds mūžam slavēts!”

29. jūlijs. 5.10

22. Tev ne no kā nav jābīstas, tevi sargā Manas Svētās Mātes Apmetnis

“Mans maziņais, tu gribi zināt, kā tev jārikojas, saņemot dažādus lūgumus un uzaicinājumus. Tu pats nespēj pienācīgi izšķirt, kas tev jāpieņem vai jānoraida.

Tāpēc tev allaž jālūdz un jābūt aizvien apdomīgākam, jo Ienaidnieks meklē izdevību pieķert tevi kļūdāmies, lai varētu uzbrukt vēstnesim un tādējādi mazināt gan jau saņemto, gan vēl nākotnē saņemamo vēstījumu spēku.

Atceries, ka visvērtīgākais laiks, kad tu Man esi visnoderīgākais, ir tas, ko pavadām kopā, nonākdami dziļā tuvībā. Tieši šī tuvība tevi pārveido un lieto neredzamā veidā, kurā notiek tava galvenā misija.

Tas, ko tu uztver (kam esi liecinieks), ir tikai vāja atblāzma no tavas patiesās misijas. Nekas otršķirīgs nedrīkst aizvietot galveno un būtisko.

Daži sīki atgadījumi tev norādījuši uz tavu ievainojamību. Jo vājāks un ievainojamāks esi, jo mazāk tev jābīstas, jo tevi sargā Manas Svētās Mātes Apmetnis, un Es allaž esmu pie tevis. Mēs kopīgi ejam pretī Mīlestības pilnībai.

Es tevi dievišķi mīlu.”

2. augusts, 4.20

**23. Neraugies vairs uz savu pagātņi, uzlūko Manu
Žēlsirdību**
(atbilde uz kādu izmisuma saucienu)

Kungs Jēzu, šķīstī mani Savas Ugunīgās Mīlestības ugunī šai misijai, ko šodien man uztici – apmeklēt kādu, kurš tik daudz cietis, visu zaudējis, vairākus gadus bijis ieslodzīts cietumā par mazdūšības brīdī izdarītu slepkavību.

Lai caur mani plūst un viņu uzrunā vienīgi Tava Mīlestība. Pateicoties kādai īpašai Tavas Mīlestības žēlastībai, lūdzu Tevi, lai viņa ciešanas pārņem Priekā, Mierā un Mīlestībā.

*Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu nabaga lūgšanu.
Tavs maziņais, kurš Tevi mīl.*

“Mans maziņais, ar ļoti lielu prieku Es pieņemu tavu lūgšanu, lai nestu to Tēva priekšā.

Šodien pat vēlos izliet žēlastību un Mīlestības straumi tava drauga sirdī, kurš ir arī Mans draugs. Viņa sirdi atvērusi un šķīstījusi ciešanu uguns. Vēlos tevi lietot, lai sacītu viņam, lūk, ko:

G., Tēva mīļotais dēls, kurš tiki izredzēts vēl pirms savas ieņemšanas brīža, lai piedzīvotu to, ko sāksi piedzīvot jau šodien, – tev jāsaka un jāatkārto savs pilnīgais un beznosacījumu “jā” Tēva Gribai, lai tevī īstenotos Viņa Plāns.

Tev jāuztic Viņam sava pagātne, viss, kas tajā bijis gan labs, gan ļauns, gan skaists, gan neglīts. Kad šī pagātne būs atdota Tēva Žēlsirdībai, tev tā vairs nesāpēs. Tā vairs nebūs tev par nastu, jo tu to vairs nenesīsi savos plecos. Tēvs to noliek tev zem kājām kā akmeņus, lai paceltu tevi tuvāk Sev.

Jo lielāki un smagāki šie akmeņi, jo uz cietāka pamata tu stāvi un jo tuvāk esi Viņa Sirdij un vairāk vari

ieiet Mīlestības pilnībā, pēc kuras ilgojies jau no agras bērnības.

G., nāc un meties Manos apskāvienos. Nezaudē vairs laiku, skatīdamies uz pagātņi un sevi pašu. Pievērs skatienu Man, savam Dievam. Uzlūko Manu Mīlestību un Žēlsirdību. Nekad tu nebūsi to cienīgs, nekad tās neizpelnīsies; bet pieņem tās savā sirdī, jo Tēvs to tā vēlas.

G., Tēva mīļotais dēls, Es, tavš Dievs, tavš Pestītājs Jēzus, metos uz ceļiem tavā priekšā, lai tevi karsti lūgtu pieņemt Manu Mīlestību. Tu esi lielā mērā šķīstījies ciešanu ugunī. To, kas vēl atlicis šķīstījams, šķīstīs Manas Mīlestības Uguns – par tik, par cik tu to atzīsi, un vēl labāk, ja to pieņemsi.

Tu nevari to pieņemt pilnībā, ja pilnībā nepieņem pats sevi. Tev jāiezīmē krasa atšķirība starp sevi pašu un ikvienu savu rīcību, ko nožēlo. Lai par to pārlicinātos, paraugies uz Pētera aizliegšanos; paraugies uz Saula līdzdalību Stefana nonāvēšanā, kas viņam tomēr neliedza kļūt par svēto Pāvilu.

G., tu Man, savam Dievam, esi ļoti vērtīgs, un tu Man esi vajadzīgs. Nāc iegremdēties Manā Sirdī. Es uzticu tevi Savai Vissvētajai Mātei, lai Viņa aizdziedē tavas brūces un iaved tevi Tēva Sirdī.

Es tevi milu maigi, neprātīgi un dievišķi.”

11. augusts, 3.30

24. Pateicoties tieši šai tuvībai ar tevi, Es pārveidoju Savu Baznīcu un sabiedrību

“Mans maziņais, mēs kļūstam arvien tuvāki, un tieši šī tuvība tevi pārveido, nes tev Mieru, Prieku, Apskaidrību un Mīlestību. Es vēlos, lai šī tuvība nemitīgi pieaugtu. Es

to vēlos vienmēr un visur caur un ar ikvienu cilvēku, kurš dzīvo zemes virsū.

Pateicoties tieši šai tuvībai, Es pārveidoju Savu Baznīcu un sabiedrību. Tieši ar šīs tuvības palīdzību tiks nogāzts Ienaidnieks brīdī, kad viņš pats domās, ka ir uzvarējis.

Pirmais, kas jādara, lai panāktu šādu tuvību, – ir jāsaka pilnīgs, beznosacījumu un neatgriezenisks “jā” Tēvam. Jā, Es sacīju “Tēvam”, nevis “kādam cilvēkam vai cilvēkiem”, kaut arī šis cilvēks vai šie cilvēki var būt vērtīgi instrumenti Tēva Rokās.

Tēvam sacītais “jā” jūsos izgaismos to, kas ir paties vai maldīgs. Jūs atzīsiet, ka atrodaties patiesajā gaismā, ja spēsiet pilnībā pieņemt Dieva Vārdu un Baznīcas doktrinālo mācību, neatmetot ne mazāko zīmīti. Mana Nāve izpirka jūsu vainas, un Mana Augšamcelšanās jums atklāj, ka Es esmu jūsu Glābējs.

Pirms nāves Es jums devu Mariju par Māti un Vidutāju. Viņa nemitīgi iestājas par jums; Viņu pavada Svētie un Svētās, kā arī svētie Eņģeļi.

Svētīgi un svētīgas jūs esat, jo esat izteikuši šo pilnīgo, beznosacījumu un neatgriezenisko “jā”. Svētīgi jūs esat, ieiedami šajā Gaismas pasaulē un kļūdami par tuviem draugiem, pastāvīgi pieaugot Manā Mīlestībā.

Es jūs dievišķi mīlu.”

15. augusts, 3.35

25. Debesīs ir liels prieks, redzot brīnumus, kas notiek sirdīs

“Mans mīļais bērns, Debesīs ir liels prieks, redzot, ko Tēvs paveic daudzās sirdīs, pateicoties tam, ko pierakstīt tu tiki iedvesmots.

Vai tu sāk saskatīt vai nojaust kaut mazu daļiņu Dieva, mūsu Tēva Mīlestības? Tikko atklājis, ka kāds no Viņa bērniem atzīst savu niecīgumu un pieņem Viņa Mīlestību, kaut arī nebūdamas to pelnījis, Viņš dara necerētus un neparedzētus brīnumus kā tos, kas šobrīd notiek ar šo divu sējumu starpniecību un kam tev ir dots būt par liecinieku niecīgā daļā realitātes.

Viņa Darbībai nav robežu ne laikā, ne telpā. Paraugies, ko Viņš ir paveicis caur Mani, mazo meiteni, kāda Es biju, un uz Godību, ko Viņš man dāvā Savā Valstībā.

Nav vārdu, kas spētu pienācīgi godināt tik neparastu Tēvu. Tas, kas patlaban notiek, ir kaut kas tik brīnumains, ka tu it viegli spēj iedomāties – tas nenāk no tevis. Tāpēc tev nav iemesla lepņībai.

Tava misija ir ļoti skaista, tāpat kā ikviena zemes bērna misija. Tās būtība ir ļaut Tēva Mīlestībai plūst caur tevi.

Mīlestība spēj plūst caur tevi, kad tā tevi pārveidojusi. Tu tiec pārveidots, kad uzņem Mīlestību, ko Tēvs pastāvīgi izlej tevī.

Šī misija ir ļoti tuva Manējai, kuras būtība bija uzņemt Svēto Garu, lai ielaistu pasaulē cilvēces Glābēju. Abas misijas sākas ar Tēvam sacītu “jā”.

Es esmu jūsu Māte un stāvu nomodā par ikvienu no jums, pieglaužot jūs pie Savas Sirds, lai jūsos ieplūstu Mīlestība, ko Tēvs izlej bez mitas.

Es jūs mīlu. Es mīlu tevi.

Tava Māmiņa Marija”

16. augusts, 3.20

26. Ko domāt par “lidojošajiem šķīvīšiem”?

(atbilde uz kādu vēstuli)

Kungs Jēzu, uzticu Tev visus skaistos ticības apliecinājumus, kurus regulāri saņemu un kuros aprakstīti brīnumi, ko Tu dari ar abu sējumu “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS” palīdzību. Īpašā veidā nododu Tavā ziņā G. B. liecību, kā arī viņa jautājumu.

Pateicos Tev par šo lielo labvēlību, ko man parādi, ļaujot būt Tavas Darbības lieciniekam. Paliestu, ieklausīdamies Tevī.

Tavs maziņais, kurš Tevi mīl.

(G. B. vēstule)

Lašansa kungs, izlasījis Jūsu grāmatu “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS”, dabūju Jūsu adresi no sava brāļa K. Viņš Jūs kādreiz uzņēmis savā Garīgās atjaunotnes centrā.

Jūsu garīgais ceļš viņam pavēris jaunus apvāršņus. Tas atstājis uz viņu dziļu iespaidu. Gluži neticami, ka 2000. gadā vienkāršs Šerbrūkas iedzīvotājs uzdod jautājumus Visuma Valdniekam un ka Tas viņam visnotaļ patiesīgi arī atbild. Jūs tiešām var apskaust visi cilvēki.

Es dedzīgi vēlos uzzināt atbildi uz šādu jautājumu. Visās pasaules valstīs tiek novērots neizskaidrojams fenomēns. Pa debesīm neticamā ātrumā traucas lidojoši šķīvīši. Tos redzējuši miljoniem ļaužu, citus tie pat terorizē. Slaveni astronomi, visu iespējamo nozaru zinātnieki, doktora grādiem bagāti teologi – neviens no visas šīs labākās sabiedrības nespēj mums pateikt patiesību, kaut arī uzņemti tūkstošiem fotoattēlu, kas apliecina, ka šie objekti mūs tiešām apmeklējuši. Patiesība mums nav izzināma.

Lašansa kungs, Jūs, kurš spējat sazināties ar Dievu, sarunāties ar Viņu un saņemt īsto atbildi, vai Jūs varētu Dievam palūgt, lai Viņš Jums sniedz patieso atbildi uz visiem šiem jautājumiem, ko Jums uzdevu?

Gaidu Jūsu atbildi. Tā nav steidzama. Kad to saņemsiet, vai būsiet tik laipns un atsūtīsiet man?

Jau iepriekš priecādamies drīzumā lasīt Jūsu vēstuli, palieku draudzībā – Jūsu G. B.

“Mans maziņais, jūs dzīvojat ārkārtīgu žēlastību laikā. Vienīgi tie un tās, kuri sacījuši savu “jā”, to apzinās. Vislielākie ieguvēji ir tie un tās, kuri ne vien sacījuši savu pilnīgo, beznosacījumu un neatgriezenisko “jā”, bet arī atzīst savu niecīgumu tik varena Dieva priekšā un uzņem Mīlestību, ko Tēvs vēlas izliet viņu sirdīs. Es vēlos sacīt G. B., lūk, ko:

Manas Sirds mīļotais dēls, svētīgs tu esi, būdams uzņēmis Mīlestību caur šiem rakstiem. Tev jāzina, ka Mīlestība, ko esi uzņēmis, ir tikai niecīga daļiņa no tās Mīlestības, ko Tēvs vēlējās un joprojām vēlas tev dāvēt.

Mīlestību, ko varēji saņemt, ierobežoja tavas sirds atvērtības pakāpe. Pateicoties saņemtajai Mīlestībai, tava sirds plaši atveras un kļūst vēl spējīgāka saņemt Mīlestību. Vēlreiz pārslasīdams šos rakstus, tu saņemsi tās vēl vairāk, un tā notiks ik reizi, kad tos pārslasīsi. Tie ir neizsmeļams dārgums, ko tu nemitīgi izpētīsi.

Runājot par tavām rūpēm uzzināt un saprast, kas šobrīd notiek uz planētas Zeme, tās ir visnotaļ mazsvarīgas salīdzinājumā ar to, kas patlaban notiek tevī pašā. Vai tas būtu kas labs vai ļauns, neļauj otršķirīgajam novērst tavu uzmanību, jo tas tev traucē iemantot būtisko. Būtiskais ir tas, kas norisinās tevī, kad tu, atzinis savu niecīgumu un sacījis savu “jā”, uzņem Mīlestību.

Uzņemot Mīlestību, tu kļūsti Mīlestības būtne. Kļūstot Mīlestības būtne, tu kļūsti lietojams instruments Tēva Rokās, lai izplatītu Viņa Mīlestību gan neredzamā, gan arī redzamā veidā, kaut arī redzamais ir daudz nenozīmīgāks par neredzamo. Tieši šī realitāte uz planētas Zeme ir vissvarīgākā, nevis uzzināt, vai lidojošie šķīvīši pastāv, un, ja pastāv, tad kāpēc? Šo jautājumu tu uzdod kā pieaugušais. Mīlestība tevī iepļūst kā bērņā. Ja nekļūsiēt kā mazi bērni, jūs Debesu Valstībā neieiesiet. Atdod visu vietu mīlestības bērnam, kurš tevī snauž. Viņš rāmi atmosfā, lai celtu šo skaisto un šķīsto Baznīcu, kas radīs Jaunu Sabiedrību, kurā nebūs ne naida, ne varmācības un kuru vadīs Mīlestība.

Tā kā laika nav atlicis daudz, ir jāpārtrauc to izšķiest ar otršķirīgiem jautājumiem un jāliek uzsvārs uz būtisko. G., meklē šo būtiskā ceļu, kas tevi ved uz Mīlestības pilnību! Svētīgs tu esi!

Es tevi dievišķi mīlu.”

19. augusts, 4.55

27. Vienīgi sirds atvērtība ļauj uzņemt garīgo barību un Mīlestību, ko Mēs vēlamies tajā izliet

Kungs Jēzu, šorīt gribu nest Tavā priekšā grupu, ar kuru šovakar tiksīmies Latikā. Īpašā veidā vēlamies aizlūgt par organizātores kundzi, kuras fiziskās veselības stāvoklis ir nestabils. Tu mums regulāri dāvā iespēju būt lielu iekšējo pārmaiņu lieciniekiem. Tev taču nav grūti veikt arī fizisku dziedināšanu.

Es lūdzu no Tevis viņai īpašu žēlastību un jau iepriekš par to pateicos un slavēju Tevi.

Vēlos aizlūgt arī par šīs draudzes prāvestu un par laulāto pāri, kurš viņam palīdz.

Lai jau iepriekš Tev pateicība par brīnumiem, ko Tu nemitīgi dari sirdīs.

Uzupurēju Tev savu dienu. Uzupurēju to par šiem cilvēkiem, ar kuriem tiksimies. Gribu būt Tavš visumaziņais sūtnis un ieklausos Tevī. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Es pieņemu tavu lūgšanu un lieku to Tēva priekšā. Es būšu pie jums līdz ar Savu Svēto Māti, daudziem Eņģeļiem, Svētajiem un Svētajām. Kārtējo reizi jūs būsiet Manas Darbības liecinieki.

Mūsu līdzdalības efektivitāte būs atkarīga nevis no Mums vai tevis, vai no tā, ko tu sacīsi, bet gan no siržu atvērtības un gatavības uzņemt Mīlestību, ko Mēs vēlamies tajās izliet.

Tas ir gluži tā, it kā tu ierastos ar veselu rindu smago mašīnu, kas piekrautas ar pārtiku. Cilvēkus pabaros nevis tā pārtika, kas atvesta, bet gan tā, ko viņi apēdīs.

Tāpat ir ar garīgo barību un Mīlestību, ko Tēvs vēlas izliet sirdīs. Tā allaž ir pārbagātīga. Tās auglīgums sirdīs ir atkarīgs no tā, kā cilvēki gribēs to uzņemt.

Kā jau jūs redzat Evaņģēlijā, brīnumus, ko Es izdarīju, noteica cilvēku ticība. Sirdis atveras, kad cilvēki sāk lūgties un neredzamā veidā kalpot.

Paliksim ciešā tuvībā, lai pagodinātu Tēvu par to, ko Viņš veiks šodien pat. Jūs kārtējo reizi būsiet Viņa Darbības liecinieki.

Uzņemot Viņa Mīlestību, jūs kļūstat Mīlestība. Jūs dāvājat Mīlestību.

Es jūs dievišķi mīlu. Es dievišķi mīlu tevi.”

22. augusts, 2.25

28. Tavai misijai auglību piešķirs ciešanas

Kungs Jēzu, es uzticu Tev lūgumus, ko saņemu un ko Tu pazīsti, kā arī savas ciešanas, nespējot sekmīgi virzīt šos darījumus.

Atdodu Tev savu bezspēcību. Pieņemu Tavu Mīlestību un ieklausos Tevī, lai Tu mani pamācītu, kas man jāmaiņa, lai pildītu Tavu Gribu.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, tava misija ir skaista un liela. Tāpēc tai jāklūst auglīgai caur ciešanām. Pašam savā labā tev vairāk jāpieņem ciešanas. Tava bezspēcība dažu situāciju priekšā ir ciešanas, kas tev jāpieņem un jāuztic Tēvam. Vienīgi Viņš zina, kas tev jāpiedzīvo, lai pilnveidotu nepabeigto radījumu, kāds tu esi. Šonakt Es vēlos tevi lietot, lai sacītu K., lūk, ko:

K., Mana Dārza rozīt, paraugies, cik liels būtu tavs prieks, ja tev būtu ļauts redzēt savas dvēseles skaistumu, šo skaistumu, kas diendienā caur tavām ciešanām klūst aizvien pilnīgāks! Tu aizvien vairāk tuvojies Manai Sirdij. Tava klātbūtne Man līdzās ir liels mierinājums Manai ievainotajai Sirdij. Tavs vīrs un dēls atrodas Manā pastāvīgajā aizsardzībā. Tev viņi jāmil un jābūt viņiem blakus, bet nevis jānes, jo viņiem dota Mana Žēlastība, kas viņus diendienā balsta.

K., Manu mīļo rozīt, atdod Man savas ciešanas, tiklīdz tās jūti; tu atklāsi, ka Mans jūgs ir viegls. Nebīsties. Es allaž esmu ar tevi. Tu esi atradusi žēlastību Manās acīs. Es tevī izleju tev paredzētu Mīlestības straumi, tikko tu to pieņem. Tā tu klūsti Mīlestība. Es tevi dievišķi mīlu.”

1. septembris, 5.00

29. Pieņem, ka neesi tas, kam tev, kā pašam liktos, vajadzētu būt

Kungs Jēzu, es pārlasu 1997. gada 28. februāra vēstījumu (Nr. 68, 1. sējumā) un atklāju divus izteikumus, kas man šķiet tikpat kā nesavienojami. Vispirms konstatēju, ka Tu tiešām dari to, ko esi apsolījis paveikt caur mani, tas ir, caur šiem rakstiem. Katru dienu dzirdu vai lasu liecības, kas šo patiesību apstiprina. Bet nākamajā rindkopā lasu: "Sagatavo sirdi ar lūgšanu un aizliegdamš pats sevi."

Es veltīju vairākas stundas lūgšanai, bet, kas attiecas uz sevis aizliegšanu, tur, manuprāt, nav izdarīts vēl nekas. Nāc un Pats pārcērt visas piesaistes un padari šo pārveidi iespējamu, jo es esmu galēji nevarīgs.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi šo lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, tavs lūgums tiek uzklauss, lai tu īstajā laikā saņemtu apstiprinošu un taustāmu atbildi. Pagaidām tev jābūt neatlaidīgam lūgšanā. Sevis aizliegšana pirmām kārtām nozīmē pieņemt, ka neesi tas, kam tev, kā pašam šķiet, vajadzētu būt.”

Piezīme. Sakopojis garu, lai apcerētu šo pēdējo rindkopu, es iemigu.

6. septembris, 2.55

30. Lai atrisinātu savu problēmu, vispirms pievērs skatīenu Tēvam

Kungs Jēzu, uzticu Tev šo situāciju, ko Tu pazīsti un kurā mēs sevi uzskatām par nodevības upuriem.

Kā mums jāizturas, kāda nostāja jāieņem šādā situācijā, lai dzīvotu saskaņā ar Evaņģēliju?

Atdodu Tev savu bezspēcību un paļaujos vienīgi uz Tavu palīdzību.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu lūgšanu.

Tavs maziņais, kurš Tevi mīl.

“Mans maziņais, šajā situācijā, tāpat kā visās pārējās, tu nedrīksti atstāt novārtā būtisko uz tā rēķina, kas ir otršķirīgs.

Būtiska ir ciešā sadraudzība starp mums, bet otršķirīgs ir viss, kas atrodas ārpus mūsu tuvajām attiecībām, kas Man ir ar tevi un tev ar Mani, savu Dievu.

Tikai saglabājot šo tuvību dvēseles dziļumos, tu spēsi no paša Mīlestības Avota pasmelt jebkuru iedvesmu, kas vajadzīga, lai atrisinātu ikvienu tavā dzīvē radušos problēmu.

Tavs skatiens paliek pievērsts Tēvam, lai tu saņemtu Viņa Mīlestību, un, saņemdam Viņa Mīlestību, tu saņem arī iedvesmas, kas tev vajadzīgas kādas problēmas atrisināšanai. Kad tu tiec iedvesmots lūgt padomu vai palīdzību no viena vai vairākiem cilvēkiem, tu dāvā savu paļāvību nevis šiem cilvēkiem, bet gan Tēva Mīlestībai, kas šos cilvēkus iedvesmos, lai viņi tevi vadītu pareizi.

Runājot par situāciju, kas tevi šobrīd nodarbina, – kad esi to ielicis Tēva Rokās, tev vairs nav par to jāraizējas, jo risinājums nāks no Viņa; taču tas nenožīmē, ka tev nav jāveic nepieciešamie pasākumi, kas tev tiks iedvesmā norādīti, vai nu lai virzītos uz atrisinājumu, vai aicinātu talkā cilvēkus, kuri tev palīdzēs šo problēmu atrisināt. Tu varbūt domā, kāpēc gan saukt palīgā citus cilvēkus, ja risinājumam jānāk no Tēva? Atbilde ir vienkārša. Tas ir tāpēc, ka Tēvs izdalījis Savas dāvanas un harizmas (Atziņu un Gudrību) starp daudziem cilvēkiem, un Savā Mīlestī-

bas plānā Viņš vēlas šos cilvēkus lietot Sava plāna īstenošanai, tāpat kā patlaban Viņš lieto tevi, lai rakstītu un uzrunātu daudzas sirdis.

Tu Viņam esi uzticējies šo situāciju, tu lūdzi, lai Viņš tevi vada, tu rīkojies, būdams pārliecināts, ka tieši Viņš tevi vada, norādot, kas tev jādara vai jānodod citu ziņā. Viena no lielajām pārejām ir saistīta ar paļāvību, kas tiek izrādīta nevis cilvēkiem, bet pilnībā dāvāta Dievam, kurš rīkojas ar cilvēku starpniecību. Un tieši šī paļāvība dod Dievam iespēju rīkoties ar cilvēku starpniecību.

Kad problēma būs atrisināta, atceries pagodināt vienīgi Dievu, bet neaizmirsti arī pateikties cilvēkiem, kuri bija instrumenti Kunga Rokās un rīkojās saskaņā ar Viņa Plānu. Tu esi spēris vēl vienu soli tālāk, un atceries – tikai pateicoties mūsu ciešajai tuvībai. Allaž vienīgi šīs tuvās attiecības tevi ved aizvien dziļāk Mīlestībā.

Es tevi neprātīgi un dievišķi mīlu.”

12. septembris, 5.00

31. Svarīgs ir nevis dolāru skaits, bet Tēva Gribas pildīšana

Kungs Jēzu, lieku Tavā priekšā šo sarežģīto situāciju, kuras upuri mēs esam un kuru Tu pazīsti, kā arī lēmumus, kas mums jāpieņem. Vai mums jāiesniedz sūdzība vai jāatzīst vienošanās miera ceļā?

Atdodu Tev savu bezspēcību, ierobežojumus un vājumu, lai šī lieta tiktu nokārtota. Tāpat lūdzu, lai Tu uzrunā abas galvenās personas, kurām jālemj kopīgi ar mani, lai viss noritētu savstarpējas vienotības un miera gaisotnē.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi šo lūgšanu. Es ieklausos Tevī. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Es esmu sadzirdējis tavu lūgšanu un nesu to Tēva priekšā, lai Viņš sūta Savu Garu un svētos Eņģeļus, kuri jūs pavadīs šīs lietas kārtošānā.

Svarīgs tev ir nevis dolāru skaits, jūsu strīda objekts, nedz arī pārliecināties, ka krāpnieks tiks pietiekami sodīts, bet gan darīt Tēva Gribu un saglabāt mieru visas šī darījuma norises laikā.

Šis miers būs atkarīgs nevis no galīgā iznākuma, bet no apziņas, ka pildi Mana Tēva Gribu. Pa Viņa Gribas ceļu tevi ved, pirmkārt, tava lūgšana; otrkārt, tava paklausība un atvērtība atbildes saņemšanai.

Šo paklausību un atvērtību tu iegūsti, kad nokāp savas pazemības dziļumos un kad tevi nieietekmē personiskā tieksme, lai tev būtu taisnība, un vēlme uzvarēt.

Pievērs uzmanību notiekošajam un citu cilvēku piezīmēm par šīs lietas kārtošānu, un tu kārtējo reizi būsi Manas Darbības liecinieks.

Jau tagad tu vari pagodināt Tēvu un izbaudīt mieru, kas tevi pārņem šai pašā mirklī.

Es tevi dievišķi mīlu.”

Piezīme. Miers, kas manī iemājoja, bija tik liels, ka es tikai ar grūtībām spēju atvairīt miegu, lai pabeigtu abas pēdējās rindkopas.

21. septembris, 3.30

32. Deviņas pazīmes, kas tev palīdzēs virzīties uz priekšu un noturēties uz pareizā ceļa

“Mans maziņais, mēs mierīgi ieejam Jaunā Pasaulē! Tu esi izredzēts būt par vadoni, kaut arī nezini, kā izturēties šajā Jaunajā Pasaulē.

Tu nepazīsti ceļu; tu to atklāj, pakāpeniski virzīdamies uz priekšu, ļaudams Man sevi vadīt un palikdams paklausīgs Gara dvesmai.

Lai tev būtu vieglāk turpināt ceļu, kaut arī nezini, kurp dodies, nedz arī to, vai tiešām vienmēr tiec pareizi vadīts, tev jārikojas saskaņā ar šīm pazīmēm jeb orientieriem, ko tu jau pazīsti:

1. Tu nokāp dziļāk sevī.
2. Tu visu lūdz Tēvam.
3. Tava sirds ir gatava saņemt atbildi, vienalga, uz ko tā tevi mudinātu.
4. Tu joprojām paliec ļoti vērīgs pret notiekošo tevī un ap tevi.
5. Tu izvairies iet tālāk, ja nav skaidrs, vai sper soli pareizajā virzienā.
6. Tu paraugies atpakaļ, lai konstatētu, kā esi ticis vadīts, pamatojoties gan uz panāktajiem rezultātiem, gan dzirdētajām liecībām.
7. Tu ļaujies vienīgi uz Tēvu.
8. Tu pastāvīgi lūdz, lai Viņš vairo tavu ticību.
9. Tu pagodini vienīgi Viņu.

Tādas ir šīs pazīmes, kas tev palīdzēs iet tālāk un noturēties uz īstā ceļa. Nebīsties, Es allaž esmu ar tevi. Es tevi dievišķi mīlu.”

26. septembris, 3.50

33. Saņemt un pieņemt zvaigznes no Debesīm
nozīmē kļūt par zvaigzni pasaulē
(atbilde kādam izredzētajam dēlam)

Kungs Jēzu, uzticu Tev šo lūgumu, ko izteicis viens no

Taviem izredzētajiem dēliem. Ja vien vēlies mani lietot, lai atbildētu uz viņa jautājumu – uzzināt, ko nozīmē šis redzējums par zvaigznēm, kas krīt pār viņu...

Varbūt Tu vēlies to atklāt viņam pašam vai caur kādu citu vēstnesi? Varbūt viņam vēl nav pienācis laiks šo atbildi uzzināt? Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu nabaga lūgšanu. Es Tevi godbijīgi mīlu.

“Mans maziņais, tava lūgšana vēlreiz tiek pieņemta un uzticēta Tēvam, tikai tas gan nenozīmē, ka Viņš ir spiests atbildēt uzreiz. Atceries, kad uzdevi jautājumu, lai uzzinātu, vai tavam vārdam pirmajā sējumā jātiek minētam, tu saņēmi atbildi pēc trim mēnešiem, un tā nepavisam nebija nākusi par vēlu.

Runājot par šodien izteikto jautājumu, to tev uzdeva viens no Maniem izredzētajiem dēliem, kurš Manai Sirdij ir ļoti dārgs. Viņš ir Mans mierinājums. Zvaigznēm ir vairāki uzdevumi, to vidū – gaiši mirdzēt tumsībā.

Jūs šobrīd mītat tumsības pasaulē. Gaismas stari nenāk no cilvēkiem, tie krīt no Debesīm kā zvaigznes. Šos starus var dāvēt vienīgi tiem un tām, kuru sirdis ir atvērtas to uzņemšanai; tikai plaši atvērta sirds ļauj cilvēkam saņemt tik daudz gaismas staru, kas pār viņu krīt no Debesīm.

Šie stari ne vien apgaismo, bet arī sasilda sirdi, aizdedzinot to Mīlestībā, kas nāk tieši no Tēva.

Šie gaismas stari, kas nāk no Debesīm, dara gaišu cilvēku, kurš tos uzņem visu citu labā, kuri viņu sastop. Pietiek ar viņa klātbūtni vien, lai sasildītu sirdis. Turklāt viņš kļūst par drošu ceļvedi daudziem cilvēkiem. Saņemt un pieņemt zvaigznes no Debesīm nozīmē kļūt par zvaigzni pasaulē!

Svētīgs ir šis izredzētais dēls! Mīlestība viņā un caur viņu dara brīnumus. To Tēvs vēlas arī ikvienam Savam zemes bērnam, jo jūs tiekat dievišķi mīlēti.

Es jūs dievišķi mīlu. Es dievišķi mīlu tevi.”

*5. oktobris, 3.40***34. Kā pazīt Tēva Gribu un ieiet ciešā tuvībā ar Viņu, ļaujot sev degt Manas Ugunīgās Mīlestības ugunī**

“Mans maziņais, šodien tev vairs nav jāraizējas par pasaules domām, nedz tās sludinātajām vērtībām. Tavam vienīgajam mērķim jābūt pildīt Tēva Gribu. Tu bieži prāto, vēlēdamies saprast, kā pildīt Viņa Gribu, kā to pazīt. Uz šo jautājumu atbilde ir tikai viena: jākļūst Viņam par tuvu draugu. Par tādu tu kļūsti, pavadot laiku, daudz laika ciešā tuvībā ar Viņu. Tavi beznosacijumu “jā” liek pazust šķēršļiem un aizturēm, lai tu varētu ieiet šajā ciešajā tuvībā ar Viņu. Kad atzīsti savu vājumu, ievainojamību un niecīgumu, citi šķēršļi pazūd. Kad pieņem Viņa Mīlestību, pazūd ne vien pārējie šķēršļi, bet arī Viņa Mīlestība iemājo tevī. Vienīgi veidodams savu iekšējo mājokli, Viņa Mīlestības mitekli, tu drīksti ieiet ciešajā tuvībā ar Viņu un līdz ar to – būt pastāvīgi vienots ar Viņa Gribu.

Tas tevi padara par Mīlestības būtņi, kura spēj uzņemt Viņa Mīlestību, lai Tā tevi pārveidotu un brīvi plūstu caur tevi, šļākdamās arī pār citiem cilvēkiem ne vien neredzamā, bet arī redzamā veidā.

Mana Sirds deg Mīlestībā uz tevi. Ļauj sev degt Manas Ugunīgās Mīlestības ugunī.

Es tevi maigi un dievišķi mīlu.”

*13. oktobris, 4.40***35. Atklāt dārgumus, ko Tēvs tevī noglabājis, – ticību, pašāvību, cerību, mīlestību**

“Mans maziņais, tev, kurš atrodies uz Mīlestības pilnības ceļa, ik dienas jāiegremdējas vēl dziļāk savā iekšienē,

lai atklātu dārgumus, ko Tēvs tur noglabājis tavas radišanas brīdī.

Šie dārgumi ir galvenokārt neierobežota ticība tavam Debesu Tēvam, absolūta paļāvība uz Viņu, lai kas tev ikdienā būtu jāpiedzīvo; cerība, kas pārsniedz jebko, ko vien cilvēks spēj iedomāties; pastāvīgi pieaugoša mīlestība, kas nemitīgi atjaunojas, pateicoties tavas sirds gatavībai uzņemt Mīlestību, ko Tēvs tajā ik mirkli izlej. Tā Viņš pārrada ikvienu tavas būtnes šķiedriņu, lai tevi atjaunotu un audzētu lielāku.

Tieši tas tev ļauj aizvien vairāk pieņemt sevi tādu, kāds esi, aizvien vairāk mīlēt savu Dievu, aizvien vairāk mīlēt un pieņemt cilvēkus, kurus Tēvs noliek tavā ceļā, un būt spējīgam neprotēstējot, nesūdzoties un nežēlojoties pieņemt neveiksmīgus notikumus, kas tev atgadās, kritiskas piezīmes vai vajāšanas.

Atklāt dārgumus, ko Tēvs tevī noglabājis, nozīmē atklāt jaunu dzīvesprieku, jaunu mieru un jaunu laimi, ko neviens cilvēks šīs zemes virsū, nedz arī kāds notikums nespēj tev atņemt.

Svētīgs tu esi, iedams šo ceļu, kas tevi ved uz Mīlestības pilnību!

Es tevi dievišķi mīlu.”

18. oktobris, 5.30

36. Es nāku paņemt tavas un tava dēla ciešanas, lai pievienotu tās Savējām
(vēstule F. kundzei)

Kopš mūsu pēdējās tikšanās 16. oktobrī esmu bieži vienojies ar jums lūgšanās, lai nestu Tēva priekšā jūsu un jūsu dēla ciešanas.

Šorīt tieku uzrunāts, lai ieklausos mūsu Labajā Debesu Māmiņā un pierakstu, ko Viņa vēlēšies man iedvesmā par jums pateikt. Lūk, Viņas vēstījums:

“F., Tēva mīļotā meitiņa, Es gribu tev sacīt, ka esmu tev ļoti tuvu. Es zinu, kā māte var ciest sava dēla dēļ, kad viņš piedzīvo ciešanu brīžus.

Šorīt Es nāku paņemt tavas un tava dēla ciešanas, lai pievienotu tās Savām un Jēzus ciešanām, kas tām piešķir atpestījošu vērtību. Tās tevi vēl vairāk vienos ar Manu un Mana Dēla Jēzus Sirdi.

Svētīga tu esi, atrazdamās tik tuvu pie Mūsu Sirdīm. Ik reizi, kad tev uzbrūk ciešanas, pievērs skatienu Tēvam, lai atklātu, cik ļoti Viņš tevi mīl un cik tuvu tu esi pie Mūsu Sirdīm. Tu izjutīsi Mūsu Mīlestību, to Es tev apsolu. Tu atklāsi, ka Mūsu Mīlestība, kas tevī mājō, ir daudz spēcīgāka par ciešanām. Tu jutīsies laimīga, ka būsi piedzīvojusi šīs ciešanas, kas tev devušas iespēju izbaudīt tik daudz Mīlestības.

Tas ir ceļš, ko Tēvs izraudzījis tev un tavam dēlam, lai vestu jūs uz Mīlestības pilnību.

Saņem Manu, Mātes un Vidutājas, Skūpstu, lai tu spētu uzņemties savas ciešanas un pastāvīgi tās uzpurēt Tēvam, vienotas ar Jēzus ciešanām.

Nāc, meties savas Debesu Māmiņas apskāvienos, un tevi piepildīs Tēva Mīlestība.

Tava Māmiņa, kura tevi mīl”

19. oktobris, 5.35

37. Tev jādāvā pilnīga pašāvība Tēvam un nevienam citam

“Mans maziņais, katram solim, ko tu sper, jābūt solim vēl pilnīgākā pašāvībā uz Dievišķo Gribu. Tāda ir lielā pāreja, kas tevi ved uz Mīlestības pilnību!

Tam, ko tu piedzīvoji vakar, ko piedzīvosi šodien un rīt, ir tikai viens vienīgs mērķis: vest tevi vēl tālāk Tēva Gribā. Tas gan nenozīmē, ka tev jāatturas izmantot pieejamos parastos līdzekļus pozitīvu rezultātu sasniegšanai. Taču tev jāatzīst, ka visiem šiem līdzekļiem nav nekādas vērtības, ja tie neizriet no Tēva Gribas.

Tāpat tev pilnībā jāpaļaujas uz Viņu un ne uz vienu citu. Tikai pateicoties tavai paklausībai un gatavībai visu pieņemot aiz mīlestības – bieži vien neko nesaprotot –, Viņa Griba spēj brīvi izpausties.

Vēlreiz un regulāri uztici Viņam šīs situācijas, kurās tu nonāc, lai Viņa Griba varētu brīvi īstenoties. Esi mierīgs. Viņš, vienīgi Viņš vada tavu laivu, lai vestu tevi dziļāk Mīlestībā.

Tu tiec dievišķi mīlēts. Es tevi dievišķi un neprātīgi mīlu.”

22. oktobris, 5.05

38. Lai šis videokasetes projekts kalpo Tēva Godam

Kungs Jēzu, veltīju Tev videofilmu, kas vakar tika uzņemta. Lūdzu Tevi neitralizēt manī jebkādas lepnības, patmīlības un godkāres jūtas.

Šīs videofilmas mērķis lai ir vienīgi Svētās Trīsvienības

Gods un dvēseļu pestīšana. Jau tagad uzticu Tev to cilvēku sirdis, kuri šo kaseti skatīsies, lai tām pieskartos Tavas Žēlastības un Tava Mīlestība.

Lūdzu Tavu palīdzību režisoram, lai Tu viņu iedvesmotu un viņš spētu pareizi izšķirt, kas jā saglabā, kas jā griež laukā no vakar uzfilmētā materiāla.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi šo lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, tava lūgšana kā allaž tiek pieņemta un nesta Tēva priekšā.

Kaut arī tu daudzējādā ziņā sekmēji šī projekta īstenošanu, ko pirms gada biju ielicis tavā sirdī, tomēr tev nācās izjust, ka šis ir nevis viens no taviem, bet gan viens no Maniem projektiem un ka caur cilvēkiem un notikumiem darbojos Es.

Kā jau esi sācis to darīt, tev arī turpmāk jā lūdzas, lai šis projekts īstenotos saskaņā ar Tēva plānu un lai tas sirdīs nestu augļus. Tāda ir Tēva vēlēšanās!

Slavējiet jau tagad Tēvu par brīnumiem, ko Viņš patlaban paveic sirdīs un kam jūs ar Viņa atļauju esat liecinieki. Kopā ar jums Es pateicos Tēvam, ka tas tā notiek. Es jūs dievišķi mīlu.”

25. oktobris. 3.45

39. Tēvs lieto nepilnīgus instrumentus, lai paveiktu lielas lietas

“Mans maziņais, tu, kuru esmu izredzējis skaistai un lielai misijai, esi liecinieks daudzām tevī veiktām pārveidēm. Kaut arī nākotnē sekos vēl citas, tu jau tagad spēj saskatīt, ka tiek lietots, lai uzrunātu citas sirdis. Tā ir daļa no mūsu Tēva lielajiem brīnumiem – lietot vēl nepilnīgus

instrumentus, lai paveiktu ļoti lielas lietas, turklāt pateicoties vienīgi viņu piekrišanai.

Arī šodien tu būsi Manas Darbības liecinieks. Uzrunāt citus Es bieži vien vislabāk varu tieši caur tavu vājumu, ievainojamību un varbūtējām kļūdām. Jo tu sevi atzīsti par niecīgāku, jo vairāk tevī var ieplūst Tēva Mīlestība. Jo klātesošāka tevī Mīlestība, jo vairāk tā var plūst caur tevi, lai sasniegtu citas sirdis. Tava klātbūtne kļūst gaisma sirdīm, kas meklē Dievu.”

5. novembris, 5.00

40. Vissvarīgākie ir tuvības brīži ar Kungu (atbilde kādam laulāto pārim)

Kungs Jēzu, jau vairākas dienas Tu liec man sirdī lūgšanu par K. laulāto pāri attiecībā uz viņu darbu, kā arī uz nepieciešamību sadarboties ar kādu citu pāri, lai viņiem palīdzētu un sagatavotu jauno maiņu.

Es ieklausos Tevī, ja gadījumā Tev būtu kāda vēsts, ko pēc Tava lūguma es pazemīgi nodotu viņiem.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu lūgšanu. Es pieņemu Tavu Mīlestību un veltīju Tev savējo, lai cik niecīga tā būtu.

“Mans maziņais, vienīgi žēlastības dēļ tu tiec lietots kā mazs vēstnesis. Tā ir žēlastība tev un žēlastība tiem un tām, kurus Es vēlos uzrunāt ar tavu starpniecību. Tava misija vēl ir ļoti jauna. Kaut arī tikko sākusies, tā jau nes lieliskus augļus, tomēr tev tas nav jāzina. Vēlos sacīt K. pārim, lūk, ko:

Tēva mīļotie bērni, jūs, kuri esat izredzēti, kuri esat pašreizēdīgi atsaukušies uz aicinājumu, pašlaik ieejat jaunā savas misijas fāzē.

Lai tā spētu pilnībā īstenoties, jums jāpiekrīt nomirt pašiem sev, saviem plāniem, savam domāšanas, esamības un rīcības veidam. Tikai caur šo nomiršanu pašiem sev jūs aizvien vairāk būsiat Manas Darbības liecinieki. Šī nomiršana nenotiek bez ciešanām, bet tas, cik ātri tā panāks Tēva gribētās pārvērtības, atkarīgs no tā, kā jūs šīs ciešanas uzņemsiet.

Lai gan ir noteikti jābūt materiālām vietām, kur jūs varat dzīvot un veikt savu misiju, tomēr tās nav vis svarīgākās. Jums jāuzskata, ka svarīgākie esat jūs paši, jūsu personas un jo īpaši – tas, kas jūsos mājō.

To, kas mājō jūsu būtības dziļumos un ir patiesa vērtība, jūs iemantojat mūsu kopīgi pavadītajos tuvības brīžos. Tieši pateicoties šai tuvībai, jūs kļūstat par Tēva Gribai pieskaņotām Mīlestības būtnēm un Viņa Mīlestība spēj brīvi plūst caur jums, lai sasniegtu citus cilvēkus, vispirms neredzamā veidā, bet vēlāk tā izpaudīsies arī redzamā veidā. Ir svarīgi zināt, ka tas, ko jūs redzat, ir ļoti maz salīdzinājumā ar realitāti.

No nastas, ko nesat, jūs tiksiet atbrīvoti vien tad, kad pilnībā paļausieties uz Tēva Mīlestību.

Svētīgi jūs esat, atklādami šo realitāti, Tēva Mīlestības darbīgo spēku, kas allaž izpaužas, sākot no jums pašiem, iekams spēsiet to saskatīt arī ap sevi un caur sevi.

Ielieciet sevi vēl vairāk Manās Rokās. Uzticiet Man savas nastas; jūs atzīsiet, ka mans jūgs ir viegls. Nebīstieties nemaz. Es esmu ar jums. Es vienmēr esmu ar jums, jo degu Mīlestībā uz jums!

Es jūs dievišķi mīlu. Es jūs neprātīgi mīlu.”

10. novembris, 5.45

41. Kas ir manas dzīves prioritāte?

(atbilde uz kādu jautājumu)

Kungs Jēzu, uzticu Tev Ņ. lūgumu un visu, ko viņš pašlaik piedzīvo. Es pievienojos viņa lūgšanām un ieklausos Tevī, ja vien Tu vēlies mani lietot, lai palīdzētu viņam saskatīt un saprast, ko Tu no viņa šobrīd prasi.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi mūsu lūgšanas. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Es pats rūpējos par Saviem izredzētajiem un redzu, ka viņi iet cauri tam, ko viņiem pienākas izdzīvot, lai tiktu pilnībā šķīstīti.

Šajās šķīstīšanās tiek pārbaudīts “jā” patiesums. Jo lielāka un svarīgāka misija, jo vairāk šī pārbaude notiek caur nozīmīgiem sarežģījumiem.

Piedzīvodams šādus sarežģījumus un apgrūtinājumus, cilvēks nonāk divu izvēles iespēju priekšā: vai nu viņš paliek pieķēries savam domāšanas un rīcības veidam, savai pārticībai un ērtībām, vai arī saka Man savu pilnīgo, beznosacījumu un neatgriezenisko “jā” (un līdz ar to ir spiests atteikties no jebkāda nodrošinājuma un *lēkt tukšumā*, lai pilnībā ļautos Manai vadībai, būdams paklausīgs Manai kalpošanai).

Ja Es neesmu viņam svarīgāks par jebkuru citu būtni, viņš nav Manis cienīgs. (Mt 10,37)

Mans dārgais, mazais Ņ., Es jau sen esmu tevi izredzējis. Ne reizi vien esmu apliecinājis, ka tevi mīlu. Esmu tevi piepildījis žēlastībām daudzu plānu īstenošanā. Savas pašreizējās dzīves kontekstā tev bieži jāizvēlas. Tu pats domā, ka tev tas jādara, pamatojoties uz ārēju redzējumu, turpretim Es vēlos, lai tu izvēlies, ieklausoties savā sirdī.

Notikumi, kas šobrīd ap tevi norisinās, doti vien tādēļ, lai tu mācītos brīvi izvēlēties, ņemot vērā savu sirdsbalsi.

Īstais un vienīgais jautājums, uz ko tev šodien jāatbild, ir šis: kas ir manas dzīves prioritāte?

- ◆ Savai personai, tam, kas esmu un ko vēlos?
- ◆ Savai ģimenei?
- ◆ Savai labklājībai un ērtībām?
- ◆ Savai mantai un izpriecām?
- ◆ Savam Dievam un tam, ko vēlas Viņš?

Ja atbildēt ir grūti, tas tāpēc, ka šīs izvēles tavā sirdī nav skaidri formulētas. Notikumu mērķis ir palīdzēt tev izvēlēties vispirms pašam sevī. Vēlāk kaut ko izlemt jau būs vieglāk. Mana Mīlestība uz tevi ir tik liela, ka Es vēlos, lai tu pilnībā piederi Man, un tad mēs kopā spēsim paveikt lielus darbus; bet visskaistākais un svarīgākais ir tas, ka tu dziļi izjūti Manu Mīlestību un ļauj tai sevi pārveidot.

Piekrist Man sekot nozīmē piekrist ļaut sevi *izjaukt*, lai pēc tam tu tiktu atkal *salikts kopā* saskaņā ar Mana Tēva Gribu.

Svētīgs tu esi, jo esi atradis žēlastību Manās acīs un tev pastāvīgi seko Mana Mīlestība.

Uztici Man savu nastu, un tu redzēsi, ka Mans jūgs ir viegls. Nebīsties, Es allaž esmu ar tevi.

Es tevi dievišķi un neprātīgi mīlu.”

16. novembris, 23.00

42. Tuvās attiecības, kas pastāv starp mums, tevi īstajā brīdī arī iedvesmos izdevīga lēmuma pieņemšanai

Kungs Jēzu, uzticu Tev grūtības, ar kurām sastapos šodien izskatītajā lietā.

Lūdzu Tevi, dāvā man Savas atklāsmes, kas mani apgaismotu, lai es nespertu kādu aplamu soli, un dari, lai es pilnā mērā rīkotos saskaņā ar Tavu vadību.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu lūgšanu.

Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, vērtība ir nevis ārpusē, bet gan tavā iekšienē piedzīvotajam.

Tikai caur tevī notiekošo pārveidi plūst gaisma, ko tu meklē. Tuvās attiecības, kas pastāv starp mums, tevi īstajā brīdī arī iedvesmos izdevīga lēmuma pieņemšanai.

Tevis jāpaļaujas, ka īstajā brīdī skaidri ieraudzīsi, kas jāizlemj un jāizdara visu to cilvēku labā, kurus skars tavš lēmums. Nebīsties, Es esmu ar tevi, un vajadzīgajā brīdī tu tiks vadīts, jo Es tevi dievišķi un neprātīgi mīlu.”

17. novembris, 4.00

43. Septiņi padomi pareizai rīcībai

“Mans maziņais, Savu baznīcu Es atjaunoju, tikdams ar kādu cilvēku viņa būtības dziļumos.

Es vēlos šīs tikšanās un esmu gatavs tikties ar ikvienu cilvēku, kurš mīt šīs zemes virsū, – bez izņēmuma, jebkurā dienas vai nakts stundā. Bet, lai to izdarītu, Man

nepieciešama cilvēka piekrišana, šis “jā”, ko esmu tik bieži tev minējis. Tev tas jāatkārto regulāri jebkuros savas dzīves apstākļos, lai Es varētu rīkoties vienmēr un visur, kaut arī tas nenozīmē, ka tev pašam vairs nekas nav jādara.

Lūk, nostājas, kas jāieņem – un kas krietni vien atšķiras no pasaulē ierastajām, – brīdī, kad tev jārikojas:

- ♦ pajautājis Tēvam, ko vēlas Viņš, tu esi pārliecināts, ka Viņš tevi iedvesmos noteiktam lēmumam vai rīcībai;
- ♦ tev nevis jādomā, ka rezultātus sniegs tavas aktivitātes, bet pilnībā jāpaļaujas uz savu Dievu, lai Viņš tavai darbībai dāvātu tādus augļus, kādus Pats vēlas;
- ♦ tu esi noskaņots mainīt savu izturēšanos, tikko tas izrādās nepieciešams;
- ♦ tu esi noskaņots pieņemt rezultātu, pat ja tas būtu pretējs cerētajam;
- ♦ tāpat tu esi noskaņots atkāpties un ļaut, lai darbu turpina cits;
- ♦ tu esi noskaņots izpildīt to, ko vēlas Tēvs, nevis apmierināt savas vēlmes;
- ♦ par sasniegtajiem rezultātiem tu pagodini Tēvu un vienīgi Viņu.

Tāpat būtiskā atšķirība ir tavās domās, attieksmē un pašāvivā. Vingrināšanās šādā rīcībā ir daudz svarīgāka, nekā tu domā, jo tuvu ir diena, kad šādi rīkosies visi bez izņēmuma. Tad jūs dzīvosiet Jaunās Zemes virsū, Jaunajā Baznīcā.

Svētīgi tie un tās, kuri šo pārveidi piedzīvo pirms citiem. Viņi tiek dievišķi mīlēti. Es dievišķi mīlu tevi.”

21. novembris, 5.10

44. Lai tiktu šķīstīts, cilvēkam jāiziet caur Mīlestības un ciešanu ugunīm

Kungs Jēzu, lieku Tavā priekšā G. lūgumus. Pateicos Tev par pārveidēm, ko Tu viņā šobrīd veic, kā arī par tām, ko Tu patlaban veic daudzās sirdīs. Es pievienojos šiem lūgumiem un ieklausos Tevī.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi šo lūgumu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, aizvien vairāk siržu pašlaik tiek pārveidots.

Tiem “jā”, kas teikti ar dedzību un bez nosacījumiem, piemīt žilbinošs spēks.

Arī tiem beznosacījumu “jā”, kas teikti ar šaubām, bažām un nedrošību, piemīt liels spēks.

Beznosacījumu “jā” allaž ir jaunas dzīves izraisītājs, arī tad, ja cilvēks to neatzīst uzreiz. Pa pilnības un svētuma ceļu G. veda un joprojām ved viņa sacītie “jā”.

G., Tēva mīļotais dēls, kurš esi izredzēts skaistai un lielai misijai, kas tev tiks atklāta pakāpeniski, kamēr tu aizvien dziļāk iegremdēsies Tēva Gribā, – tev pagaidām vēl nav jāzina, ko Tēvs vēlas caur tevi veikt, lai tavas domas, vēlmes un lūgšanas tiktu vienotas ar Dievišķo Gribu. Tēva Sirdī tevi ieved tavas sirds vienotība ar Manu un Manas Svētās Mātes Sirdi. Lai ieietu Tēva Sirdī, tev jābūt pilnībā šķīstītam.

Lai tiktu šķīstīts, tev jāiziet caur Mīlestības un ciešanu ugunīm. Kad šis Ugunsis tev kļūst pārāk karstas, steidzies tās uzticēt Man: tu redzēsi, ka Mans jūgs ir viegls. Paliec uzticīgs, atsaucoties uz aicinājumiem, ko Es lieku tavā sirdī, galvenokārt aicinājumam vienoties ar Mani, lai lūgtu Tēvu izliet Savu Mīlestību daudzās jo daudzās sirdīs.

G., nebīsties, tu esi atradis žēlastību pie Tēva. Nāc, meties Manos apskāvienos; ik reizi tu tur atradīsi Prieku, Mieru un Svētlaimi. To Es tev apsolu.

Tu esi Tēva mīļotais dēls, un Mana Sirds deg Mīlestībā uz tevi.

Es tevi maigi un dievišķi mīlu.”

24. novembris, 3.40

45. Ļauj Man tevi mīlēt, sargāt un saglabāt tavu sirdi šķīstu

(vēstule kādai mazai meitenītei)

“V, Mana mīļā, mazā V, Es Pats, Jēzus, vēlos uzrunāt tavu skaisto bērna sirsniņu, kas pamazām gatavojas ieiet pieauguša cilvēka dzīvē.

Ja vien tu zinātu, kā Es mīlu tavu šķīsto un skaisto bērna sirdi! Cik Es būtu laimīgs, ja tu Man atļautu to saglabāt šķīstu. Es nostādītu veselu karapulku Eņģeļu ap tevi, lai pasargātu no tumsības pasaules, kurā jūs dzīvojat.

Es uzticētu tevi Savai Vissvētajai Mātei, kura steigtos tevi apsegt ar Savu plato Apmetni, lai pasargātu no ļaunuma spēkiem.

Es tev dāvātu patiku Mani lūgt, un mēs abi kļūtu par tuviem draugiem. Tu dzīvotu Manī, un Es tevī.

Tava sirds plūstu pāri no Mīlestības uz visiem un visām, kuri ir ap tevi. Es tevi mācītu, kā aizmirst pašai sevi un domāt vienīgi par citu laimi.

Tu vairs nebūtu maza meitenīte, kura rīkojas kā citi, bet gan dzīves paraugs savām biedrenēm un biedriem.

Tu sirdī justu, ka tavš Dievs tevi dziļi mīl un ka tieši šī Mīlestība tevī padarītu tevi par aizvien paš aizlīdzīgāku sievieti.

V, Manu mazo, vēl skaisto un šķīsto ziediņ, ļauj Man

tevi mīlēt un sargāt. Tad tu būsi lieciniece ļoti skaistiem notikumiem savā dzīvē.

To, ko Es vēlos tev, vēlos arī tavām māsām un draugiem.

Mana Sirds deg Mīlestībā uz tevi. Gribu tev sacīt un nemitīgi atkārtot:

V, Es tevi mīlu, V, Es tevi mīlu, V, Es tevi mīlu.”

2. decembris, 3.10

46. Tuvības brīži ar Kungu izraisa lielu aktivitāti neredzamajā pasaulē

Paldies, Kungs Jēzu, par brīnumiem, ko Tu dari un kuru lieciniekam Tu man atļauj būt, paldies, ka esmu tos redzējis un dzirdējis pēdējo dienu laikā.

- ♦ *Kad bijām palūgušies kopā ar kādu kundzi, viņa mums sacīja, ka esot pilnībā atsvabināta no vientuļības smagās nastas, ko nesusi kopš vīra nāves.*
- ♦ *Kāds neticīgais, kurš atgriezās, pārļapodams “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS” pirmo sējumu.*
- ♦ *Kāds alkoholiķis tika atbrīvots, lasot abus sējumus.*
- ♦ *Kāda sieviete, kura nebija aktīva kristiete, tika pārmainīta, pateicoties šiem abiem sējumiem.*
- ♦ *Kāds Monreālas jūrnieks apliecināja ļoti skaistu ticības ceļu. Viņam jautāja, kā viņš šo ceļu atradis... viņš atbildēja: “Es izlasīju “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS” sējumus.”*

Mēs zinām, ka tas, ko dzirdam un redzam, ir ļoti maz, salīdzinot ar realitāti. Paldies par visiem šiem brīnumiem. Es jutos aizvien mazāks, vājāks un ievainojamāks, redzot Tavu darbu dižumu, kuriem esmu liecinieks. Paldies, Kungs, arī par žēlastību, ka Tev labpaticis mani lietot.

Es Tevi mīlu un gribu aizvien vairāk ieklausīties Tevī.

“Mans maziņais, Es tev sacīju, ka tu iepazīsi gaviles pirms un caur zināmiem pārbaudījumiem, un tās tu tagad sāk iepazīt.

To, ko tu zini un redzi, var salīdzināt ar līstošu lietu vai krītošu sniegu. Ir tas lietus vai sniegš, ko tu saredzi... un ir tas, kas patiešām nolīst vai nokrīt uz zemes!

Vai esi jau kādreiz pakavējies pārdomās par atšķirību starp sniega daudzumu, ko redzi nokrītam, un to, kas no snieg īstenībā? Atšķirība daudzumā ir milzīga. Tāpat pašlaik ir ar žēlastībām, ko Tēvs dāvā zemes iedzīvotājiem, salīdzinot ar tām, ko tu redzi vai par kurām dzirdi.

Atceries, ko tev mācīju: tuvības brīži, ko pavadām kopā, allaž izraisa lielu aktivitāti neredzamajā pasaulē. Ja arī reizēm dažas drusciņas kļūst redzamas, tev tomēr tiek atklāta tikai niecīga daļa šo drusciņu.

Virs zemes pašlaik patiešām tiek izlieta Tēva Mīlestības pārpilnība.

Svētīgi, svētīgas esat jūs – pirmie, kuri šo Mīlestību izbauda, To uzņemot un ļaujot Tai sevi pārveidot.

Jūs tiek at dievišķi mīlēti. Es dievišķi mīlu tevi.”

5. decembris, 2.50

47. Tēva redzējums nereti ļoti atšķiras no jūsējā, taču tas vienmēr ir paredzēts Viņa bērnu labumam

Kungs Jēzu, uzticu Tev dažādos pašreizējos darījumus. Dāvāju Tev savus trīs “jā”:

- ◆ “jā” – lai pārdošanas līgums tiktu noslēgts;
- ◆ “jā” – pretējā gadījumā;
- ◆ “jā” – jebkurai citai iespējamībai.

Zinu, ka viss atkarīgs no Tēvis. Un, ja arī mums jādarātas, kas cilvēciski iespējams, lai šie pārdošanas līgumi tiktu noslēgti, mēs tomēr zinām, ka bez Tēvis esam bezspēcīgi sasniegt jebkādu rezultātu. Toties kopā ar Tevi viss ir iespējams!

Paldies jau iepriekš par to, ko Tu paveiksi; mēs zinām, ka šiem darījumiem nav nekādas nozīmes.

Es Tev pateicos par visu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, pieņemtu tavu lūgšanu Man ir liels prieks. Tā allaž tiek ielikta Tēva Sirdī, un Viņš īstajā brīdī rīkojas.

Tēvam allaž ir pilnīgs Mīlestības plāns ikvienam no Saviem zemes bērniem, atkarībā no tā, kas šis bērns ir, ko viņš domā un vēlas. Viņa redzējums nereti ļoti atšķiras no jūsējā:

- ♦ attiecībā uz to, kam jānotiek;
- ♦ attiecībā uz līdzekļiem, kas jālieto, lai kaut ko īstenotu vai ne;
- ♦ attiecībā arī uz piemērotāko brīdi.

Tēva redzējuma mērķis ir Viņa bērna labums šādā secībā:

- ♦ pašā pirmajā vietā – patiesa un pastāvīga svētlaieme Mūžīgajā Dzīvē;
- ♦ patiesa laime šīs dzīves laikā;
- ♦ patiesa laime tūlīt un tagad.

Jums raksturīgi tiekties pēc tūlītējas laimes, kas ļoti bieži ir nepastāvīga vai kam var būt negatīvas sekas pēc vidēji ilga vai ilgāka laika, pat jūsu Mūžīgajā Dzīvē. Jūsu redzesloks ir ļoti ierobežots, turpretim Tēva redzeslokam nav robežu ne telpā, ne laikā. Pārlietu bieži jūs kārojat savienot Tēva Gribu ar savējo. Tas ir mazliet līdzīgi vēlmei ieliet okeānu nelielā trauciņā, kaut gan jānotiek taču ir tieši pretēji.

Kad jūsu griba ir ietverta Viņējā, Viņš iegūst pilnīgu rīcības brīvību jūsos, ap jums un caur jums. Gluži kā

okeāns attiecībā pret tajā ielieto ūdeni: ir izzudusi atšķirība starp mazā trauciņa ūdeni un okeāna ūdeni.

Tā kā Tēva Griba ir Mīlestības Okeāns, jūsu griba, ielieta Viņējā, jūs pēc tam darīs par Mīlestības būtņēm. Jūs atgūsiet savu sākotnējo skaistumu, kļūdami tie, par ko tikāt radīti.

Kad kļūstat Mīlestības būtnes, jums nemaz nav grūti uzņemt Mīlestību un to dāvēt.

Jūs tiekat dievišķi mīlēti. Es dievišķi mīlu tevi.”

18. decembris, 4.20

**48. Es tevi lietoju, lai neredzamā veidā uzrunātu
daudzas sirdis**

(atbilde kādai mūķenei)

Kungs Jēzu, lieku Tavā priekšā 95 gadus vecās māsas L. jautājumu, kura vēlas zināt, vai viņa ir uz pareizā ceļa. Viņa man atzinās, ka ar labpatiku gūst garīgu barību abos sējumos “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS.”

Es ieklausos Tevī. Paldies, ka dzirdi un uzklausi mūsu lūgšanu.

Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, paldies, ka esi šāds mazs vēstnesis un labprāt piekrīti uzdot šo jautājumu, kaut arī lieliski zini, ka šī mūķene ir uz pareizā ceļa. Tāpēc Es vēlos viņai sacīt, lūk, ko:

Mīlā laulātā draudzene, ar katru savu sirdspukstu tu Mani piepildi ar svētlaimi. Kopš dienas, kad tevi aicināju, dienas, kad tu pašai dziedīgi atsaucies uz Manu aicinājumu, mēs kopīgi esam izveidojuši mīlošas attiecības, kas nemītīgi pieaug spēkā. Ik reizi, kad atļauj Man sevi mīlēt un uzņemt Manu Mīlestību, tu aizvien

kļūsti vēl mazliet skaistāka, vēl mazliet vairāk izstaro Manu Mieru, Prieku un Mīlestību. Tu esi liels mierinājums Manai ievainotajai Sirdij. Mēs abi esam viens. Pašai nezinot, Es tevi lietoju, lai iekarotu citas sirdis, kas attālinājušās no Manis un pakļāvušās pasaulē domu strāvojumu ietekmei. Dziļās tuvības brīžos, ko pavadām kopā, Es tevi lietoju, lai neredzamā veidā uzrunātu daudzas sirdis.

Nebīsties, Es allaž esmu ar tevi un gaviļēju, iedomādamies svētlaimi, ko izjutišu, kad būs pienācis mirklis stādīt tevi priekšā Tēvam.

Manas Sirds mīlā laulātā draudzene, nāc atpūsties pie Manām krūtīm, lai spētu sadzirdēt, kā Manas lūpas tev klusi čukst, maigi un liegi sacīdamas:

Es tevi mīlu, Es tevi mīlu, Es tevi mīlu. Es tevi dievišķi mīlu.”

Piezīme. Kādas tikšanās laikā, vairākas nedēļas pēc šī vēstījuma saņemšanas, māsa L. starodama mums uzticēja: “Kopš es lasu “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS” sējumus, manī dzīvo Kristus.”

20. decembris, 4.40

49. Septiņi noteikumi, lai iemantotu Jaunu Pasauli

“Mans maziņais, jau ļoti drīz jūs atklāsiet jaunu gaismu, kas jums palīdzēs ieraudzīt Jaunu Pasauli, kura aizvien vairāk nodibinās zemes virsū.

Jūs jau izjūtat šo Jauno Dzīvību, kas veidojas ikvienā no jums. Jūs tiekāt aicināti ļaut šai jaunajai dzīvībai jūsos augt. Tai jāspēj dzīvot jūsu iekšienē. Šī Dzīvība dzīvos:

- ◆ ja jūs atzīsiet savu niecīgumu;
- ◆ ja tā tiks pieņemta, gribēta un pazemīgi izlūgta no Tēva ar pilnīgu, beznosacījumu un neatgriezenisku “jā” palīdzību;
- ◆ ja apzināšieties, ka Tēvs jūs mīl;
- ◆ ja piekritīsiet pavadīt daudz laika sadraudzībā ar savu Dievu;
- ◆ ja pastāvīgi Viņam uzticēsiet savas rūpes, tiklīdz tās izjutīsiet;
- ◆ ja pastāvīgi lūgsiet, lai Viņš jūs apgaismo;
- ◆ ja pateiksieties Viņam par visu un visiem.

Šī Jaunā Dzīvība atrodas katrā no jums, un, tikai nokāpjot aizvien dziļāk sevī, jūs to atklāsiet, ļausiet tai veidoties un atklāti izpausties. Šī Jaunā Dzīvība mājō sirdī, bet nekad prātā. Jo drīzāk radīsies cilvēki, kuri ļaus šai Jaunajai Dzīvībai sevī atklāti izpausties, jo drīzāk jūs dzīvosiet Jaunajā Sabiedrībā.

Būs lieli notikumi, kas palīdzēs veikt šo pāreju no vienas pasaules uz otru. Šie lielie notikumi daudz vieglāki būs tiem un tām, kuri jau atradīsies Jaunajā Dzīvībā.

Šī Jaunā Dzīvība, kuras būtība ir uzņemt Mīlestību, kļūt par Mīlestību un dāvāt Mīlestību, intelektuālim un gudriniekam šķiet pārāk vienkārša. Tā ir pretēja pasaules domām. Atcerēsīties spītālīgā Naamana attieksmi pret to, ko pravietis Elisejs viņam lika izdarīt, lai viņš tiktu šķīstīts (2 Ķēn 5,10-15). Tas likās pārāk vienkārši, tāpēc Naamans neticēja. Tomēr tieši tas bija pareizais risinājums.

Svētīgi jūs esat, ticēdami un ļaudami sevi pārveidot, lai kļūtu Mīlestība.

Jūs tiekat dievišķi mīlēti. Es jūs dievišķi mīlu.
Es dievišķi mīlu tevi.”

2001

1. janvāris, 2.35

50. Tava Debesu Māte tevi vada, lai ievestu jaunajā gadā

“Man, Marijai, tavai Debesu Mātei, Tēvs uzticējis misiju tevi vadīt, lai ievestu jaunajā gadā, kas nule sākas.

Tavā prātā ir daudz jautājumu par notikumiem, kas jums pasludināti, bet, jūsuprāt, nenotiek.

Uz zemes jums jāpiekrīt dzīvot citādā dimensijā nekā Debesīs. It kā plīvurs jums liedz redzēt un saprast, kas notiek Debesīs. Šis plīvurs aptumšo jūsu saprātu, tāpēc jūs nespējat pilnībā analizēt un saprast to, kas nāk no Debesīm.

Bet ko jūs varat darīt un kas jums jādara, ir – visu pieņemt ar bērna sirdi, atzīstot, ka esat pārāk mazi, lai saprastu. Dzīves sīkajos notikumos jums ir ļoti grūti saprast, kāpēc jūs piemeklē tādas ciešanas, kāpēc atgadās tāds konflikts, kāpēc tāda slimība, kroplums vai nelaimes gadījums. Pat veiksmīgos notikumus bieži ir grūti saprast: kāpēc nākusi tāda žēlastība vai svētība, kāpēc tāda pateicība vai atzinība?

Nereti tikai daudz vēlāk jums izdodas saprast šo

notikumu nozīmi un pozitīvo ietekmi uz jūsu dzīvi. Ja apzināsit, ka nespējat izprast dzīves sīkos notikumus, kad tie atgadās, jums būs viegli atzīt, ka nespējat izprast arī pasludinātos lielos Debesu notikumus, vai nu tie notiek, vai ne.

Tas, kas jums tika pasludināts, bija paredzēts, lai jūs sagatavotu un jūs joprojām paliktu tērpušies kalpotāju drānās. Kavēšanās nodrošina pārbaudi un atlasī, pamatojoties uz saistību dziļumu, jo tie un tās, kuri iesaistījušies tikai pavirši, atbirs paši no sevis, tāpat kā stāstīts līdzībā par gudrajām un vieglprātīgajām jaunavām: vieglprātīgās izslēdza pašas sevi.

Debesu skatījumā svarīga ir sirds un galu galā visas cilvēka būtības iesaistīšanās ar godīgu “jā”, kas nekad netiek ņemts atpakaļ, lai kādi notikumi atgadītos.

Šis godīgais “jā” veic sirdī nozīmīgu pārveidi, kas to caur pārbaudījumiem pamazām ved pretī lielām gavilēm, turklāt neatkarīgi no tā, vai pasludinātie notikumi kavējas... vai arī vispār nenotiek. Šīs gaviles rodas no ciešās tuvības ar Mana Dēla Jēzus Sirdi, kurš jūsu sirdi ved pretī Mīlestības pilnībai.

Jūs tiekat dievišķi mīlēti, un Es, jūsu Māte, jūs auklēju, lai jūs spētu uzņemt šo Mīlestību, kas jūs pārveido un padara par Mīlestības pilnām būtnēm.

Šo pašu brīdi saņem Mīlestību, kas plūst tieši no Tēva Sirds un ko Man uzticēts izliet tavējā.

Es tevi mīlu. Es tevi neprātīgi mīlu.

Tava Māte Marija”

Šerbrūka, 6. janvāris, 4.35

51. Tev, kurš piedzīvo Ienaidnieka uzbrukumus
(atbilde uz kādu lūgumu)

Kungs Jēzu, lieku Tavā priekšā visus cilvēkus, kuri lūdz mūsu aizlūgšanas, kurus nesam savā sirdī, un jo īpaši – to, kurš pašlaik piedzīvo Ienaidnieka uzbrukumus.

Atkārtoti saku Tev savu “jā”, lai būtu Tavā rīcībā, kad vien Tu vēlies, kura cilvēka labā vēlies un tādai misijai vai kalpojumam, kādu vēlies.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu lūgšanu.

Tavs maziņais, kurš Tevi mīl.

“Mans maziņais, nebīsties, jo tu esi atradis žēlastību Manās acīs un tavas lūgšanas allaž tiek sadzirdētas un vajadzīgajā brīdī uzklašātas. Šobrīd Es vēlos tevi lietot, lai runātu uz šī cilvēka sirdi, kurš piedzīvo Ienaidnieka uzbrukumus. Vēlos sacīt viņam, lūk, ko:

L., Manas Sirds mīļotais bērns, tas, ko tu pašlaik piedzīvo, nebūs nekas ilgstošs. Tev ne no kā nav jābīstas, tu atrodies Manā pastāvīgajā aizsardzībā! Es aizsargāju tevi ar Savām Dārgajām Asinīm, apsedzu ar Savu un Savas Svētās Mātes Apmetni. Tu patlaban veic nozīmīgu pāreju, kas tevi ved uz Mīlestības pilnību.

Tu vari šai pārejā virzīties uz priekšu tādā mērā, kādā esi atraisījies no visa, kas tevi turēja gūstā. Ik reizi, kad tu atkārti Tēvam savu “jā”, kādas saites pārtrūkst... un tevi atbrīvo.

Ienaidnieks dara visu, ko spēj, lai tevi pārlicinātu, ka tu daudz labāk jūties, ja tevi saista šīs skaistās, zelta pavedieniem līdzīgās saites, kas tev tiek parādītas pēc iespējas pievilcīgākas, kā, piemēram, ērtības, pārticība, labklājība, greznība, ar iegānu, ka

jārūpējas par ģimenes labumu un arī par sevi pašu, savu veselību.

Ienaidnieks ir ļoti saniknots, konstatējot, ka šīs saites nav tavas dzīves prioritātes. Viņš ļoti jūt – ja tu no šīm saitēm atsvabināsies, viņš vairs nevarēs tev traucēt pildīt Tēva paredzēto misiju.

Kaut arī tevi pilnībā sargā Mūsu Mīlestība, Tēvs Ienaidniekam atstāj nelielu brīvību tevi iespaidot, lai tu spētu izvēlēties brīvi. Jo noteiktāka būs tava izvēle, jo tālāk tu virzīsies šajā lielajā pārejā, jo vājākas kļūs saites un jo mazāk arī varas Ienaidniekam būs pār tevi.

L., nāc tuvāk pie Manas Sirds, lai aizvien vairāk izjustu Manu Mīlestību. Tu Man esi vajadzīgs, tu esi vērtīgs Manās acīs.

Pieņem Manu Mīlestību, un tu redzēsi, ka tam, ko uzskatīji par svarīgu, patiesībā nav nekādas nozīmes.

Es degu Mīlestībā uz tevi, jo dievišķi tevi mīlu.”

*Margaritas sala (Venecuēla),
15. janvāris, 2.15*

52. Tev jāzina nevis, vai esi šīs Mīlestības cienīgs vai ne, bet gan – vai tu to pieņem

Paldies, Kungs Jēzu, par šo brīnišķīgo vietu, kur šobrīd esam. Paldies, ka mūs tā lutini, kaut arī neesam tādu labvēlību pelnījuši. Paldies, ka piepildi mūs ar Savu Mīlestību, kaut arī esam tās pilnīgi necienīgi. Paldies, ka no brīža, kopš esam šeit, Tu neatlaidīgi liec manā sirdī aicinājumu pieņemt Tavu Mīlestību, lai es kļūtu Mīlestība un dāvātu Mīlestību.

Paldies par tik daudzām žēlastībām un šobrīd – par žēlastību ieklausīties Tevī. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, ja vien tu zinātu, cik liels ir Mans Prieks, ka varu izliet Savu Mīlestību tavā sirdī.

Tev jāzina nevis, vai esi tās cienīgs vai ne, bet gan – vai tu šo Mīlestību pieņem. Tikai kad tu to pieņem, tevī notiek šķīstīšana un pārveide.

Tas, ko tev saku, šķiet kā atkārtošānās. Tomēr tā ir nepieciešama – līdz dienai, kad tava sirds būs līdz galam atvērusies, lai uzņemtu visu to Mīlestību, ko Es vēlos tajā izliet.

Vēlreiz apceri, kādām milzu bagātībām apveltīts ir *īsākais celiņš*: “Tāpēc, ka Mīlestība tevi mīl, tu kļūsti Mīlestība.” Šis teikums izskaidro pilnīgi visu. Cita tāda nav. Viss aizsākas Tēva Mīlestībā. Un Viņam nav vajadzīgs nekas cits kā vien sirdis, kuras saka “jā” šīs Mīlestības uzņemšanai.

Tā tu kļūsti Mīlestība, jo Es tevi dievišķi mīlu.”

Margarītas sala, 17. janvāris, 3.00

53. Jo vairāk tu dalies ar citiem no Tēva saņemtajā Mīlestībā, jo vairāk to saņem

“Mans maziņais, tu jūties aizvien piepildītāks! Tas ir tikai sākums, jo tu pašlaik tikai sāk uzņemt Mīlestību, ko Tēvs tevī izlej!

Tu tikai sāk uzņemt šo Mīlestību, kaut neesi to izpelnījies!

Tu tikai sāk paļauties uz Dievu, savu Tēvu!

Tu tikai sāk atļaut, lai Mīlestība tevi pārveido!

Tu tikai sāk izdzīvot to, kas tev tika mācīts pēdējo gadu laikā!

Kā dāvanu tavā dzimšanas dienā Es vēlos tev apstiprināt, ka tiešām atrodies uz ceļa, kas ved uz Mīlestības pilnību. Šajā ceļā norisinās pastāvīga izaugsme. Jo vairāk esi

piepildīts, jo vairāk tevi vēl var piepildīt, tāpēc ka tava sirds ir atvērtāka un līdz ar to spējīgāka uzņemt Mīlestību.

Ja Tēva Mīlestībai dota vara jeb brīvība caur tevi brīvi plūst, lai uzrunātu citas sirdis, tai pašā mirklī, kad kāds cits cilvēks tiek uzrunāts savā sirdī, arī tavējā izplešas un kļūst par vārtiem Tēva Mīlestībai.

Šāda atmirdzēšana nevar starot vienā virzienā vien; tai jāatblāzmojas arī citos, galvenokārt neredzamā, tomēr arī redzamā veidā.

Jo vairāk tu dalies ar citiem no Tēva saņemtajā Mīlestībā, jo vairāk to saņem. Tā ar Mīlestības civilizācijas palīdzību tiek celta Jaunā Sabiedrība un Jaunā Baznīca.

Svētīgs tu esi, svētīgi esat jūs, iedami Mīlestības pilnības ceļu! Aizvien maigāk jūsu ausīs un sirdī atskan Mans sauciens, kas tev nemitīgi atkārto: Es tevi mīlu, Es tevi mīlu, Es tevi mīlu. Es tevi dievišķi mīlu.”

Margaritas sala, 22. janvāris, 5.15

54. Viss jāuztic Tēva Žēlsirdībai, vai nu lai tiktu šķīstīts, vai kalpotu Viņa Godam

“Mans maziņais, tu taču esi liecinieks, ka aizvien vairāk tevi vedu, vadu un iedvesmoju Es.

Ik dienas Es ļājuju tev vēl vairāk piedzīvot un padziļināt kādu no mācībām, ko esmu tev sniedzis. Tā tas notiek arī ar sējumu “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS” lasītājiem un lasītājām, kuri sacījuši savu pilnīgo, beznosacījumu un neatgriezenisko “jā” un turklāt joprojām turpina garīgi spēcīnāties ar šiem rakstiem, un tas, kurš tos pilnīgā pašāvēībā pārļasa, tajos allaž atrod aizvien jaunu garšu.

Šajā īpašajā laikā, ko pavadām kopā, Es tevi vedu vēl tālāk Manas Mīlestības uzņemšanā. Tu labi zini, ka Mana

Mīlestība daudz vairāk izpaužas mūsu ciešajā tuvībā nekā brīnišķīgajā vietā, kur patlaban atrodiēs.

Tāpat es vedu tevi arvien tālāk pašāvēībā un spējā uzticēties. Tu atklāj, cik svarīgi ir saglabāt pašāvēību uz Mani pat gadījumos, kad Es izmantoju kādu trešo personu, lai tev palīdzētu, atrisinātu kādu problēmu vai piepildītu tevi ar Savu Mīlestību.

Tu vēl dziļāk izproti, cik svarīgi ir visu uzticēt Man, neko nepaturot sev, vienalga, vai tā būtu kāda doma, prieks, bēdas, raizes, vainas izjūta, apziņa, ka esi kļūdījies vai arī paveicis ko labu, vai jūtas, kas tevi pārņem, kad esi liecinieks kam labam vai ļaunam. Viss jāuztic Tēva Žēlsirdībai, vai nu lai tiktu šķīstīts, vai kalpotu Viņa Godam.

Šī uzticēšanās tev ļauj dzīvot daudz laimīgākam. Atceries vien, ko izjuti, kad kāds ļaundaris tev norāva no kakla ķēdīti ar krustiņu, – tu nevis sadusmojies uz viņu, bet iežēlojies un atdevi tos viņam, lūgdams Man, lai Es šo krustiņu izmantoju viņa atgriešanai. Es toreiz tavu lūgšanu uzklausīju. Es darbojos viņa sirdī. Darbojos arī tavējā, ļaudams tai palikt mierā, un tāpat caur šo mazo notikumu darbojos Elizabetes sirdī.

Dzīvot, ieliekot sevi Tēva Rokās, nozīmē atklāt patieso Dieva bērnu brīvību. Tas ir ceļš, kas jūs ved uz Mīlestības pilnību.

Es tevi dievišķi mīlu.”

23. januāris, 11.45

55. Leandra personiskās pārdomas par laika izmantošanu

Lūk, dažas no manām pārdomām par laika izmantošanu. Kursos par laika iedalījumu, vadot uzņēmumu, mēs uzzinām, ka 80% mūsu laika tiek koncentrēti uz maziēnesīgām

aktivitātēm un sasniedz tikai 20% rezultātu, turpretim 20% mūsu laika, kas tiek ieguldīti augstražīgās aktivitātēs, sasniedz 80% rezultātu, un ka augstražīgās aktivitātes dažādiem darbiniekiem ir atšķirīgas. Piemēram, pārdevēja darbā augstražīga aktivitāte ir klienta iepazīstināšana ar kaut ko pārdodamu; savukārt biroja darbs ir mazražīgs. Sekretāres darbā augstražīgā aktivitāte ietilpst viņas biroja darba ietvaros. Uzņēmuma vadītājam augstražīgas funkcijas ir koncentrēšanās un pārvaldīšana, bet jebkura cita aktivitāte tiek ierindota mazražīgo vidū. Tā tas ir ikvienos amata pienākumos. Arī noteiktā mūsu dzīves periodā, mūsu būtnes attīstībā ir laiks, ko uzskata par augstražīgu, jo tajā tiek iegūtas zināšanas. Citā periodā lielāks uzsvars jāliek uz realizāciju, dalīšanos, došanu, ģimeni un līdzsvaru starp šiem dažādajiem pienākumiem.

Gadiem ritot, esmu atklājis, ka “augstražīgais” laiks visas manas būtnes attīstībai ir tas, ko veltīju garīgiem meklējumiem. Vēlāk sapratu, ka vislielākais ražīgums man tiek dāvāts, kad esmu lūgšanā, pielūgsmē un ciešā tuvībā ar Kungu.

Jo tālāk eju, jo vairāk pārlicinos par šo realitāti. Redzu, ka garīguma atklāšana mūs vairāk tuvína Kungam. Vēlams šo garīgumu padziļināt, nevis ievākt pa drusciņai te no viena garīguma, te no cita.

Man galvenais ir gūt pieredzi divsliežu ceļā, par kuru stāstīts 1. sējumā.

- ◆ *Pieņemot savu niecīgumu.*
- ◆ *Pieņemot Viņa Mīlestību.*

Turklāt svarīgi ir arī uzticēt Kungam jebkuras rūpes un jebkuru notikumu, kam esmu liecinieks: a) ja tas ir skaists, lai kalpo Viņa Godam; b) ja tas ir nelāgs, lai sekmē šķīstīšanu.

Līdz ar to man pilnībā jāieliek sevi Viņa Rokās. Man

šķiet – jo vairāk laika es veltu, to darīdams, jo vairāk dziļuma iegūstu. Tas ik reizi ir jauns atklājums.

Kad lasu, pār lasu un apceru to, kas mani uzrunā būtības dziļumos, tas man palīdz dzīvot aizvien ciešākā tuvībā ar Kungu. Šāda attieksme, manuprāt, ir augstāzīgāka aktivitāte nekā lasīt kaut ko citu, pat ļoti labu. Padziļināt at-rasto ir svarīgāk nekā meklēt citur.

Kāda svēta klostermāsa mūža beigās mums sacīja: “Esmu daudz lasījusi, taču tagad man patīk pavadīt daudz laika kopā ar Kungu, un garīgajai barībai man pietiek ar dienas lasījumiem.”

Vai gan mūsu šīs zemes dzīves augstākais mērķis nav kļūt par tuviem Kunga draugiem? Kad atklājam, kas mums palīdz šo ceļu iet, vēlams pastāvīgi pielietot šo atklājumu, lai mēs būtu pārliecināti, ka paliekam uz pareizā ceļa.

Margarītas sala, 24. janvāris 4.15

56. Izvairies aiz ziņkāres ievākt pa druskai te no viena garīguma, te no cita

Kungs Jēzu, man šķiet, ka pa šīm brīvdienām, kas nule beidzas, esmu labāk izpratis un atklājis, cik svarīgi ir pār-lasīt rakstus, kuri mūs pārveido, lai mēs dziļāk izdzīvotu savu ticību, turpretī man likās, ka nedaudz zaudēju laiku, nododamies citai lasāmvielai, jāpiebilst, ļoti labai.

Manuprāt, esmu sapratis, – ja kaut ko atrodam, ir jā-apstājas, jāļauj sevi uzrunāt šim vārdam, kas piesaistījis mūsu uzmanību un spēj sniegt atbalstu mūsu ticībai.

Palieku, klausoties Tevī, lai Tu pārļabotu vai apstipri-nātu to, ko, kā pašam šķiet, esmu atklājis.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi šo lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, esmu jau tev sacījis un atkārtojis, ka svarīga ir mūsu kopīgā tuvība. Tieši caur šo tuvību tevī notiek pārveide un tu vari kļūt Mīlestības būtne.

Visam, kas ticis atklāts un uzrakstīts, ir tikai viens mērķis: dot cilvēkiem iespēju ieraudzīt patiesību, sacīt savu “jā” un ļaut sevi ievest Manā Sirdī.

Kad kāds ir nonācis Manā Sirdī, viņš vairs nav jāved šurp no jauna, viņš jau tur atrodas. Viņam ir svarīgi tikai pavadīt laiku divatā ar Mani, bieži vien – neko nesakot un nedarot, lai spētu izbaudīt Mīlestību, ko Es vēlos viņā izliet.

Būt vienkārši klāt, lai uzņemtu Manu Mīlestību un ļautu sevi pārveidot, – tas, lūk, ir galvenais. Nolūkā no jauna aizdedzināt ticību vai nonākt saņemtspējas stāvoklī var izrādīties labi un pat vēlami atgriezties pie kāda no iepriekšējiem tekstiem, lai to pienācīgi uzņemtu sevi.

Lai kļūtu par svēto, nav jāzina un jāpazīst nedz visas kādreizējās atklāsmes, nedz daudzie Baznīcā sastopamie garīguma paveidi. Svarīgi ir atklāt tieši sev piemītošo, apzinoties, ka viens svētais nekad nav tāds pats kā cits svētais.

Kāda svētā vai svētās atdarināšanai mēdz būt labvēlīgs iespaids, tādā veidā cilvēks var ļaut vest sevi pie Manis. Taču, Manu roku veidots, viņš atšķirsies no citiem. Tēvs nekad nedarina kopijas, bet gan vienīgi oriģinālus.

Lai ātri kļūtu par svēto, svarīgāk ir apstāties un ļaut sevi veidot Radītājam nekā skraidīt apkārt un par visu ievākt informāciju. Kā tu pats saki – kāpēc turpināt meklējumus, ja esi jau atradis?

Daudz prātīgāk un pilnvērtīgāk ir ļaut augt un uzplaukt skaistajai rozei mūsu dvēselē nekā allaž meklēt jaunas.

Ir tik labi būt kopā divatā. Izmanto šo vērtīgo laiku pēc iespējas vairāk. Izvairies aiz ziņkāres ievākt pa druskai te

no viena garīguma, te no cita; tādējādi tu riskē attālināties no Manas Klātbūtnes.

Es vēlos tieši tavu klātbūtni, lai tevi piepildītu ar Savu Mīlestību.

Vai dzirdi Manu lūpu klusos čukstus: Es tevi mīlu, Es tevi mīlu, Es tevi mīlu.

Es tevi dievišķi mīlu.”

Margaritas sala. 25. janvāris. 3.25

57. Manas un Mana Tēva lielās ciešanas ir tās, ka daudzi noraida Mūsu Mīlestību

Kungs Jēzu, tā kā šī ir mūsu brīvdienu pēdējā diena šeit, es negribētu aizbraukt no šīs neparastās vietas, nepateicies Tev par šo īpašo laiku, ko Tu mums dāvāji; galvenokārt par bagātīgajām žēlastībām, ar kurām mūs apbalvoji, arī par Elizabetes veselības pasargāšanu sastaptajās grūtībās.

Paldies par visu. Es palieku, klausoties Tevī. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Man nav lielākas laimes kā iespēja izliet Savu Mīlestību to sirdīs, kuri un kuras to uzņem un vēlas to saņemt.

Manas un Mana Tēva lielās ciešanas ir tās, ka daudzi noraida Mūsu Mīlestību, bieži vien uzskatot sevi par tās necienīgiem, jo nezina, ka Mūsu Mīlestība ir nepelnīta un ka, tieši to pieņemot, viņi var tikt ātrāk pārveidoti.

Es pieņemu tavu pateicību, veltīdams to Tēvam, Viņa Godam. Saņem mūsu trīsvienīgo Skūpstu, kas nozīmē:

- ♦ Tēva Mīlestību,
- ♦ Tuvību ar Dēlu,
- ♦ Svētā Gara pavadību ar visām Viņa Atklāsmēm.

Šis trīsvienīgais Skūpsts allaž tiek sniegts ar Manas Svētās Mātes rokām, lai sirds tiktu sagatavota tā uzņemšanai un pilnīgai izbaudīšanai. Tieši tā šī sirds kļūst Mīlestība. Es tevi dievišķi mīlu.”

Šerbrūka (Kuebeka), 31. janvāris, 3.05

58. Pateicoties tavas priesterības spēkam, daudzi sāk staigāt šo Mīlestības ceļu
(atbilde kādam priesterim)

Kungs Jēzu, ar Māmiņas Marijas rokām un Tavu starpniecību vēlos likt Tēva priekšā šī septiņdesmit gadus vecā Francijas priestera ciešanas, kurš teic, ka mēģinot sacīt Dievam savu pilnīgo “jā”, taču bez panākumiem. Savu bērības ievainojumu dēļ Viņš nekad neesot sirdī izjutis Tēva Mīlestību.

Tu redzi šo pazemības soli, ko viņš sper, vērsdamies pie tāda nabaga laja kā es ar lūgumu par viņu aizlūgt, lai viņš saņemtu šo žēlastību – izbaudīt Mīlestību, ko Tēvs vēlas viņam dāvēt, jo savā – garīgā gana – dvēselē viņš nes lielas ilgas sniegt šo Mīlestību caur savu priesterisko kalpojumu.

Es jūtu sirdī lielu mīlestību pret šo priesteri. Zinu, ka Tu vēlies viņu piepildīt ar Savu Mīlestību, un sagatavojos Tevī ieklausīties. Ja Tu vēlēties mani lietot, lai apliecinātu viņam Savu Mīlestību, es būšu ļoti priecīgs.

Izmantoju šo izdevību, lai liktu Tavā priekšā visus pasaules priesterus, galvenokārt tos, kuri atrodas līdzīgā situācijā, bet kuriem trūkst šādas pazemības lūgt palīdzību un kuri cieš klusējot.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi viņa lūgumu un manējo. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, šī iemīļotā dēla lūgumu un pazemības soli Es pieņemu ar ļoti lielu prieku un vēlos viņam sacīt, lūk, ko.

A., Tēva mīlais dēls, tu, kurš tiki izredzēts vēl pirms savas dzimšanas, lai būtu dvēseļu gans, – tu esi tikko atklājis ceļu, kas tevi ved uz Mīlestību: tas ir tavas sirds ceļš. Lai spētu izbaudīt lielās bagātības, ko Tēvs ielicis tavā sirdī, tev jāatsakās no pieķeršanās visam, kas kārtīgi sarindots tavā prātā.

Vai tu piekrīti šķirties no šīs bagāžas, ko esi krājis gadu garumā un uz kuras esi balstījis savu drošību, un ielikt to Tēva Rokās, lai saņemtu to, ko Es tev šodien sniedzu un kas domāta tavai sirdij?

Tev ne no kā nav jābīstas. Mana Svētā Māte tevi ņem Savās rokās un auklē, lai tu atgūtu savu bērna sirdi un lai to dziedinātu Tēva Mīlestība, kas vēlas tevī izlieties, ja tu Tai atļausi sevī iespieties.

Tēvs ir nule sapulcinājis Eņģeļu armiju, kuras vienīgais uzdevums būs tevi pavadīt šajā lielajā pārejā, kas tevi ved uz Mīlestību.

Netēlo vairs lielo. Piekrīti būt mazs, un tu aizvien vairāk izjutīsi Tēva Mīlestību.

Debesīs valda milzīgs prieks, redzot, ka tu tik tiešām esi sācis iet Mīlestības pilnības ceļu. Pateicoties tavas priesterības spēkam, daudzi sāk staigāt šo Mīlestības ceļu.

Ik reizi, kad tu Man upurēsi savas ciešanas, Es tās pārveidošu, pievienošu Savējām, un tām būs atpestījoša vērtība.

Neaizmirsti, ka tavas priesterības dēļ mēs esam viens. Caur tevi ciešu Es; tāpat arī Es Pats mīlu tevī un caur tevi.

Saņem Mīlestības straumi, ko Es tevī šobrīd izleju.
Es degu Mīlestībā uz tevi.

Tu kļūsti Mīlestība, jo Es tevi neprātīgi un dievišķi mīlu.”

4. februāris. 2.40

59. Jaunajā Baznīcā nevarēs izplatīties nekādi meli

“Mans maziņais, svētīgi jūs esat, mācīdamies Mīlestības skolā, jo vienīgi Mīlestība spēj jūs patiesībā vadīt uz gaismas pasauli.

Jūs dzīvojat pasaulē, kurā aiz tikuma šķietamības [ārieņes] ieviesušies meli, ko bieži vien ir grūti atklāt. Tie jums var tikt uzrādīti vienīgi lūgšanā un ilgos tuvības brīžos ar Mani. Jaunajā Baznīcā nevarēs izplatīties nekādi meli.

Būtu labi, ja vairāki lieli domu strāvojumi tiktu pārskatīti nolūkā pārbaudīt, vai tie saskan ar Dieva Vārdu un vai to pielietojums respektē Baznīcas doktrinālo mācību.

Kā piemēru minēsim skaisto tikumu – cilvēka paklausību Dievam –, par kuru visbiežāk runā autoritatīvas personas Baznīcā. Dažas no tām, alkstot pēc varas, izmanto šo skaisto tikumu, lai uz to attiecinātu pavēles, kas izrādās pretējas Dieva Vārdam un Baznīcas doktrinālajai mācībai, uzspiežot paklausību.

Arī mani pirmie apustuļi tālaika augsto priesteru dēļ nonāca šādā situācijā; viņi ir jums ieminuši ceļu, sacīdami, ka labāk klausīs Dievam nekā cilvēkiem.

Šajos laikos, ko jūs piedzīvojat, vairāk nekā jebkad ir jālūdz no Dieva **gudrība** un **izšķirtspēja**, lai varētu atpazīt, kas nāk no Dieva un kas ir pretējs Dieva Gribai, kaut arī tas tiktu piedāvāts kā kaut kas labs.

Kad saņemat Manu Mīlestību un kļūstat tuvi Man,

savam Dievam, jums ne no kā nav jābīstas. Vajadzīgajā brīdī jums tiks dota izpratne, lai jūs atklātu melus, kas ārēji izskatās kā patiesība vai tikums.

Svētīgi un svētīgas jūs esat, iedami ceļu, kas jūs ved uz Mīlestības pilnību.

Es jūs dievišķi mīlu. Es dievišķi mīlu tevi.”

6. februāris, 5.05

60. Debesu Svētie gavilē priekā, redzot svēto, par kādu tu esi kļuvis (vēstule kādam priesterim)

“B., Tēva mīļais dēls, caur savu Kristību un Priesterību ar Mani, Jēzu, vienotais, Svētā Gara iedvesmotais un vadītais, – tu esi uzticēts Manai Svētajai Mātei, kura tevi vadīs šīs zemes svētceļojuma laikā.

Debesu Svētie un Svētās gavilē priekā, redzot svēto, par kādu tu esi kļuvis. Eņģeļi dzied Tēvam slavu par tevi.

Tava būtība Man ir balzams Manai ievainotajai Sirdij. Tava klātbūtne Manā priekšā ir mierinājums un reizē arī gandarījums par daudzu Manu priesteru nomaldiem. Nebīsties, tu esi Manai Sirdij tīkams priesteris; tu esi atradis žēlastību Manās acīs.

Es vēlos atjaunot Savu Derību ar tevi, pārmijot Savu Sirdi ar tavējo. Tu vēl vairāk konstatēsi, ka Es Pats lūdzu Tēvu caur tevi, ka Es Pats mīlu, piedodu, domāju un rīkojos caur tevi. Tu arvien vairāk būsi Manas Darbības liecinieks, vienmēr un visur.

Ar mazā ziņneša starpniecību, kuru patlaban lietoju, Es sniedzu tev Mūsu trīsvienīgo Skūpstu, kā arī varu to sniegt, kam vien tu vēlēties. Tad tu būsi liecinieks šī Skūpsta darbīgajam spēkam sirdīs.

Kopš visas mūžības tu tiki izredzēts, lai saņemtu un dāvātu Mīlestību, ko Es tevī šai mirklī izleju.

Mana Sirds deg Mīlestībā uz tevi! Es tevi dievišķi mīlu.”

9. februāris, 5.00

61. Manai Sirdij tīkamais priesteri, svarīgi ir tas, ko Es caur tevi paveicu neredzamā veidā

Kungs Jēzu, es Tev uzticu tēva R. ciešanas – viņš ir spiests pārtraukt pildīt tik nozīmīgu un arī tik auglīgu kalpojumu dvēselēs.

Es lūdzu Tevi uzrunāt sirdī un dvēselē tās atbildīgās personas, kuras pieņēmušas šo lēmumu.

Es ieklausos Tevī un vēlos būt gatavs nest viņam mierinājumu un atbalstu, ja Tu to uzskatīsi par vajadzīgu.

Vissvarīgākais – ka Tu uzrunātu viņa paša sirdi, lai viņš spētu pārpilnībā saņemt Prieku, Mieru un Mīlestību.

Paldies, ka dzirdi un uzklausī manu nabaga lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Es pieņemu tavu lūgšanu atplestām rokām, un tūdaļ pat tā tiek nesta Tēva priekšā. Ar tavu starpniecību vēlos sacīt šim Savas Sirds mīļotajam dēlam, lūk, ko.

R., Manas Sirds mīļotais dēls, kurš tiki izredzēts jau pirms savas ieņemšanas brīža, lai kļūtu par Mīlestības būtņi un izplatītu Mūsu trīsvienīgo Mīlestību zemes virsū, tu, kurš tik pašai dziedīgi un dedzīgi atsaucies uz visiem Mūsu aicinājumiem, – Es vēlos tev apliecināt, ka esmu tev tuvāk nekā jebkad. Es

aizvien vairāk dzīvoju tevī. Tu aizvien vairāk dzīvo Manī.

Tu neesi vienīgais, kurš cieš. Mēs ciešam kopā, tu un Es, Es un tu. Šīs ciešanas nav veltīgas. Ja tikai tu zinātu, cik daudzām dvēselēm šobrīd zemes virsū tās nāk par svētību, arī vairākiem Maniem izredzētajiem dēliem!

Vēlos, lai tu zinātu, ka tavs kalpojums pašlaik ir auglīgāks, nekā tas jebkad bijis. Tu, kurš kļūsti otrs Kristus, patlaban ej Kalvārijas ceļu. Lai tavs skatiens paliek nemītīgi pievērsts Man, tavam Dievam. Tā kā Es šo ceļu esmu gājis pirmais, tu vari Man uzticēt savu nastu, lai atklātu, ka Mans jūgs ir viegls.

Nāc atpūsties pie Manas Sirds. Es šobrīd redzu, kā pie tevis pieiet Mana Svētā Māte un apsedz tevi ar Savu platu Apmetni, lai pasargātu un tev apliecinātu visu sirsnīgo mīlestību, kādu vien mīļotam dēlam var dāvāt māte. Tev pakalpo liels daudzums Eņģeļu.

R., tu esi ļoti, ļoti vērtīgs Man, tavam Dievam. Tu esi Manai Sirdij tīkams priesteris. Svarīgs ir nevis tas, ko redzi, bet gan tas, ko Es caur tevi paveicu neredzamā veidā.

Tu esi viens no Manas Jaunās, visnotaļ skaistās un šķīstās, Baznīcas balstiem. Ar savām pašreizējām ciešanām tu palīdzi to padarīt vēl skaistāku un šķīstāku. Tagad tavās krūtīs pukst Mana Sirds, un tā aizvien vairāk aizdegas Mīlestībā.

Drosmi, Mans mīļotais dēls! Uz lielo Uzvaru mēs dodamies kopā. Tu kļūsti Mīlestība. Es tevi maigi un svēti mīlu.”

15. februāris, 4.15

62. Ik reizi, kad tev ciešanas šķiet pārāk smagas un grūtas, nāc un meties Manās rokās
(vēstule kādam cilvēkam, kurš cieš)

“Mazais M., Es, Jēzus, nāku paņemt tavas ciešanas, lai pievienotu tās Savējām un nestu Tēva priekšā. Tēvs Savā lielajā Žēlsirdībā tās pieņem un pārvērš žēlastībās un svētībās tev pašam, kā arī visiem un visām, kuri cieš tāpat kā tu, bet kuriem pietrūkst priekšrocības, kāda ir tev – pazīt Mani un paļauties uz Mani. Ja tu zinātu, kā Es ciešu kopā ar tevi un tevī!

Tu ciet, juzdamies vientuļš un atstāts? Paraugies, kā tiku atstāts Es, tavs Dievs, Savu Ciešanu laikā.

Tu ciet, juzdamies sasaistīts, tev laupīta brīvība? Paraugies, kā pie Krusta biju piekalts Es.

Tu ciet, nejudamies mīlēts? Paraugies uz Mīlestību, ko Es vēlējos izliet sirdīs un kas netika pieņemta.

Jo dziļākas un sāpīgākas bija Manas ciešanas, jo vairāk Es tuvojos Augšāmcelšanās mirklim. Tāpat pašlaik ir ar tevi; jo lielākas tavas ciešanas, jo tuvāk tu esi jaunajai Mīlestības Dzīvei, kas tevī piepeši atspīdēs.

Mazais M., ik reizi, kad tev ciešanas šķiet pārāk smagas un grūtas, nāc un meties Manās rokās. Uztici savas ciešanas Man, un tu atzīsi, ka Mans jūgs ir viegls.

Nebīsties. Es esmu dzirdējis tavas lūgšanas un dedzīgos saucienus. Tu esi atradis žēlastību Manās acīs. Mana Sirds deg Mīlestībā uz tevi. Esi neatlaidīgs ticībā, lūgšanā un pašāvēībā uz Mani, savu Dievu. Jā, Es Pats tevi ievēdīšu Dieva bērnu lielajā brīvībā. Kaut arī reizēm Es izmantoju cilvēku starpniecību, paļaujies nevis uz kādu cilvēku, bet uz Mani, savu Dievu. Es Pats tev atdošu atpakaļ brīvību – tavas Kristības brīvību.

Pieņem šo mazo padomu: izvairies uzlūkot pats sevi, pievērs skatienu Tēvam, uzlūko Viņa Mīlestību, uzlūko Viņa Labestību, uzlūko Viņa lielo Žēlsirdību. Tu nekad nebūsi to cienīgs, nekad tās neizpelnīsies.

Pieņem Viņa Mīlestību un Žēlsirdību tāpēc, ka Viņš Pats to tā vēlas.

Mazais Manas Sirds M., Es ņemu tevi Savās rokās. Es piekļauju tavu sirdi pie Savējās. Mēs kopā dodamies pretī lielajai Uzvarai.

Ja tikai tu zinātu, kā Es tevi mīlu; jā, jā, M., tu nesapņo, Es Pats, tavs mūžīgais draugs Jēzus, tev saku:

M., Es tevi maigi mīlu. M., Es tevi mīlu neprātīgi. M., Es tevi mīlu dievišķi.”

23. februāris. 4.40

63. Bieži vien cilvēkam jāpiedzīvot gan priecīgi, gan smagi notikumi

Kungs Jēzu, es Tev uzticu L. situāciju un lūdzu, lai Tu esi viņai līdzās šajā smagajā pārbaudījumā, ko viņa piedzīvo.

Tāpat es Tevi lūdzu ar viņas uzņēmuma grūtībām saistītās ciešanas pārvērst žēlastībās un svētībās viņai pašai un viņas ģimenei.

Jo īpaši, lūdzu, dāvā viņai mieru, spēku, drosmi, izpratni un gudrību, lai viņa pieņemtu pareizos lēmumus. Noliec viņas ceļā īstos padomdevējus un īstos pircējus, ja tā ir Tava vēlēšanās.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu nabaga lūgšanu, un pieņem, lūdzu, manu nespēju viņai palīdzēt.

Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, tava lūgšana tiek pieņemta un nesta Tēva priekšā. Tu zini, ka Tēvs plūst pāri Mīlestībā uz ikvienu Savu bērnu. Viņš zina, kas ikvienam no viņiem jāpiedzīvo, lai iemantotu lielu un paliekošu laimi, kas ilgs visu mūžību, taču sāk īstenoties jau zemes virsū.

Zemes virsū šī laime sāk īstenoties tādā mērā, kādā cilvēks tiek pārveidots Viņa Mīlestības uzņemšanai. Lai cilvēks piekristu tikt pārveidots un tādējādi kļūtu spējīgs uzņemt Tēva Mīlestību, viņam nereti jāpiedzīvo gan laimīgi, gan sāpīgi notikumi. Tieši caur šiem notikumiem viņš mācās pareizi izlemt un pilnībā atklāt dzīves patiesās vērtības. Tagad Es uzrunāju L., sakot viņai, lūk, ko.

L., Manas Sirds mīlotā meitiņ, nāc mesties Manos apskāvienos. Tur tu atradīsi mieru, prieku un mīlestību. Uzticot Man savu nastu, tu atzīsi, ka Mans jūgs ir viegls. Tavas grūtības ir tikai īslaicīgas. Jo drīzāk tu uzticēsies Man, savam Dievam, jo drīzāk tiksī pārveidota un izbaudīsi Tēva Mīlestību.

Kad Tēva Mīlestība būs tevī dziļi iespiedusies, tā palīdzēs tev dzīvot gavilēs pat pārbaudījumu laikā. Laimes izjūtu tev sniedz tas, kas ir tavā iekšienē, nevis ārpusē.

Svētīga tu esi, sākdama atklāt lielo bagātību, kas tevī ielikta. Tikai pieņemot Manu Mīlestību, tu šo bagātību atklāsi vēl vairāk. Kopš visas mūžības tu esi izredzēta, lai kļūtu par Mīlestības būtni... un lai dāvātu šo Mīlestību citiem.

Manas Sirds L., Es paņemu tavu nastu, Es piepildu tevi ar Savu Mīlestību. Es tevi maigi mīlu. Es tevi mīlu neprātīgi. Es tevi mīlu dievišķi.”

26. februāris, 5.30

64. Iepazīstini ar Mūsu Klātbūtni, kas darbojas sirdīs

Kungs Jēzu, es lieku Tavā priekšā lekciju, kas man rīt pēcpusdienā jālasa par Euharistiju.

Es sagatavojos pilnībā ieklausīties Tevī un jo īpaši pakļauties Svētā Gara iedvesmai, lūgdams Viņa palīdzību, lai mēs visi uzņemtu Mīlestību, ko Tu vēlies izliet mūsu sirdīs.

Es lūdzu arī, lai mani pavada Māmiņa Marija līdz ar Debesu un zemes Svētajiem un Svētajām, kā arī ar svētajiem Eņģeļiem.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu nabaga lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, šajā tikšanās reizē mēs piedalīsimies kopā. Tava loma tajā nav nekāda lielā. Mēs lietojam tavu atvērtību, lai iepazīstinātu ar Savu Klātbūtni, kas darbojas sirdīs.

Tu kārtējo reizi būsi Mūsu Rīcības liecinieks. Tas, kam būsi liecinieks, ir tikai niecīga daļiņa no realitātes. Mana Klātbūtne sirdīs kļūst arvien mirdzošāka no Manas Mīlestības.

Šorīt, tevi uzrunājot, Es sacīju “Mēs” – lai tev norādītu un palīdzētu vēl labāk apzināties, ka tur, kur esmu Es, Mani allaž pavada Tēvs un Svētais Gars, Mana Svētā Māte, vairāki Svētie un Svētās, kā arī svētie Eņģeļi.

Es vēlētos, lai tu šīs sapulces dalībniekus lūgtu uzticēt Man savas šaubas, apsvērumus, zināšanas, viedokļus, domāšanas un rīcības veidus. Pretī Es viņiem sniegšu Savu Mīlestību, jo mīlu viņus kopš visas mūžības.

Mana Sirds deg Mīlestībā uz ikvienu no šiem cilvēkiem.

Es viņus dievišķi mīlu. Es dievišķi mīlu tevi.”

28. februāris, 4.30

65. Ja jums būtu iespējams saskatīt kaut tikai daļiņu no tā, kas notiek, kad kāds cilvēks ienāk Paradīzē, jūs būtu par to sajūsmināti, pārsteigti (kādās bērēs)

Kungs Jēzu, es uzticu Tev manas māsas Madlēnas dvēseles atdusu, kuru Tu tikko aizsauci pie Sevis. Tāpat uzticu Tev viņas lielo ģimēni, lai šis notikums būtu iespēja īpašai vienotībai ar Tevi.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu nabaga lūgšanu.

“Mans maziņais, pieņemot tavu lūgšanu, Es pieņemu arī tavas māsas dvēseli un tavu lūgumu attiecībā uz viņas ģimēni.

Jums, kuri dzīvojat zemes virsū, ir grūti uztvert un saprast nāves svētīgumu.

Jūs redzat, ka jūs atstājusi kāda mīļa būtne, taču neredzat, kā šī pati būtne ierodas Debesīs. Jūs arī nezināt, kāda vieta viņai tur paredzēta. Ja jums būtu iespējams saskatīt kaut tikai daļiņu no tā, kas notiek, kad kāds cilvēks ienāk Paradīzē, jūs būtu par to sajūsmināti, pārsteigti. No tā brīža jūs vēlētos tikai vienu: lai arī paši kādudien tiktu sagaidīti Paradīzē... un tad jūs savu dzīvi nodzīvotu tikai atkarībā no šīs dienas. Savās domās, vārdos, darbos jūs rēķinātos ar šo dienu, lai tiktu uzņemti Paradīzē un baudītu aizvien lielāku svētlaimi.

Lai ieietu “mūžīgajā svētlaimē”, ir jāšķiras no šīs zemes. Tātad šī šķiršanās ir kaut kas ļoti skaists tam kristietim vai kristietei, kuri svēti gatavojas jaunajai dzīvei, kas viņus sagaida.

Tāpēc arī māsas aiziešana tev jāuztver ar prieku, domājot par to, kā viņa tiek uzņemta Paradīzē.

Svētīgi esat jūs, jo jums ir cerība, kas jūs ved uz Mīlestības pilnību.

Jūs tiekāt dievišķi mīlēti. Es dievišķi mīlu tevi.”

5. marts, 3.55

66. Svarīgāka par skartajiem tematiem ir Tēva Mīlestība, kas plūst starp jums

Kungs Jēzu, es Tev uzticu tikšanos, kas man paredzēta ar monsīņoru D. šī mēneša 15. datumā.

Lūdzu Tevi, pavēli mūsu sargeņģeļiem satīkties, lai nodibinātu siržu un gara vienotību.

Es ieklausos Tevī, lai uzzinātu, vai man jārunā arī par citiem tematiem vai tikai par atļauju kādai diecēzei piedāvātai lūgšanai.

*Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu nabaga lūgšanu.
Es Tevi mīlu.*

“Mans maziņais, Es nekad nepagurstu saņemt tavus lūgumus, īpaši kad redzu tavā sirdī vēlēšanos darīt Manu un Mana Tēva Gribu.

Svarīgāka par skartajiem tematiem ir Tēva dāvētā Mīlestība, kas plūdis starp jūsu abu sirdīm.

Lai ļautu šai Mīlestībai brīvi plūst, tev jālūdz Tēvs gan tevī, gan otrā cilvēkā paņemt nost jebkādas baiļu, neuzticēšanās, aizspriedumu jūtas, kas varētu traucēt Mīlestībai brīvi plūst.

No savas puses tev jā sagatavo sava sirds paļāvībā un Mīlestībā.

Tev jāuzticas svētajiem Eņģeļiem un Svētajam Garam – viņi jūs vadīs, lai šī tikšanās noritētu saskaņā ar Tēva Plānu.

Jau tagad pateicieties un slavē par šo notikumu.
Jūs tiekat dievišķi mīlēti. Es dievišķi mīlu tevi.”

17. marts, 4.15

67. Tu diendienā esi liecinieks brīnumiem, ko Tēvs dara ar sējumu un videokasetes starpniecību

Kungs Jēzu, es Tev uzticu abas liecības, kas man drīzumā būs jāsniedz, no tām viena vidusskolā.

Tā kā šī ir pirmā reize, kad liecināšu skolēnu priekšā, lūdzu no Tevis īpašas žēlastības viņiem un arī sev, lai viss norisinātos pēc Tēva plāna un lai ikviens sirdī sajustu, ka Tu viņu dziļi mīli.

*Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu nabaga lūgšanu.
Es Tevi mīlu.*

“Mans maziņais, turpini iet uz priekšu paļāvībā un ticībā. Tu diendienā esi liecinieks brīnumiem, ko Tēvs dara ar sējumu un videokasetes starpniecību.

No dzirdētajām liecībām tu labi saproti, ka darbojies ne jau tu pats, bet ka visos un visās, kuri Viņam dod rīcības brīvību, darbojas Tēvs.

Zinot, ka caur tevi darbojas Tēvs, tev nav jāraizējas, kas notiks. Tev joprojām svarīgs paliek tikai viens: ļaut sevi piesūcināt ar Tēva Mīlestību, lai pēc tam to izplatītu sirdīs visur, kur vien iesi.

Arī šoreiz caur tevi plūdīs Viņa Mīlestība un tu būsi Viņa Rīcības liecinieks. Uzņemt sevī Viņa Mīlestību – tas tev ir galvenais. Un tas arī dod Tēvam iespēju tevi lietot citu siržu atvēršanai.

Svētīgs tu esi, ka tas tā ir. Es tevi dievišķi mīlu.”

19. marts, 2.50

**68. Svētais Gars tevi vadīs tāpat, kā Viņš vadīja mani
laikā, kad dzīvoju zemes virsū
(svētā Jāzēpa vēstījums)**

Labais svētais Jāzēp, tā kā šodien ir Tavi svētki un Tu reiz biji Marijas un Jēzus apgādnieks, es uzticu Tev lēmumus, kas man jāpieņem zināmās situācijās, kuras Tu pazīsti, īpaši tajā, kas mani nodarbina šodien.

Lūdzu, aizlūdz par mani, lai svētie Enģeļi panāk siržu un gara vienotību.

Es Tev uzticos un Tevi mīlu.

“Leandr, Tēva mīlais dēls, dodies vēl dziļāk ticībā, ļaujot sevi vadīt Svētajam Garam. Viņš vadīs tevi tāpat, kā vadīja mani, kad vēl dzīvoju zemes virsū. Esi vērīgs, sagatavo savu sirdi atbildes saņemšanai, un tu kārtējo reizi būsi liecinieks Viņa Darbībai.

Uzņemot Mīlestību, ko Tēvs tevī izlej, tu uzņem Svēto Trīsvienību, kura kļūst tevī arvien klātesošāka un līdz ar to arī brīvāka tevi iedvesmot, lai tavi lēmumi saskanētu ar Viņas Gribu.

Tu esi uz pareizā ceļa. Esi neatlaidīgs, to ejot, un tu tiksī vadīts visos savos lēmumos.

Nebīsties, Mēs no Debesu augstumiem esam ar tevi vienoti un aizlūdzam par tevi.

Tu piederī pie Mūsu Ģimenes, un Mēs tevi mīlam.”

21. marts, 11.10

69. Kungs Jēzu, es Tev uzticu visus neoficiālas vai oficiālas šķiršanās sašķeltos pārus

Kungs Jēzu, es Tev uzticu R. lūgumu – viņš jautā, ko Tu vēlies no viņa un no K. Izmantojot gadījumu, es lieku Tavā priekšā arī visus pārus, kurus Tu esi savienojis ar Lauļības sakramentu, bet kuri ir šķīrušies.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi viņa lūgumu un manējo. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Es ar prieku atbildu uz šo lūgumu un reizē vēlos arī sniegt mācību visiem, kuri atrodas līdzīgā situācijā.

Derības laušana izraisa dziļas ciešanas un ievainojumus. Ir neiespējami domāt par jauncelsmi, ja šī pagātne paliek prātā klātesoša.

Tāpēc ir jāsāk ar pagātnes dzēšanu vai iztīrīšanu. Šim nolūkam pastāv tikai viens vienīgs līdzeklis – pilnīga piedošana gan sev, gan otram. Un, lai piedošana būtu pilnīga, tā jāsniedz Garā, jāuztic Izlīguma sakramenta spēkam, tai jābūt klātesošai sirdī un formulētai skaidros vārdos, nepārprotamai un bez nosacījumiem.

Tikai pēc šī soļa veikšanas cilvēks var apgalvot, ka piedošana ir pilnīga, un sākt domāt par jauncelsmi uz pilnīgi citādiem pamatiem. Galvenie noteikumi ir šādi.

- ♦ Lauļības sakramentā laulātos savieno pats Dievs, un šī savienība pastāv uz visiem laikiem, izņemot zināmus gadījumus, kad Baznīcai dota vara rīkoties.
- ♦ Lauļātajiem jāatzīst, ka nākotnē viņu dzīvē pirmā vieta tiks ierādīta Dievam un nevienam citam, pat dzīvesbiedram ne.

- ♦ Jāuzskata, ka Dievs un vienīgi Viņš spēj apvienot laulātos mierā, priekā un mīlestībā.
- ♦ Katram no laulātajiem jāpieņem sevi tādu, kāds viņš ir, vispirms sakot Dievam savu pilnīgo “jā” un pēc tam Viņam uzupurējot savas nepilnības, kļūdas un aplamības, lai Viņš tās pārvērstu žēlastībās un svētībās.
- ♦ Katram no laulātajiem jāpieņem otrs tāds, kāds viņš ir, nevēloties viņu mainīt.
- ♦ Katram no laulātajiem jāpārlicinās, ka viņam nav nekādas varas pār otra izturēšanos. Ja laulātajam izdodas rīkoties saskaņā ar Dieva Gribu – pat ja otra laulātā rīcība reizēm ir nosodāma – un viņš ļauj Dievam caur sevi darboties, ar šo nostāju pietiek, lai pāri izglābtu.
- ♦ Citiem vārdiem sakot: visu gaidīt no Dieva, visu lūgt no Viņa, būt gatavam saņemt atbildi un pateikties Viņam par visu.

Tagad Es vēlos personiski uzrunāt K. un R., sakot viņiem, lūk, ko.

Manas Sirds mīļie bērniņi, jūs, kurus esmu izredzējis skaistai un lielai misijai; kurus esmu savienojis Laulības sakramentā; kuri esat daudz cietuši, – nāciet mesties Manos apskāvienos. Uzticiet savu nastu Man, un jūs atzīsiet, ka Mans jūgs ir viegls.

Savu pirmo solījumu jūs devāt viens otram, lūdzot, lai Es jums palīdzu. Bet Es jūs šodien lūdzu uzņemt pilnīgas saistības attiecībā pret Mani. Tāpēc Es jūs lūdzu atsākt kopdzīvi un paļauties, ka Es Pats nodibināšu mīlestības saikni starp jums.

Jūs nevarat pamatoties uz to, kas otrs cilvēks bija vakar, lai noskaidrotu, kāda būs viņa izturēšanās

šodien, jo starp “vakar” un “šodien” viņa sirdi esmu apmeklējis Es, un viņš vairs nav tāds, kāds bija. Un tāpat, pamatojoties uz to, kas viņš ir šodien, jūs nevarat zināt, kā viņš izturēsies rīt, jo arī starp šodienu un rītdienu Es viņu apmeklēšu.

Ja jūs Man dāvāsi pilnīgu, neierobežotu pašlīdību, Es jums apsolu laimīgu nākotni, kurā jūs varēsiet dzīvot priekā, mierā un mīlestībā. Vēl vairāk – Es jums saku, ka jūs abi, jūsu vienotais pāris Man ir vajadzīgs, lai palīdzētu daudziem citiem pāriem, kuri pēc neoficiālas vai oficiālas šķiršanās dzīvo, nemitīgi ciešot.

Mana Sirds deg Mīlestībā uz jums abiem. Nāciet, sasildieties Manas Ugunīgās Mīlestības Ugunī. Tā jūs pārveidos un piepildīs.

Esmu jūs izredzējis kopš visas mūžības un jūs mīlu. Es jūs dievišķi mīlu.

R., Es tevi dievišķi mīlu. K., Es tevi dievišķi mīlu.”

23. marts, 3.30

70. Visskaistākais ceļš vēl tikai priekšā, jo mēs ieejam pārveidojošajā vienībā

Kungs Jēzu, uzticu Tev abus māsas Ž. lūgumus. Tu Pats esi uzrunājis cilvēkus tulkojumu veikšanai vācu, angļu un itāļu valodā.

Tu šobrīd noteikti esi izvēlējis arī cilvēku, kurš grāmatu pārtulkos spāņu valodā. Lūdzu Tevi, lai viņš piesakās pie izdevēja vai manis.

Paldies, ka pieņem šos lūgumus. Es palieku, ieklausoties Tevī, lai saņemtu Tavu atbildi. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Mana mīļā Laulātā Draudzene ar šo lūgumu pie tevis vērsās, Manis iedvesmota, lai tu un izdevējs zinātu, ka Es šo tulkojumu vēlos, un dotu atļauju tulkošanai, tiklīdz saņemsiet šādu lūgumu.

Šo vēlmi Savas mīļās Laulātās Draudzenes sirdī Es ieliku tāpēc, ka viņa Man ir vajadzīga šī projekta īstenošanai. Viņai tikai joprojām jāieklausās Manī, un Es atklāšu, kāds uzdevums viņai jāveic projekta īstenošanas nolūkā. Pagaidām Es vēlos viņai sacīt, lūk, ko.

Ž., Manas Sirds mīļā Laulātā Draudzene, mazo rozīt, kura piepildi Mani ar savu smaržu un mīlestību, nāc vēl vairāk atpūsties pie Manas Sirds. Tu esi dārga Man, savam Laulātajam Draugam.

Mēs kopā esam nostaigājuši jau krietnu ceļa gabalu, taču skaistākais ir vēl tikai priekšā, jo mēs ieejam pārveidojošajā vienotībā; tu Manī, Es tevī, mēs kļūsim viens.

Ja tikai tu zinātu, kā Mana Sirds deg Mīlestībā uz tevi! Nezaudē vairs laiku, uzlūkojot vai novērtējot pati sevi. Nāc un meties Manos apskāvienos, atver savu sirdi vēl vairāk, lai uzņemtu Manu Mīlestību. Es tevi mīlu tādu, kāda esi.

Jā, Es tevi maigi un neprātīgi mīlu. Saņem Manu maigo Skūpstu.

Es tevi dievišķi mīlu.”

23. marts, 4.30

71. Redzot, ka jūsu fiziskie spēki iet mazumā, jums šķiet, ka zaudējat produktivitāti; patiesībā notiek pretējais

“Mans maziņais, Es vēlos tevi lietot, lai uzrunātu D. laulāto pāri, sacīdams viņiem, lūk, ko.

Jūs pašlaik dzīvojat savas dzīves vissvarīgākajā un visauglīgākajā posmā. Redzot, ka jūsu fiziskie spēki iet mazumā, jums šķiet, ka zaudējat produktivitāti. Patiesībā notiek pretējais. To, ko zaudējat fiziskajā jomā, jūs desmitkārt atgūstat sirds un gara līmenī.

To, ko zaudējat redzamā veidā, jūs desmitkārt atgūstat neredzamā veidā. Tāpat notiek arī ar tiem un tām, kurus nesat savā sirdī: to, ko vairs nespējat viņiem sniegt redzamā veidā, viņi desmitkārt vairāk saņem neredzamā veidā.

Tik auglīgu šo periodu padara jūsu pilnīgais “jā” Tēva Gribai, kad Mīlestībā pieņemat situāciju, kurā atrodaties, jo Viņš Savā Mīlestības Plānā to tā vēlas. Tieši tas jūs padara par Mīlestības būtnēm, un tas arī ļauj Viņa Mīlestībai plūst zemes virsū. Turklāt tas jums palīdz sagatavoties – jeb drīzāk tikt sagatavotiem –, lai jūs kopā ar Viņu būtu laimīgi mūžībā.

Saņemiet Mūsu trīsvienīgo Skūpstu, kas nozīmē:

Tēva Mīlestību;

Twību ar Dēlu;

Svētā Gara Pavadiību līdz ar Viņa Atklāsmēm.

Šis trīsvienīgais Skūpsts allaž tiek sniegts ar Manas Svētās Mātes rokām, lai sirds tiktu sagatavota tā uzņemšanai un pilnīgai izbaudīšanai. Tieši tā šī sirds kļūst Mīlestība. Es jūs dievišķi mīlu.”

28. marts, 3.20

72. Jauko, mazo taurenīt, tu dāvā mierinājumu un prieku Manai ievainotajai Sirdij
(vēstule kādai lasītājai)

Kungs Jēzu, ļoti drīz būs Tavas mazās, mīlās M. dzimšanas diena. Zinu, ka viņa ir ļoti tuvu Tavai Sirdij un mīlestības piepildīta.

Es gribētu viņai pasniegt kādu dāvanu no Tevis. Vai varu būt Tavs mazais vēstnesis, lai aiznestu viņai Tavu Mīlestību?

Paldies, ka dzirdi un uzklausi šo nabaga lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mana mīļā, mazā M., jauko, mazo taurenīt, kurš zinācis tieši no Manas Sirds, lai nestu prieku, mieru un mīlestību visiem cilvēkiem, kurus nolieku tavā ceļā! Viegla kā taurenītis tu esi tāpēc, ka Mana Mīlestība tevī neļauj dzīves nastām tevi satriekt.

Tavas klātbūtnes mērķis ir izdaiļot citu cilvēku dzīvi. Mana Klātbūtne tevī ir panākusi, ka tev pašai vairs nav nekādas nozīmes; tu esi kļuvusi maziņa kā taurenītis, bet cik gan tīkama Manām un visu to acīm, kurus nolieku tavā ceļā! Tu, kura pati vēlies būt tik maza, – ja tikai tu zinātu, cik esi svarīga Man, savam Dievam! Tu Man esi vajadzīga ar katru savu sirdspukstu, ar katru elpas vilcienu. Tu dāvā mierinājumu un prieku Manai ievainotajai Sirdij. Tu viena pati vien esi gandarījums par daudziem, kuri Mani apvairo ar saviem nomaldiem.

Jo kāds cilvēks ir mazāks, jo Es viņā esmu klātesošāks. Par “taurenīti” Es tevi nosaucu tādēļ, lai apliecinātu, cik ļoti esmu tevī klātesošs. Es degu Mīlestībā uz tevi. Nāc atpūsties pie Manas Sirds. Tavā dzimšanas dienā Es tev

dāvāju jaunu Derību. Šo dāvanu, kas attīstīsies turpmāko dienu un mēnešu gaitā, Es ielieku tavā sirdī. Es pieglaužu tevi pie Savas Sirds, lai palīdzētu tev izjust, ka dziļi tevi mīlu. Uzņemot Manu Mīlestību, tu kļūsti Mīlestība.

Manas Sirds taurenīt, mazā, mīļā M., Es tevi neprātīgi mīlu. Es tevi mīlu dievišķi.”

Lūk, fragments no “Mazā taurenīša” liecības (Lurda, Francija):

“Pati ar saviem vārdiem es cenšos jums pastāstīt par visu, ko izjutu, iedziļinoties šajā lieliskajā vēstījumā. Ak, cik liels ir Jēzus Sirds maigums! Es jau gan arī iepriekš domāju, ka Jēzus mani mīl, tāpat kā Viņš mīl, protams, visas dvēseles, taču šādā veidā – tik maigi, mīļi, gandrīz kā iemīlējis... nē, to es nekad nebūtu iedrīkstējies cerēt!”

9. aprīlis. 5.00

73. Palīdzot citiem, kaut arī bez maksas, tu iegūsi to, kas tev vajadzīgs, lai dzīvotu
(atbilde uz kādu vēstuli)

Kungs Jēzu, šorīt gribu Tev uzticēt P. un viņa lūgumu. Es Tev pateicos par to, kas viņš ir, un par brīnumiem, ko Tu šobrīd viņā dari.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi viņa lūgšanu, kas kļūst arī manējā. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, jūsu lūgumus Es pieņemu ar ļoti lielu prieku un nesu tos Tēva priekšā. Esmu laimīgs, redzot P. sirdi aizvien plašāk atveramies Mūsu Mīlestībai...”

Mans maziņais P, tu pašlaik saņem visskaistāko, vislielāko dāvanu. Tu uzņem Manu Mīlestību, tu piedzīvo pārveidi, kļūdamas Mīlestības pilna būtne. Tieši šī pārveide tev izraisīs vēlēšanos palīdzēt citiem aiz mīlestības.

Palīdzot citiem, kaut arī bez maksas, tu iegūsi visu, kas tev vajadzīgs, lai dzīvotu. Ik reizi, kad kādam palīdz, tu pakalpo Man, savam Dievam. Atlīdzinot par tavu augstsirdību, Es apmierināšu tavas vajadzības.

Smagā situācija, kurā atrodaties, pārvērtīsies patiesā svētībā visai jūsu tautai, kad ļausiet sevi pārveidot Mīlestībai, kļūstiet par Mīlestības būtnēm, pakalposiet citiem aiz mīlestības, nevis lai gūtu personisku labumu.

P, tu esi viens no Maniem izredzētajiem, lai īstenotu šo jauno dzīvesveidu, kas kļūs par iedvesmas avotu daudziem.

Svētīgs tu esi, pieņemdam šo žēlastību un ļaujot tai tevī nest augļus. Tā izplatīsies ap tevi un caur tevi.

Šī mācība ir ļoti svarīga tev un tavai tautai. Tā tu kļūsti Mīlestība. Es tevi maigi, neprātīgi un dievišķi mīlu.”

14. aprīlis, 6.40

74. Kungs Jēzu, es Tev uzticu tos un tās, kuri ir ieslēgti savu ciešanu kapā un neredz, kā no tā tikt ārā

Kungs Jēzu, kurš pirms augšāmcelšanās pavadīji kādu laiku kapā, es Tev uzticu tos un tās, kuri ir ieslēgti savu ciešanu kapā un neredz, kā no tā tikt ārā. Vienīgi Tu spēji novelt akmeni, lai viņi iznāktu no sava cietuma un augšāmceltos jaunai dzīvībai, patiesajai Dzīvībai.

Es ieklausos Tevī, lai nestu viņiem cerības vēsti, kas viņus aizvedīs uz šo Jauno Dzīvību saskaņā ar Tēva Mīlestības plānu.

*Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu nabaga lūgšanu.
Es Tevi mīlu.*

“Mans maziņais, Es esmu Ceļš, Patiesība un Dzīvība; Es esmu Ceļš. Tāpēc viņiem jāiet caur Mani, lai nonāktu Patiesībā un Dzīvībā.

Kad kāds cilvēks Man ir sacījis savu “jā”, viņam jāpārstāj skatīties uz sevi – savām bēdām, priekiem un likstām – un jāskatās uz Mani Pašu un ceļu, kas bija jāiet Man, lai atpestītu pasauli.

Pirms kāds kļūst par īstu mācekli, viņam jāpiekrīt Man sekot pa Manu ceļu. Viņam jāspēj brīvi izvēlēties. Tēvs zina, kas katram cilvēkam jāpiedzīvo, lai viņa “jā” būtu pilnīgs, neatgriezenisks un bez nosacījumiem.

“Jā”, kas Man tiek dots, pieņemot lielu ciešanu nastu, ir tāds “jā”, kas patīk Tēvam un nes daudz augļu.

Lai pārliecinātos par šo realitāti, cilvēkam tikai jāuzlūko “jā”, ko sacīju Es, un ceļš, kas bija jāiet Man, lai paveiktu Savu Misiju.

Tikai šo ceļu ejot, pasaule var atklāt *Patiesību*, kas ir *Mīlestības Patiesība*: “*Nav lielākas Mīlestības kā atdot savu dzīvību par tiem, kurus mīl.*”

Un, šo ceļu ejot, mēs arī augšāmceļamies patiesajai Dzīvībai: caur Mīlestību, kas ved uz prieka, laimes un mīlestības pilnību.

Ikvienu, kurš piedzīvo ciešanas, Es aicinu steigties tās pieņemt un uzticēt Man, lai atklātu, ka Mans jūgs ir viegls. Tas ir pārveides ceļš, kas ved uz Jaunu Pasauli, kur dzīvība būs pārpilnībā.

Mana Mīlestība ir lielāka par visu. Ja pieņemsiet Manu Mīlestību, ļaunums un ciešanas tiks uzvarēti.

Es degu Mīlestībā uz šiem cilvēkiem, kuri cieš, jo Es viņus neprātīgi un dievišķi mīlu. Es dievišķi mīlu tevi.”

20. aprīlis, 6.05

**75. Šis ceļojums uz Eiropu nesīs lieliskus augļus,
un Mana Svētā Māte jūs sargās**

Kungs Jēzu, es uzticu Tev šo ceļojumu uz Eiropu, kas paredzēts šā gada oktobrī. Uzticu Tev arī savu vēlēšanos, lai mani pavadītu kāds priesteris. Savā sirdī es nesu priesteri G. vārdu.

Sagatavojos ieklausīties Tevī un vēlos tikai vienu: darīt Tavu Gribu, ne vairāk, ne mazāk.

Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, turpini iet uz priekšu tīrā ticībā. Tu taču esi liecinieks, ka Es tevi vadu un iedvesmoju. Nebīsties. Es allaž esmu ar tevi. Turpini vērsties ar savu lūgumu pie priestera, kura vārds ir tavā sirdī.

Es atvēršu visas durvis, kam jātiek atvērtām, un aizvēršu visas, kam jātiek aizvērtām. Tu kārtējo reizi būsi Manas Darbības liecinieks.

Šis ceļojums nesīs lieliskus augļus... runājot par tevi, tava nozīme tur nav nekāda lielā, jo pats par sevi esi galēji nespēcīgs. Pateicoties tavam “jā” un tavai paklausībai Garam, Es sirdīs paveikšu brīnumus. Tēvs G. tev būs drošs pavadonis. Neredzamā veidā viņš jau iet tev pa priekšu ikvienā no tavām gaitām.

Mana Svētā Māte jūs ietin Savā platajā Apmetnī, lai pasargātu no Ienaidnieka uzbrukumiem. Pagodiniet Tēvu un esiet līksmi un pateicīgi par lielajām žēlastībām, ko saņemat šai pašā mirklī. To svētīgo ietekmi jūs ieraudzīsiet nākotnē.

Jūs caurstrāvo Mana Mīlestība ar Manas Ugunīgās Mīlestības uguni.

Es jūs dievišķi mīlu. Es jūs dievišķi mīlu.”

76. Vairāk nekā jebkad jāveltī laiks lūgšanai, adorācijai (pielūgsmei) un sakramentu pieņemšanai

Kungs Jēzu, es uzticu Tev Svētā tēva tikšanos ar teologiem, kā arī kardinālu tikšanos, kas notiks šajā mēnesī.

Savā sirdī jūtu, ka abas šīs tikšanās ir ārkārtīgi svarīgas. Tāpēc vēlos lūgšanā pievienoties Debesu un zemes Svētajiem un Svētajām, lai sagatavotu šos notikumus. Lai tikšanās dalībniekus ietin Māmiņas Marijas Apmetnis! Lai mūsu svētie Eņģeļi sāk cīņu ar tumsības eņģeļiem, pirms vēl dalībnieki tiekas, un lai to sirdis, kuri un kuras gribētu pretoties mūsu Svētajam tēvam, apmeklē Svētais Gars! Lai uzaust gaisma un tiek neitralizēts ikviens ļaunuma spēku iedvests vārds, žests un darbība!

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu nabaga lūgšanu. Paldies par šo lielo svēto – Jāni Pāvilu II. Paldies, ka esi atļāvis viņam pašlaik atrasties Pētera tronī. Dāvā viņam veselību un fizisko spēku, lai viņš spētu izturēt visā šajā Baznīcai un cilvēcei izšķirošajā laikposmā. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Es pieņemu tavu lūgšanu un nesu to Tēva priekšā.

Visa zeme patlaban sāk ārkārtīgi svarīgu laikposmu. Tēva Gribai sacītie “jā” ir nemitīgi jāatkārto, lai aizvērtu durvis tumsības spēkiem, kuri visiem iespējamiem līdzekļiem cenšas iekļūt cilvēku sirdīs un garā, sējot apjukumu.

Vairāk nekā jebkad ir jāveltī laiks lūgšanai, adorācijai (pielūgsmei) un sakramentu pieņemšanai. Ar šo līdzekļu palīdzību jūs paliekat ciešā tuvībā ar Mani, sadraudzībā ar Paradīzes un zemes Svētajiem un Svētajām, patvērumā

zem Manas Svētās Mātes Apmetņa, Svētā Gara iedvesmoti un svēto Eņģeļu apsargāti. Tātad jums ne no kā nav jābīstas!

Es vēlos tevi lietot, lai strauji izplatītu šo vēstījumu, kas ir ļoti svarīgs.

**Lūgšana un gavēnis ir nozīmīgāki nekā jebkad!
Jūsu dzīves centrā jābūt Euharistijai!
Izlīguma sakraments jūs pasargā sirdsšķīstībā!
Nemitīgi vērsiet skatienu uz Tēvu,
Kurš ir Mīlestība un ved jūs
uz Mīlestības civilizāciju!**

Tieši tā jūs kļūstat Mīlestības apustuļi un tiek lietoti, lai sagatavotu šo Jauno Sabiedrību, kas iegūst apveidus caur Jauno Baznīcu.

Mana Sirds deg Mīlestībā. Es jūs dievišķi mīlu.”

23. maijs, 4.30

**77. Man priekš tevis ir dārgumu pilna lāde; dāvā
Man savu “jā”
(kādam dzimšanas dienā)**

Kungs Jēzu, šodien, S. dzimšanas dienā, gribu vēlreiz viņu uzticēt Tev.

Īpaši vēlos Tev pateikties, Tevi pagodināt, slavēt un svētīt par to, kas viņa ir, un par laimi, ar kuru Tu esi caur viņu mūs piepildījis kopš viņas piedzimšanas.

Es ieklausos Tevī, lai pierakstītu to, ko Tu vēlies viņai sacīt, zinādams, ka Tu viņu mīli vēl vairāk nekā es. Paldies, ka dzirdi un uzklausi šo lūgšanu.

Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, uz tavu lūgumu Es atbildu ar ļoti lielu prieku Sirdī. Vēlos sacīt S., lūk, ko.

Mazā, Manai Sirdij ļoti dārgā S., kuru esmu veidojis ar tik lielu Mīlestību, – tavā dzimšanas dienā Es vēlos ņemt tevi Savās rokās un pieglaust tavu sirdi pie Savējās, lai tu izjustu Manu Mīlestību.

Tu esi viena no Manām visskaistākajām rozēm. Nebīsties nākt un mesties Manos apskāvienos, jo Es pret tevi jūtu vienīgi Mīlestību; atver savu sirdi vēl plašāk. Ja tev ir grūti to atvērt, dod atļauju Man, un, saņēmis pilnīgu un beznosacījumu “jā”, Es rīkošos.

To Es tev apsolu. Man ir dārgumu pilna lāde tieši priekš tevis. Es gaidu, kad tava sirds būs gatava tos saņemt. Tu aizvien vairāk būsi Manas Darbības lieciniece tevī, ap tevi un caur tevi.

Mazā Manas Sirds S., Mana Sirds deg Mīlestībā uz tevi.

Es tevi neprātīgi un dievišķi mīlu.”

1. jūnijs, 2.40

78. Seši padomi problēmas atrisināšanai

Kungs Jēzu, vēlos Tev uzticēt telefona sarunu, kas man vakar bija ar M. D. par pieļautām kļūdām.

Neesmu pārlicināts, ka mani ieteikumi bija Tevis iedvesmoti. Baidos, ka tos drīzāk iespaidoja mana personiskā pieredze problēmu risināšanā. Labāk būtu bijis ieklausīties Tevī un ļaut, lai risinājumu man pasaki Tu.

Lūdzu Tevi – iedvesmo viņu Pats, lai risinājums, ko viņš izvēlēties, būtu tiešām Tevis iedvesmots.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu nabaga lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, cilvēcisko risinājumu, kas var būt labi, ir daudz. Svarīgi, lai tie nebūtu pretrunā ar Tēva Gribu, kaut gan Viņš iesaka:

- ♦ pirms lēmuma pieņemšanas ar lūgumu vērsties pie Viņa;
- ♦ lai jūsu sirds ir gatava atbildes saņemšanai;
- ♦ atzīt, ka bez Manas palīdzības riskējat iestīgt savā problēmā vēl dziļāk;
- ♦ vēlēties nevis gūt virsroku, bet drīzāk gan rīkoties saskaņā ar Mana Tēva Gribu;
- ♦ lai jūsu lēmumi saskan ar Manā Vārdā paustajām vērtībām;
- ♦ lai jūsu rīcība balstās uz mīlestību un cieņu pret cilvēkiem, vienlaikus tiecoties arī pēc uzņēmuma peļņas vai sekmīgas darbības.

Vēlos sacīt M. D., ka esmu dzirdējis viņa lūgumu un padaru to par Savējo Tēva priekšā:

M. D., nebīsties, Es esmu ar tevi un vadu tevi tavos lēmumos. Es likšu tavā ceļā cilvēkus, lai palīdzētu atrisināt problēmu, ar kuru tu patlaban sastopies.

Es esmu neiespējamā Dievs. Paliec, klausoties Manī, un plaši atver acis, lai redzētu Mani darbojamies. Tu Man esi vērtīgs. Tu esi Man vajadzīgs.

Es tevi dievišķi un maigi mīlu.”

16. maijs, 4.30
Mūsu laulības 45. gadadiena

79. Uz Mīlestības pilnību mēs dodamies kopīgi

Kungs Jēzu, es vēlos Tev pateikties, Tevi pagodināt par visām svētībām un laimi, ko esi mums dāvējis šo gadu laikā. Paldies par šo skaisto ģimeni, ko esi mums uzticējis. Paldies, ka ikvienu tās locekli Tu ņem Savā apsardzībā.

Es ieklausos Tevī un Tevi mīlu.

“Mans maziņais, šo ceļu mēs esam nostaigājuši kopā un arī uz Mīlestības pilnību turpinām doties kopīgi. Arī šodien jūs būsiet Manas Darbības liecinieki. Paliēc, klausoties Manī, esi joprojām tikpat vērīgs pret Mana Gara Darbību, kas izpaužas caur to vai citu cilvēku.

Paši to pārāk neapzinādamies, jūs, pateicoties Manai Darbībai, kļūstat par Manas Mīlestības piepildītām būtnēm.

Dievišķi un maigi Es izleju Mīlestības straumi pār jums. Es jūs mīlu.”

18. jūnijs

80. Es vēlos lietot vairākus līdzekļus Savas Mīlestības izplatīšanai
(par interneta mājaslapas noderīgumu)

Kungs Jēzu, es uzticu Tev interneta mājaslapu, kas šobrīd tiek veidota, un cilvēkus, kurus esi izredzējis šī darba veikšanai. Lūdzu Tevi sūtīt Tavus svētos Eņģeļus, lai nodibinātu vienotību sirdīs un garā.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu nabaga lūgšanu. Es ieklausos Tevī.

“Mans maziņais, tev ne no kā nav jābīstas. Es esmu ar tevi un rūpējos par vismazākajiem sīkumiem. Laika nav daudz, un Es vēlos lietot vairākus līdzekļus Savas Mīlestības izplatīšanai daudzās sirdīs.

Lielā šķīstīšanās, kas pašlaik notiek, īstenojas gan caur pārbaudījumiem un Manas Mīlestības uzņemšanu, gan arī pieļaujot situācijas, kurās cilvēki atklāj ko jaunu un kuras viņus ievēdz dziļāk Mīlestībā.

Es dievišķi un maigi mīlu viņus un tevi.”

3. jūlijs, 3.25

81. Kopīgais cilvēkiem, kuri gūst labumu no visiem trim sējumiem, – pazemība

“Mans maziņais, tas, ko tu šobrīd piedzīvo, ir tikai pats sākums no tā, ko ļoti drīz piedzīvoši pilnībā. Lai šo pilnību sasniegtu, tev jāklūst arvien paklausīgākam Svētā Gara Darbībai, kurš rīkojas tevī, ap tevi un caur tevi.

Tev neizdevās atrast, kas ir kopīgs cilvēkiem, kuri gūst labumu no pirmajiem diviem sējumiem. Vakar Es sniedzu tev atbildi caur vienu no Saviem iemīļotajiem dēliem, kad viņš tev sacīja... *ka tie visi ir pazemīgi laudis.*

Tu neatradi šo atbildi, jo meklēji caur cilvēku acīm redzamo. Atbilde atrodas sirdī, un neviens cilvēks to nespēj uztvert pilnībā. Tu ieguvī vēl vienu apliecinājumu, ka tas ir Dieva darbs, un vienīgi Dievs spēj izprast tā virzienu.

Tu pats virzīties uz priekšu saskaņā ar Tēva plānu joprojām vari pa divsliežu ceļu, par ko jau ir mācīts.

Svētīgs tu esi, atrazdamies un palikdams uz šī ceļa, lai aizvien vairāk izbaudītu Manu Mīlestību.

Es tevi dievišķi mīlu.”

17. jūlijs, 4.00

82. Mīlestības Civilizāciju uzcelš nevis lielais, bet gan maziņais tevī

“Mans maziņais, Es tevi vedu un lūdzu doties uz priekšu tīrā ticībā. Tikai vēlāk tu saņemsi apstiprinājumu, ka tevi vadīju jeb iedvesmoju Es, tavs Dievs.

Es varētu tev sniegt garus paskaidrojumus, kāpēc šādi rīkojos, tāpat kā Es varētu paskaidrot vai darīt zināmu ikvienam cilvēkam, kāpēc viņš piedzīvo tādu vai citādu situāciju.

Bet tā Es nerīkojos, jo vēlos modināt ticību un paklausību Svētajam Garam. Šādu paklausību Svētajam Garam cilvēks var panākt vien tad, ja ļauj sevi vadīt, kā mazs bērniņš ļaujas vecāku vadībai, nezinādams, kurp iet.

Bērnam nav jāsaprot, viņam tikai jāļauj sevi vadīt; ļoti bieži viņš ir pārāk mazs, lai saprastu. Tāpat ir ar tevi: ļauj, lai Svētais Gars vada to, kas tevī ir mazs, vājš un ievainojams.

Turpretī lielais, kas ir tevī, labprāt gribētu zināt un saprast, lai pārņemtu kontroli pats. Taču Mīlestības Civilizāciju uzcelš nevis lielais, bet maziņais. *“Ja jūs nekļūsiēt kā mazi bērni, jūs neieiesiet Dieva Valstībā.”*

Svētīgs tu esi, atklājis mazo sevī. Svētīgs tu esi, ļaudams viņam dzīvot, atvēlēdams viņam vietu, lai viņš varētu veikt savu uzdevumu pilnībā, palīdzot tev mierīgi atklāt dārgumus, ko Tēvs tevī ielicis tavas ieņemšanas brīdī.

Tieši mazais tevī spēj uzņemt Mīlestību, ko Es šobrīd izleju tavā sirdī. Tieši caur mazo, kurš ir tevī, tava būtne atjaunojas, lai kļūtu par Mīlestības būtni. Tieši mazais, kurš ir tevī, spēj dāvat Mīlestību citiem un tādējādi sek-mēt Jaunās Baznīcas un Jaunās Sabiedrības celšanu.

Tieši to mazo, kurš ir tevī, Es uzrunāju, sacīdams, ka dievišķi, maigi un neprātīgi tevi mīlu.”

28. jūlijs, 3.00

83. Kungs Jēzu, es vēlos Tev uzticēt šo jautājumu par Svētās Hostijas saņemšanu uz mēles vai rokā

Kungs Jēzu, es uzticu Tev visus lūgumus, ko saņemu. Tu Pats vari uz tiem atbildēt, bet vienam man tas neizdodas.

Vēlos Tev uzticēt šo jautājumu par Svētās Hostijas saņemšanu uz mēles vai rokā. Man ir tikai viena vēlēšanās – darīt Tavu Gribu. Atkārtoju Tev savu “jā” un ieklausos Tevī.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu nabaga lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, šis jautājums Manā Baznīcā šobrīd izraisa daudz diskusiju. Viss, ko Es vēlos, ir sirds atvērtība.

Tā ir sirds, kura apzinās, ka Es esmu viņas Dievs; kura sevi atzīst par grēcīgu; kura paļaujas uz Manu Žēlsirdību un vēlas būt Manā priekšā pavisam maza.

Daži izturēšanās veidi šo sirds atvērtību veicina, citi kavē. Mana lielā vēlēšanās ir redzēt, ka visus Manas Baznīcas ticīgos vadītu šī sirds atvērtība.

Bet tā diemžēl nav. Pastāv strāvojumi, kas ir pretēji un vēlas mazināt vai pat iznīcināt ticību Manai Klātbūtnei Euharistijā. Katram aktīvam ticīgajam šie strāvojumi jā-apkaro ar savu izturēšanās veidu, taču īstā cīņa notiek atkarībā no tā, kas cilvēks *ir*, nevis no tā, ko viņš *dara*.

Cilvēks, kuru pilnībā atjaunojis Mans Gars, allaž dziļi cienīs Manu Klātbūtni Euharistijā, vienlaikus ņemot vērā arī Manas Baznīcas direktīvas un savā sirdī ieklausoties, ko Es no viņa prasu. Tas, ko prasu no viena cilvēka, nepavisam var nebūt tas pats, ko prasu no kāda cita. Tāpat arī tas, ko prasu izdarīt šodien, var būt kas cits nekā tas, ko prasīšu rīt. Svarīgi ir atcerēties, ka misijas ir dažādas

un arī vajadzīgā rīcība var būt atšķirīga attiecīgā mirkļa un apstākļu dēļ.

Tev jāatceras, ka Es vēlos, lai tu sevi atzīsti par maziņu; lai esi paklausīgs un padevīgs nolūkā darīt Tēva Gribu; lai steidzies saņemt Mīlestības straumi, ko Tēvs grib tevī izliet šobrīd un aizvien vairāk, galvenokārt ikvienas Euharistijas laikā; lai kļūsti instruments Viņa Mīlestības izliešanai citu sirdīs, nespriežot par viņu rīcības veidu un vēl jo mazāk to tiesājot: viņu misija nav tavējā, un tavējā nav viņējā.

Tev jārikojas un jāvēlas saskaņā ar Tēva Gribu, tas ir viss. Joprojām paliec, ieklausoties Viņā, un tu vienmēr tiksī vadīts, lai rīkotos atbilstoši Viņa Gribai.

Es tevi maigi un neprātīgi mīlu.”

30. jūlijs. 3.30

84. Es tevi sargāju, jo tu Man esi vajadzīgs Mīlestības izplatīšanai pasaulē

(vēstule S. viņa 13. dzimšanas dienā)

Kungs Jēzu, tā kā šodien ir S. dzimšanas diena, vēlos viņu uzticēt Tev un reizē arī visas pasaules jauniešus.

Vēlos arī Tev pateikties par prieku, laimi un mīlestību, ko esi man dāvājis caur S. Ar viņa starpniecību Tu man sniedzi ļoti skaistu mācību par pašātvību Dieva rokās, kad redzēju viņu pilnībā pašaujāties manās rokās, īpaši piektajā dzimšanas dienā.

Trīspadsmit gadiem apritot, viņš ieiet vecuma posmā, kurā daudzi jaunieši krīt ļaunuma spēku kārdinājumā, sāk aizrauties ar narkotikām, alkoholu un seksuālo izvirtību.

Es lūdzu Tevi pasargāt viņu pastāvīgā Tavā patvērumā un darīt par aktīvu Tavas Mīlestības liecinieku.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu nabaga lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, kā gan lai neatbild uz vectētiņa lūgšanu, kurš tik ļoti mīl savu mazdēlu un krustdēlu? Vēlos uzrunāt S., lai sacītu viņam, lūk, ko.

S., tu, kuru esmu veidojis ar tādu Mīlestību, kuram ar lielu rūpību apkārt esmu licis cilvēkus, lai tu varētu saņemt daudz mīlestības, galvenokārt tavus vecākus, brāļi un māšas, kā arī daudzus citus... tev ne mirkli nav jāšaubās par Manu, tava Dieva, Mīlestību.

Es ņemu tevi Savā pastāvīgā aizsardzībā, jo tu Man esi vajadzīgs Mīlestības izplatīšanai visā pasaulē. Neļauj sevi piekrāpt Ienaidniekam, kurš tevi kārdinās, vilinot noticēt, ka vari dāvēt mīlestību caur nešķīstu rīcību; tā nav patiesā mīlestība.

Patiesā mīlestība ir tā, kas nāk no Manis, tava Dieva; Mīlestība, ko tu kopš savas ieņemšanas brīža esi varējis izjust ne reizi vien un kas tev dāvā dziļu mieru.

Mazais Manas Sirds S., Es vēlos tevi paturēt Savā tuvumā; neaizej tālu prom no Manis, gribēdams sekot pasaules domām. Nāc mesties Manos apskāvienos, un tur tu ik reizi atradīsi atpūtu un stiprinājumu.

Tu esi viens no Maniem izredzētajiem. Man ir vēl daudz Mīlestības, ko tev dāvēt. Mana Sirds deg Mīlestībā uz tevi.

Es tevi dievišķi, maigi un neprātīgi mīlu.”

*7. augusts, 3.55***85. Lai ko tu darītu, Es esmu ar tevi**

“Mans maziņais, lai ko tu darītu, Es esmu ar tevi. Tu aizvien vairāk esi Manas Darbības liecinieks. Paliec Manā Klātbūtnē; ļauj sevi vadīt Man, tavam Dievam.

Uztici Man visu, tad tu būsi brīvs, lai atrastos tuvās attiecībās ar Mani.

Aizsāktais darbs pie izdevuma angļu valodā norit saskaņā ar Tēva Gribu. Jums tikai Viņš jāpagodina par visu. Jūs kārtējo reizi būsi Viņa Darbības liecinieki.

Uzņem Mīlestību, ļaut sevi pārveidot Viņa Mīlestībai – tas joprojām ir svarīgākais, kas tev jādara.

Es tevi dievišķi un maigi mīlu.”

*10. augusts, 4.50***86. Jūs būsi tas, par ko ļausiet Mīlestībai sevi padarīt (padomi kādam laulātam pārim)**

Es uzticu Tev, Kungs, M. lūgumu. Gribu arī Tev pateikties, Tevi slavēt, svētīt un pagodināt par lielo prieku, ko man sagādāja šī vēstule, kad saskatīju Mīlestību, kuru Tu esi parādījis šim pārim, ļaujot viņiem veikt tik skaistu ticības ceļu. Es slavēju Tevi arī par pašreizējā dzīves veida, ar kādu viņi atbildējuši uz Tavu lūgumu – dzīvot kā pārim šķēstībā jau trīs gadus.

Tu šos cilvēkus vari tikai svētīt un piepildīt, kaut arī pašreizējā situācija šķiet smaga.

Es ieklausos Tevī un pateicos Tev par Mīlestību, Mieru un Prieku, ko Tu vēlēsi viņiem sniegt caur nabaga instrumentu, kas es esmu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Es esmu sadzirdējis ikviena lūgumu un nesu to Tēva priekšā, lai tas tiktu uzklausīts. Vēlos sacīt M., lūk, ko.

Mazais M., kuru esmu izredzējis kopš visas mūžības skaistai un lielai misijai un uz kuru degu Mīlestībā, tev ne no kā nav jābīstas. Es allaž esmu ar tevi.

Grūtības, kurām tu patlaban ej cauri, dotas tādēļ, lai tava dvēsele kļūtu vēl skaistāka. Tev tikai jāuztic Man visas šīs situācijas, un tu būsi Manas Darbības liecinieks.

Tavai laulātajai draudzenei Es saku, lūk, ko:

Tu, mazā Manas Sirds N., – nāc vēl tuvāk pie Manis; Es vēlos tevi piepildīt ar Savu Mīlestību. Mēs kopā jau esam nogājuši krietnu ceļa gabalu, bet skaistākais vēl ir priekšā. Jūsu pagātnei, kad tā būs atdota Tēva lielajai Žēlsirdībai, jātiek izdzēstai no jūsu domām.

Es jūs lūdzu pilnībā izdzīvot pašreizējo mirkli un pieņemt Mīlestību, ko jūsos izleju jau šodien pat. Jūsu laime nav tajā, kas jūs kādreiz esat bijuši. Tā pastāv tajā, kas esat pašlaik, un rīt tā pastāvēs tajā, kas jūs būsiet tad. Jūs būsiet tas, par ko ļausiet Mīlestībai sevi padarīt.

Pretēji tam, ko domājat, jūsu laime nav atkarīga no citu attieksmes. Jūs būsiet laimīgi, ļaudami Manai Mīlestībai rīkoties jūsos un pēc tam arī ap jums un caur jums, jo Es jūs dievišķi, maigi un neprātīgi mīlu.”

1. septembris, 4.40

87. Es tev dāvāšu vajadzīgās atziņas, lai viss norisinātos saskaņā ar Tēva Gribu (padomi Eiropas ceļojuma organizatorei)

Kungs Jēzu, es uzticu Tev O. visā, kas attiecas uz Eiropas ceļojuma organizēšanu, un īpašā veidā neparedzētos faktoros, kas, kā šķiet, nav novēršami un izraisīs papildu izmaksas.

Es ieklausos Tevī un vēlos uzzināt, vai Tev ir kādas no-rādes, ko mums sniegt, lai viss norisinātos atbilstoši Tavai Svētajai Gribai.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu nabaga lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, kā vienmēr, tava lūgšana tiek pieņemta un uzticēta Tēvam. Jums nav jāraizējas par organizēšanu. Es šo situāciju turu cieši rokā un vēlos sacīt O. lūk, ko.

Mana Stropa bitīt, tu Man sagādā milzīgu prieku ar savu lielo padevību, bet jo īpaši ar savu lielo vēlēšanos darīt Manu Gribu.

Nāc atpūsties pie Manas Sirds. Caur šo atpūtu Es tev dāvāšu atziņas, kas vadīs tavas domas, vārdus un darbus, lai viss norisinātos saskaņā ar Tēva Gribu.

Runājot par dziedātājiem un citiem lēmumiem, kas jāpieņem, – lai tava sirds allaž paliek atvērta atbildes saņemšanai, un Es tevi vadīšu.

Mana Sirds deg Mīlestībā uz tevi, un Es degu ilgās pēc ciešākas tuvības ar tevi. Tu esi ļoti vērtīga Man, savam Dievam. Tu esi Man vajadzīga, un jo īpaši Man

jāzina, ka esi ļoti tuvu pie Manas Sirds. Man ir daudz Mīlestības, ko tevī izliet; ļauj sevi piepildīt.

Ja tikai tu zinātu, kā Es tevi mīlu, jā, mazā Manas Sirds O., Es tevi dievišķi un neprātīgi mīlu.”

15. septembris, 5.30

88. Visai zemei jātiek šķīstītai, un šo nepieciešamību izraisa Manas tautas nomaldi
(lūgšana par terora aktu upuriem ASV)

Šodien, Sāpju Dievmātes svētkos, es vēlos izmantot mūsu Labās Debesu Mātes Sirds starpniecību, lai Kristus ciešanām pievienotu cilvēces, īpaši Amerikas ciešanas, pirmām kārtām tās, ko piedzīvo šīs drausmīgās traģēdijas daudzo upuru tuvinieki un draugi. Lai tās tiek nestas Tēva priekšā un Viņš ar Savas Mīlestības brīnumu:

- ♦ *tās pārvērš žēlastībā un svētībā pār visu zemi!*
- ♦ *dāvā dvēseles atdusu ikvienam no upuriem!*
- ♦ *palīdz mūsu politiskajiem vadītājiem saņemt apskaidrību un gudrību, kad jāizšķiras par lēmumu orientāciju!*
- ♦ *aizraida prom no viņiem jēkādus lepības, atriebības un varaskāres garu, kā arī sekmē kalpošanas garu cilvēces labumam saskaņā ar mūsu Labā Debesu Tēta Gribu!*
- ♦ *lai drīz atnāk Viņa Valstība un notiek Viņa Prāts! Amen.*

“Mans mīļais bērns, Es pieņemu tavu lūgšanu un caur mazītiņo instrumentu, kas tu esi, vēlētos Saviem zemes bērniem sacīt, lūk, ko.

Jūs, kuri šobrīd ciešat, – jūsu ciešanas nav veltīgas, jo īpaši ja tās tiek uzpurētas Man. Visai zemei ir jātiek šķīstītai, un šo nepieciešamību izraisa Manas tautas nomaldi.

Necentieties uzlabot situāciju pašu spēkiem, tas jums neizdosies! Pārtrauciet skatīties uz sevi; pievērsieties Man, savam Dievam. Manī jūs atradīsiet Mieru, Prieku, Mīlestību un Gaismu, kas jums palīdzēs ikviena lēmuma pieņemšanā.

Jums steidzami jāpārstāj gremdēties savās bēdās un ciešanās, turpinot ilgoties pēc spēka un varas. Atzīstiet savas kļūdas, maldus, trauslumu, ievainojamību, un jūs būsiet Manas Darbības liecinieki.

Mana lielā vēlēšanās ir Savus zemes bērnus redzēt *laimīgus!* Taču, lai šī vēlēšanās piepildītos, man vajadzīga viņu piekrišana, jo Es respektēju lielo brīvību, ko esmu viņiem devis.

Mana Sirds deg Mīlestībā uz ikvienu no jums.
Es jūs dievišķi mīlu. *Jūsu Tēvs.*”

20. septembris, 6.20

89. Jums jāmacās būt paklausīgiem un kļūt par padevējiem instrumentiem Tēva rokās

Kungs Jēzu, es atkal Tev uzticu šo ceļojumu uz Eiropu, kas izraisa bažas un raizes, galvenokārt abos pavadoņos – priesteros.

Es ieklausos Tevī. Paldies, ka dzirdi un uzklausi šo nabaga lūgšanu.

Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, tava lūgšana jau ir nesta Tēva priekšā. Lai kļūtu par misionāru saskaņā ar Tēva Gribu, ir

jāgatavojas uz satricinājumu. Lielākais satricinājums notiek vispirms prāta līmenī, jo prāts analizē un pieņem lēmumus. Vēlāk tas izpaužas rīcības līmenī.

Aicinājums, ko saņēmat sirdī, bija skaidrs. Tagad – pēc nesensajiem notikumiem un ņemot vērā to, kas uz planētas norisinās, – ir pašsaprotami un dabiski, ka jūs prātojat, vai vispār doties šajā ceļojumā.

Patieso atbildi uz šo jautājumu zina Tēvs. Savukārt jums jāmacās būt paklausīgiem un kļūt par padevīgiem instrumentiem Viņa rokās. Šādi padevīgi instrumenti jūs kļūstat, kad atsakāties no personiskajām domām, analizēšanas, viedokļa, spriešanas un rīcības veida, un pilnībā ieliekat sevi Viņa rokās, vēlēdamies tikai vienu – darīt Viņa Gribu.

Jūsu iekšienē notiek liela cīņa. Un virziens, ko katrā konkrētā situācijā izvēlaties, ir atšķirīgs atkarībā no tā, kura puse ņem virsroku.

Ja stiprāks ir jūsu domāšanas un analizēšanas veids, jūs izanalizējat “par” un “pret” un pieņemat savu lēmumu.

Ja uzvar vēlēšanās kļūt padevīgam instrumentam Tēva rokās, jūs pilnībā paļaujaties uz Viņu, un Viņš Savā Gudrībā jūs vada. Jūsu prātā viss kļūst skaidrs. Viņš izmanto līdzekļus, kas jau tika jums mācīti: vai nu tiešā veidā, vai caur citiem cilvēkiem vai notikumiem. To, ka tā ir Tēva Griba, jūs noskārstat pēc miera, kas jūsos iemājo.

Svētīgi jūs esat, atklādami, kā varat tikt pastāvīgi vadīti, lai dzīvotu nemitīgā Tēva iedvesmā. Tieši tā jūs iemantojat patieso drošību un lielo brīvību, ko Tēvs dāvā Saviem bērniem.

Jūs tiekiet maigi, neprātīgi un dievišķi mīlēti.”

29. septembris, 5.50

90. Risinājums narkotiku izraisītajām problēmām ir Mīlestība un pārveide caur Mīlestību
(atbilde kādai bažu pārņemtai vecmāmiņai)

Kungs Jēzu, es uzticu Tev šīs vecmāmiņas lūgumu, kas izteikts šādos vārdos: “Lūdzu, pastāstiet par narkotiku nodarīto postu mūsu mazbērnu dzīvē. Sakiet, kā mēs varam viņiem palīdzēt, sniegt atbalstu... kad šī situācija jau ir ilgusi desmit gadu un vairāk? Šķiet, ka ar uzklausišanu vien nepietiek. Mūsu ir tik daudz, kuri lūdzamies... bez redzamām pārmaiņām. Jūsu grāmatas ir dzīvs apliecinājums Tēva Mīlestībai uz Saviem bērniem.”

Tāpat es Tev, Kungs, uzticu visus vecākus un vecvecākus, kuri piedzīvo līdzīgas ciešanas, un īpašā veidā – tos un tās, kuri lasīs šīs rindiņas, kā arī viņu bērnus jauniešu vecumā, kuri cīnās ar atkarību no narkotikām.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi šo nabaga lūgšanu. Es ieklausos Tevī un Tevi mīlu.

“Mans maziņais, narkotiku lietošanas izraisītās ciešanas mūsdienās ir milzīgas un ļoti izplatītas. Bez Paša Dieva iejaukšanās neviens cilvēks, neviena cilvēku grupa, kuri šobrīd dzīvo zemes virsū, šo nelaimi izskaust nespēj.

Bet, lai Dievs iejauktos, ir jādod Viņam pilnīga rīcības brīvība. To Viņš iegūst tikai tad, ja cilvēki un situācijas tiek pilnībā uzticēti Viņam.

Pirmais jautājums, kas vecākiem un vecvecākiem jāuzdod pašiem sev, ir šāds: vai esmu pilnībā atdevis un uzticējies šo bērnu Kungam? Vai esmu pilnībā uzticējies šo situāciju Kungam, vai arī turpinu to nest pats?

Otrs jautājums ir šāds: vai esmu sacījis Kungam visus

savus “jā”? Vai Viņam pieder brīvība rīkoties manī? Ap mani? Un caur mani?

Lūgt par saviem bērniem un mazbērniem ir nepieciešams un ļoti, ļoti labi. Taču ļaut sevi Viņam pārveidot, lai Viņa Mīlestība plūstu caur ikvienu no jums, ir vēl daudz labāk.

Risinājuma atslēga visām jūsu problēmām ir Mīlestība un pārveide caur Mīlestību. Šis process iesākas tevī un pēc tam sasniedz citus.

Es jūs dievišķi mīlu.”

4. oktobris, 5.45

91. Šī pieredze, ko izdzīvosim kopīgi, tev būs ļoti vērtīga mācība
(pirms došanās uz Eiropu)

Kungs Jēzu, Tu zini, ko es izjūtu, domājot, ka būs jābrauc vienam. Lūdzu, lai Tu mani apgaismo manas aizbraukšanas priekšvakarā, lai es rīkotos saskaņā ar Tavu Gribu. Es ieklausos Tevī un Tevi mīlu.

“Mans maziņais, to, lai tu ceļojumā uz Eiropu dodies viens pats, Es vēlos tāpēc, ka Man vajadzīgs vairāk laika ciešai tuvībai ar tevi.

Kad būsi šķirts no savas ģimenes un darījumiem, gluži viens šajā ceļā, mums būs laiks savstarpējai tuvībai – Es tevī un tu Manī. Tagad tu zini, kāpēc tev šo braucienu ir labi veikt vienatnē. Tieši tuvība, kas valda starp mums, Man vienmēr dod iespēju tevi lietot, kad vēlos, kur vēlos un tādām misijām, kādām vēlos. Šī pieredze, ko izdzīvosim kopīgi, tev būs ļoti vērtīga mācība.

Ja tu zinātu, kā Es tevi mīlu! Es tevi dievišķi un neprātīgi mīlu.”

Ceļā uz Eiropu, 9. oktobris, 12.50

Šorīt es mājās pārlasīju 2001. gada 20. aprīļa vēstījumu: “Šis ceļojums uz Eiropu nesīs lieliskus augļus... runājot par tevi, tava nozīme tur nav nekāda lielā, jo pats par sevi esi galēji nespēcīgs.” To es labprāt atzīstu. Tāpēc lūdzu Kungu dāvāt man kādu ainu, lai saprastu, kāda veida instruments Viņam būšu šī ceļojuma laikā.

Pēc tam manā garā kļuva skaidrs, ka esmu kā dārza laistāmā šļūtene, ko Kungs vēlas lietot, lai ar Savu Mīlestību aplaistītu Sava dārza krāšņos ziedus. Turklāt, lai ūdens spētu plūst brīvi un bagātīgi, šļūtenē nedrīkst būt nekādu nosprostojumus, ko izraisītu manas prasības, noteikumi vai aiztures.

Lai Viņa Mīlestība caur mani plūstu brīvi, man šī ceļojuma laikā jāļauj sevi vest un vadīt kā mazu bērniņu un jābūt gatavam pieņemt visus ierobežojumus, traucēkļus un vilšanās, kas varētu atgadīties.

Abi priesteri, kuri iepriekš bija domājuši braukt līdz, ieradās lidostā mani satikt. Viņi man uzlika rokas, kā to jau bija darījis tēvs Gijs Žirū, sūtīdams mani misijā. Viņi apliecināja, ka ar savām lūgšanām pavadīs mani neredzamā veidā līdz pat svētajam Mises altārim.

Es viņiem sacīju, ka tā man ir ļoti liela žēlastība – baudīt tādas pavadonības sniegtās priekšrocības, pateicoties viņu priesteriskā kalpojuma dižumam. Kaut arī skumu, ka viņi mani nepavadīs fiziski, tomēr atzinu, ka tieku piepildīts un nomierināts. Jā, jutos mierīgs, ka ceļā jādodas vienam.

Tāpat iedomājos arī, ka viņu – pavadonu – loma jau pati par sevi būtu mani nolikusi pirmajā vietā. Šāda neērta situācija, kurā funkciju hierarhija tiktu apmainīta vietām, droši vien būtu mani apgrūtinājusi, jo pret priesteriem izjūtu dziļu cieņu.

Tā mēs šķērāmies spēcīgā brālīgas mīlestības gaisotnē, kādu radīt spēj vienīgi Jēzus.

Kopš sēžu lidmašīnā, jūtu, ka neesmu viens, ka Jēzus patiešām ir klātesošs kopā ar mani un manī. Esmu Gara pārņemts, un šī apziņa mani piepilda ar absolūtu mieru, prieku un apskaidrību, sākot ceļojumu.

Tāpat izjūtu Elizabetes klātbūtni. Lielā mīlestība, ko viņa izrādīja, kad atvadījāties uz mājokļa sliekšņa, man liek raudāt no laimes.

Paldies, Kungs Jēzu, par tik lielu mīlestību. Ticu, ka Tu mani uzturi pie manas sirds uzņemtspējas robežām. Lūdzu Tevi, Kungs Jēzu, izliet šo Mīlestību visu lidmašīnas pasažieru sirdīs, visu ceļotāju sirdīs visā pasaulē, kā arī pār tiem un tām, kurus sastapšu šī ceļojuma laikā.

Tavs maziņais, kurš plūst pāri aiz Mīlestības. Es Tevi mīlu.

Parīze, 11. oktobris, 13.40

Kad ierados Parīzē, mani sagaidīja četri pašreizdzīgi cilvēki, kuri piekrituši dāvēt divdesmit dienas Kungam un uz visu šo laiku aizdot divas automašīnas.

Apsēdies mašīnā, ar sajūsmu konstatēju, cik pašāvīgi tās vadītājs nodevis manā rīcībā pats sevi un savu gluži jauno BMW šīs turnejas veikšanai. Manuprāt, viņa ticība ir ļoti dziļa. Runājot par sevi, nezinu, vai es būtu spējīgs uz tādu augstsirdību.

Tāpēc mans pirmais viņam adresētais jautājums ir šāds: “Pastāsti par savu ticības ceļu...” Tā kā viņam, šķiet, ir grūti atbildēt, es piebilstu: “Vai sen jau esi kristietis?” Un viņš atbild: “Aktīvs kristietis neesmu, nu, varbūt ļoti nedaudz; jāatzīst, ka baznīcā neeju.”

Naktī pēc ierašanās, adorējot Tabernākula priekšā, mani pārņēma Mīlestība pret šiem četriem cilvēkiem un īpaši pret šoferi, Kunga avi, kas neiet baznīcā. Tad sapratu, ka mums būs kopīgi jādzīvo istā Mīlestības un Sadraudzības Kopienā (MSK). Tā ir dimensija, par kuru viņiem stāstīju pusdienu laikā. Spēcīgi izjutu, ka mana šofera sirds ir uzrunāta.

Es to izmantoju, lai pateiktu, cik esmu sajūsmināts par viņa augstsirdību un lūdzu, lai viņš nejūtas spiests piedalīties sanāksmēs, kad sniegšu savu liecību. Piedāvāju, lai viņš iet atpūsties, pastaigāties, pilnīgi brīvi mūs atstāj lūgšanu vai euharistisko svīnību laikā, jo droši vien mēs, viņaprāt, šajā ziņā pārspīlējam.

Vakar vakarā, runājot pa telefonu, ar prieku uzzināju, ka arī Elizabeti apņēmusi Kunga klātbūtne un viņa izjustusi tādu pašu drošību, kādu izjutu es, kaut arī apzinājos, ka ceļoju kara pieteikuma izraisītā nemierpilnā gaisotnē. Nē, nekad es neesmu juties tik pasargāts un drošs par Kunga klātbūtni manī un ar mani.

12. oktobris, 6.00

Pēcpusdienas tikšanās reizē, orantu (māsu lūdzeju) klosterī Bonelā, Francijā, bija sapulcējušies vairāk nekā 165 cilvēki, bet vakarā – ap 35. Abas lekcijas bija atšķirīgas. Taču es kārtējo reizi atklāju Dieva Darbību sirdīs. Vairāki cilvēki pienāca pie manis, lai liecinātu par Dieva

Darbību savā sirdī un pateiktu, ka cieš, nepazīdami priesterus, kuri piekristu viņus garīgi atbalstīt un vadīt.¹

Pirms aizmigšanas pārdomājot abas šīs liecības, atveru 1. sējumu, 92. vēstījumu 1997. gada aprīlī. Kārtējo reizi esmu sajūsmināts, pārļasot un apcerot iepriekš dāvātu tekstu šābrīža piedzīvojumu gaismā.

Tāpat apzinos, cik svarīgs pienākums veicams tiem un tām, kuri mani pavada. Kungs mani šajā vietā piepildīja, ievzdams kapelā, kas atvērta visu diennakti. Šī iespēja man sniedza izdevību tur pavadīt ilgu laiku katrā no abām naktīm.

Jūtos aizvien vairāk Viņa Svētās Klātbūtnes piepildīts.

13. oktobris, 10.00

Tikšanās reizē sv. Žerāra Villā, Oburdēnā – netālu no Lilles Francijas ziemeļos – bija sanākuši ap 125 cilvēki. Es vēlējos, lai lūgšanai veltīto laiku mēs varētu pavadīt Vis-svētākā Sakramenta priekšā. Dabūju atļauju no kopienas atbildīgā tēva, kurš nevarēja piedalīties pats. Kāds cits priesteris vadīja šo lūgšanas laiku un lūdza mani liecināt.

Pirmā vieta, saprotams, pienācās viņam, un ļoti dievbi-jīgi, nometies ceļos, viņš lūdzās rožukroni un izteica lūgumus pēc katra noslēpuma.

Starpbrīdī pie manis pienāca kāda kundze un ļoti dus-mīgi sacīja: “Jūs taču nepazīstat šo priesteri... Monsinjors viņu ir atstādinājis... utt.”

¹ Kāds vīrietis atnāca tikties ar mani, lai pateiktu, ka mana lekcija bijusi laba, bet ka man mājās būtu jātrenējas, lai uzlabotu runas-veidu publikas priekšā, aicinādams mani iestāties oratora mākslas kursos... Šāds viedoklis tomēr neatbilst manām prioritātēm.

Pēc starpbrīža, respektēdams savas saistības, devu vārdu šim priesterim; tikko viņš sāka runāt, minētā kundze metās kliegt, viņu apsūdzot. Nebija iespējams viņu apklusināt. Pie mikroфона pienāca tikšanās organizatore un sāka dziedāt himnu Jaunavai Marijai, kam pievienojās arī pārējie. Pēc tam, lai ieviestu kārtību, vārdu ņēma kāds pazīstams un cienījams priesteris, un tā mēs tikšanos varējām pienācīgi pabeigt.

14. oktobris, 4.10

Vakardienas tikšanās Beļģijā, netālu no Borēnas, bija ļoti sekmīga; tajā piedalījās ap 130 cilvēku.

Kunga Gars darbojās; mēs izjutām ļoti sirsnīgu attieksmi, un sejās varēja redzēt dziļu apmierinātību.

Pēc tam, parakstot sējumus, uzzināju, ka vairākiem cilvēkiem ir lielas ciešanas.

15. oktobris, 4.30

92. Atdod savu vīru un bērnus Man, un tu būsi Manas Darbības lieciniece

Vakar, svētdien, Gugenheimā (Strasbūras apkaimē Francijā) bija pulcējušies ap 300 cilvēku. Viss noritēja ļoti labi.

Starpbrīdī pie manis pienāca kāda šveiciete, lai apliecinātu sajūsmu par saņemtajām lielajām žēlastībām, lasot pirmos sējumus un redzot, ka šī mācība radikāli maina viņas dzīvi.

Tā kā mums vairs nebija neviena sējuma, tikai nedaudzi klātesošie lūdza parakstīt viņu grāmatas. Par laimi man, jo jutos noguris. Taču cilvēki šķita ļoti iepriecināti.

Nobeigumā kāda jauna sieviete, gluži starodama Kungā, atnāca man pateikt, ka saņem iekšējās sarunas un ka Jēzus viņai devis padomu iegādāties abus sējumus “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS”, lai viņa gūtu svētību no šīm mācībām. Kārtējo reizi esmu vairāk nekā pārsteigts.

Tagad es uzrunāju Jēzu:

Kungs Jēzu, es uzticu Tev M. K. raizes par bērnu izglītību un vīru, kurš atšķirībā no viņas pašas nav ticīgs.

Lūdzu Tevi izgaismot situāciju un piepildīt šo mājokli ar Savu Mīlestību un Atklāsmēm.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Es pieņemu tavu lūgumu un daru to par Savējo Tēva priekšā.

Es šajā mājoklī jau esmu ļoti klātesošs. Tava starpniecība, ko izmantoju, Man palīdzēs ieņemt vēl lielāku vietu M. K. namā, bet jo īpaši viņas sirdī, ko esmu izredzējis skaistai un lielai misijai.

Jo klātesošāks būšu viņā, jo vairāk viņu vadīšu viņas ikbrīža domās, vārdos un darbos un normalizēšu situāciju. Man gribētos sacīt viņai, lūk, ko.

M. K., Manas Sirds pērlīt, tu labi redzi, ka viena nepanāksi ideālu stāvokli. Atzīsti savu niecīgumu, nevarību un ierobežojumus. Uztici Man šo situāciju pilnībā. Atdod savu vīru un bērnus Man, un tu būsi Manas Darbības lieciniece.

Domājot par to, kas notiks ar taviem bērniem, tev jāpaļaujas nevis uz savu reliģisko pārliecību, bet gan uz Mani, savu Dievu. Nāc atpūsties pie Manas Sirds, izsaki savus lūgumus Man, iekams izlem. Ja domā, ka esi

pieļāvusi kļūdu, uztici to Tēva Žēlsirdībai, un tā tiks pārvērsta žēlastībā un svētībā tev un tavai ģimenei.

Uztici savu nastu Man; tu atzīsi, ka Mans jūgs ir viegls. Mana Sirds deg Mīlestībā uz tevi un tavējiem.

Es tevi maigi, neprātīgi un dievišķi mīlu.”

16. oktobris, 5.25

Vakar Vācijā mūs sagaidīja ar lielu mīlestību un... ziediem istabās.

No visiem Vācijas un Šveices nostūriem bija atbraukuši ap 150 cilvēku. Es uztvēru ļoti lielu siržu atvērtību. Pirmo reizi es lasīju lekciju ar tulkojumu; gaisotne bija “labvēlīga un patīkama”, kā sacīja tulkotāja. Mēs bijām kā viena liela ģimene; ja viņai gadījās grūtības kāda vārda pārtulkošanā, cilvēki no zāles nāca palīgā. Mani pārņēma ļoti liels prieks un pievienojās klātesošo priekam. Kāda sieviete pienāca pie manis un liecināja, ka visvairāk viņu uzrunājis manī mītošais prieks.

Jūtu, ka ar katru gūto pieredzi Kungs manī izdara pārveides. Esmu arvien sajūsminātāks un pārsteigtāks. Cilvēki lūdz, lai atbraucu vēl. Es sāku nojaust tās misijas vērienību, ko Kungs man uztic, un cilvēciski man rodas kārdinājums nobīties. Par laimi, zinu, ka tā ir nevis mana misija, bet Viņējā. Lai būtu šādas misijas pārstāvis, jutos aizvien maziņāks.

Daži mums stāstīja, ka piederot pie apmēram piecpadsmit cilvēku lielas grupas, un, tā kā viņiem bijusi izdevība iepazīties ar šiem sējumiem, viņi pieskaitīja sevi pie Lašansu ģimenes, saukdami mani par “savu garīgo tēvu”.

17. oktobris, 2.45

**93. Es lūdzu, lai lasītāji iet pie priesteriem pastāstīt,
ko esmu paveicis viņu sirdīs un kādus līdzekļus
esmu lietojis**

Kungs Jēzu, vakar Sv. Mises laikā man atklājās Vārds, ko Tu sacīji tiem un tām, kurus dziedināji! “Ejiet parādīties priesteriem.” Manuprāt, es sapratu, ka Tu vēlies, lai caur minēto sējumu mācībām pārveidotās sirdis iet parādīties priesteriem un tiem pastāstīt, ko piedzīvojušas, neko vairāk.

Šis lūgums man šķiet nozīmīgs mūsu Baznīcai. Es ieklausos Tevī, lai Tu šo mācību varētu papildināt. Paldies, ka dzirdi un uzklausi šo lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, jā, Es Pats, tavs Dievs, ieliku šo Vārdu tavā sirdī. Laika nav daudz, un Es negribu zaudēt nevienu no tiem un tām, kurus Tēvs Man uzticējis, un vēl jo mazāk – Savus īpaši iemīļotos dēlus (priesterus). Daudziem ir jāatklāj, ka Es Pats, viņu Dievs, runāju un rīkojos patlaban un ikkatru mirkli, kā arī jāuzticas Man.

Man nav vajadzīgi laji, kuri censtos viņus atgriezt, taču Man vajadzīgi laji, kuri viņiem pastāstītu, ko esmu to dzīvē paveicis un kādus līdzekļus esmu lietojis to atgriešanai. Paraugies, ko esmu izdarījis ar tevi un tēvu Dāvidu. Viņš tev ir bijis vērtīgs padomdevējs. Tev bija nepieciešams, lai tu tiktu apstiprināts savā misijā. Savukārt viņš, tevi garīgi pavadot, atklāja Dievu, kurš runā un nepārprotami darbojas arī mūsdienās.

Vēlos sacīt visiem lasītājiem un lasītājām, kuri teikuši savu pilnīgo, beznosacījumu un neatgriezenisko “jā”, lai viņi ieklausās savā sirdī, un Es norādīšu priesteri – reizēm vairākus –, pie kura viņiem jāiet parādīties. Priestera sirdi sagatavoju Es, nevis viņi.

Es neprasu no lasītājiem, lai viņi sarunā ar priesteri gūst kādus panākumus; prasu vien to, lai viņi iet pateikt, ko esmu paveicis viņu sirdī un kādus līdzekļus lietojis. Pārējais ir Manā ziņā.

Svētīgi, svētīgas jūs esat, ļaudami Mana Mīlestībai sevi pārveidot. Ejiet un dalieties šajā priekā un laimē īpaši ar tiem, kuru misija ir vadīt dvēseles. Tiem un tām, kurus priesteris noraidītu vai mēģinātu apdzēst uguni, ko esmu iededzis, Es saku: saglabāriet savu uguni, uzticiet šo situāciju Tēva Žēlsirdībai un lūdziet par šo priesteri. Ja iespējams, varat arī gavēt par viņu, un jūs kārtējo reizi būsiat Manas Darbības liecinieki, to Es apsolu.

Es nevēlos neko citu kā vien to, lai jūsu sirds būtu mīlestības pārpilna pret šo priesteri un lai jums būtu viena vienīga vēlēšanās – dalīties ar viņu savā priekā un laimē.

Mana Sirds deg Mīlestībā uz jums, lasītājiem un lasītājām, bet vēl jo vairāk uz Maniem iemīļotajiem dēliem. Jūs Man esat vajadzīgi, lai viņi spētu vairāk izjust Manu Mīlestību.

Es viņus dievišķi mīlu. Es dievišķi mīlu jūs. Es maigi mīlu tevi.

Paldies, ka atbildi uz Manu aicinājumu.”

18. oktobris, 4.40

Vakar Levjē, netālu no Bezansonas, bija pulcējušies ap 100 cilvēku. Mēs tikām īpaši uzņemti, un arī viņu gars bija ļoti atvērts. Jutu, ka sirdis ir sagatavotas. Viņi alka dzirdēt to, ko tikko viņiem pastāstīju.

Mūs zināmā mērā satrauca starpgadījums ar kādu priesteri, kurš bija apsūdzēts, ka esot viltus priesteris. Viņš

bija ieradies ap četriem pēcpusdienā, lai celebrētu Euharis-tiju. Kad ierados es, viņš dievkalpojumu jau beidza. Šis priesteris piederēja pie tradicionālistiem. Es viņu sveicināju. Viņš bija dusmīgs un nosodīja organizatorus, ka tie bija noticējuši sievietei, kura viņu apmeloja. Visu šo notikumu, kas mani apbēdina, es uzticu Tēva Žēlsirdībai.

Kad automašīnā sarunājāties par kādas iepriekš sa-staptas kundzes lielo ticību, es sacīju šādus vārdus: “Viņas ticība ir tik liela, ka kļūst jau lipīga; ja tādus cilvēkus sa-tiksīm bieži, baidos, ka ar to aplips arī mūsu šoferis (...).” Un viņš atbildēja: “Es jau izjūtu pirmos simptomus!”

Citubrīd viņš mani paaicināja sānis un teica: “Es vēlos iet ticības ceļu; ar ko tu man ieteiktu sākt?” Es ielūkojos viņam acīs un atbildēju: “Tu esi tik uzticams, un man gri-bētos, lai tu šo ceļu varētu iet mierā un priekā. Lai tu pa-nāktu šādu mieru pats sevī, es tev ieteiktu sākt ar Izlīguma sakramentu.” Un viņš atteica: “Ar grēksūdzi?...” – “Jā, tu esi ļoti labi sapratis!” Viņš iebilda: “Tas ir ļoti grūti!...” “Nē, tas ir ļoti viegli, tev tikai jāaiziet pie priestera un jāpasaka viss sliktais, ko, tavuprāt, esi izdarījis un ko nožēlo.”

19. oktobris, 9.00

*Mēs esam ceļā, lai plkst. 11 piedalītos Sv. Misē Arsā. Va-
kar, Lozannā, bija 133 cilvēki. Izdevniecības Parvis publi-
cētā žurnāla Stella Maris komandu pārstāvēja Andrē un
Žans Marī Kastellas, kā arī Kristiāns Parmantjē. Mēs ti-
kām jauki uzņemti, taču visskaistākais bija redzēt siržu at-
vērtību vakara noslēgumā. Sirdis bija pārņēmusi sajūsma.
Trīs nelielas liecības apstiprināja brīnumus, ko Dievs dara
pie šo sējumu lasītājiem.*

18. oktobra rītā mēs apmeklējām sv. Odilas kalnu un izmantojām izdevību, lai aizlūgtu par saviem senčiem. Ar savu skaistumu un svētbiņģumu šī vieta spēcināja manu ticību.

20. oktobris, 16.30

Vakar pēcpusdienā Lionā tikāmies ar 80 cilvēku lielu grupu. Mūs labvēlīgi uzņēma prāvesta kungs, kurš atvēlēja savu baznīcu.

Tā kā laikā, kad sākām pārdot un parakstīt sējumus, bija paredzētas kādas bēres, viņš mūsu rīcībā laipni nodeva citas telpas ārpus baznīcas. Viņš šķita ļoti priecīgs, saņemot 1. sējumu, ko viņam uzdāvinājām.

Cilvēki man kārtējo reizi apliecināja savu patieso atzinību.

Vienpadsmitos vakarā Arsā mēs piedalījāmies Sv. Misē. Visi, arī mūsu šoferis, to izmantojām, lai saņemtu Izlīguma sakramentu. Viņš to nebija darījis daudzus gadus. Šodien viņš bija laimīgs, pieņemot Sv. Komūniju. Vēlāk viņš svētbiņģi piedalījās visos mūsu reliģiskajos pasākumos, arī visos liecībām paredzētajos brīžos. Viņš man ir bijis īsts sargeņģelis.

Mēs atkal esam Dieva Darbības liecinieki.

Abas kundzes, kuras organizēja pēcpusdienas tikšanos Lionā, I. un M., atbrauca mums uz Arsu pakal. I. mūs uzaicināja pie sevis pusdienot.

Tās pašas dienas vakarā

Grenoblē tikšanās organizatore A. mūs aizveda uz vakara sapulces vietu. Bija ieradusies ap 60 cilvēku. Viņi bija ļoti atvērti un šķita laimīgi.

Nakti mēs tikām izmitināti organizatores un viņas vīra plašajā, jaukajā namā. Pamodušies vēlāk nekā parasti, pēc rīta pastaigas un brālīgām brokastīm mēs lūdzāmies un kopīgi dalījāmies apmēram trīs stundas. Galvenie temati mūsu sarunās bija pāra vienotības nozīme, kā arī nepieciešamība ļaut Dievam darboties, uzticoties Viņam un respektējot otra cilvēka pilnīgo brīvību.

Tieši pirms mūsu aizbraukšanas Kungs mums apliecināja, ka vienotību dāvā Viņš Pats. A. man uzticēja vēlēšanos – pieredzēt mani atbraucam vēl kādreiz, abiem ar Elizabeti, lai mēs varētu kopīgi dalīties kā divi laulāti pāri. Te piepeši pienāca viņas vīrs G., kurš tobrīd atradās citā istabā un tātad nevarēja dzirdēt A. sacīto piebildi, un teica: “Jums jāatbrauc vēl kādu reizi ar Elizabeti, lai mēs varētu kopīgi dalīties kā divi laulāti pāri.”

Kāds cits mazs starpgadījums man apstiprināja, cik ļoti Kungs rūpējas par mūsu dzīvesniecīgākajiem sīkumiem. Pēc tikšanās, kas notika vakar pēcpusdienā, es sarūgtināts domāju, ka vairāki cilvēki spiežas ap galdu un pastumj malā citus, lai pirmie iegūtu parakstu savā grāmatā. Tādu pašu problēmu biju jutis Lozannā. Man šķiet grūti nespēt ievērot rindas kārtību, tādējādi riskējot dažus aizvainot.

Vakar vakarā, kaut arī to nebiju lūdzis, pat ne iedomājos, kāds pie galda, kur parakstīju sējumus, bija nolīcis krēslu. Tāpēc ikviens, kurš vēlējās iegūt parakstu, apsēdās uz šī krēsla. Un man vairs nebija jāpacieš spiedienu un pašam jāizvēlas nākamais gribētājs.

21. oktobris, 9.20

Mēs esam ceļā uz Plandopu Provansā. Vakar bijām Vallebēnā. Piedalījās tikai ap sešdesmit cilvēku. Pa radio bija pārraidīts ziņojums, lai iedzīvotāji nedodas izbraukumos, jo tuvojās vētra.

Arī tur cilvēki bija ļoti atvērti un aizrautīgi.

Nakti palikām pie organizatores, jaunas ģimenes māmiņas, kura pārpilna Jēzus Mīlestības.

24. oktobris, 5.55

- 94. Šo namu Es vēlos padarīt par Mīlestības Civilizācijas šūpuli Francijā un aiz tās robežām (vēstījums kādai kopienai, kas mums iepatikās ne vienā vien ziņā)**

Paldies, Kungs Jēzu, par brīnišķīgo uzņemšanu, ko saņēmām šeit, šajā namā. Paldies par Mīlestību, ko Tu esi izlējis šajā mazajā kopienā, galvenokārt tēva Žana Marī sirdī. Paldies par Mīlestību, ko Tu vēlies izliet to cilvēku sirdīs, kuri uzturēsies šajā namā un pavisam īpašā veidā – priesteros Tavās Svētās Klātbūtnes priekšā.

Es ieklausos Tevī. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, tas, kam esi liecinieks, ir tikai pats sākums no tā, ko īstenošu sirdīs šajā pašā vietā **caur Savu Svēto Klātbūtni.**

Šo namu Es vēlos padarīt par Mīlestības Civilizācijas šūpuli Francijā un aiz tās robežām. To, ko esmu paveicis šīs mazās kopienas locekļu sirdīs un jo īpaši tēva Žana Marī sirdī, Es paveikšu arī to cilvēku, īpaši priesteru sirdīs, kuri šeit uzturēsies mācību nolūkā. Vienīgais obligātais

nosacījums ir, lai viņi ietu ceļu, ko esmu nospraudis ar tēva Žana Marī starpniecību.

Viņa liecība būs mācība. Es viņu vadīšu vismazākajos sīkumos, gan plānošanā no materiālā viedokļa, gan garīgajā vadībā, kas būs viņa pienākums. Es sūtīšu pie viņa cilvēkus, kuri viņam būs vajadzīgi, lai īstenotu Manu Darbu, ko vēlos paveikt caur viņu un šīs mazās kopienas locekļiem.

Es būšu viņu Mācītājs, tāpat kā tas esmu tev. Es vadīšu ikvienu viņu soli. Ar savu beznosacījumu un neatgriezenisko “jā” viņi kļūst Mīlestība. Vēlos sacīt tēvam Žanam Marī, lūk, ko.

Mans maziņais Žan Marī, kopš visas mūžības esmu tevi izredzējis šai skaistajai un lielajai misijai, kas tev šobrīd sākas.

Esmu tevi sagatavojis uzmanīgi un ar mīlestību. Tava lielā pazemība un paklausība Mana Tēva, tava Tēva, Svētajai Gribai tevi padara par vērtīgu dārgumu un par vienu no derīgākajiem instrumentiem Manās rokās.

Tu Man esi ļoti vajadzīgs. Paldies, ka pašai dziedīgi atbildi uz Manu aicinājumu. Neaizmirsti, ka visvērtīgākais laiks tev ir tas, ko mēs pavadām kopā, lai kļūtu tuvi draugi. Allaž vienīgi uzņemot Manu Mīlestību, tu kļūsti Mīlestība un nodod Manu Mīlestību citiem.

Tu esi Manai Sirdij tīkams priesteris uz mūžiem.

Es tevi maigi, neprātīgi un dievišķi mīlu.”

Piezīme. Pierakstījis šo vēstījumu, ar prieku uzzināju, ka šajā namā, kas saucas Roc (Klints – Kristus) Estello (Zvaigzne – Marija), kādreiz mitinājusies māsu adorētāju kopiena un ka veselu gadsimtu šeit bijis mūžīgās Adorācijas Nams. Tāpat sajūsminājos, grāmatas “Ženevjēvas kundze, Vārdi atmodai”

18. lappusē izlasot Monsinjora Leona Artūra Elhingerā, Strasbūras bīskapa, piezīmi, kurā viņš Roc Estello saskatījis vietu jaunajai evaņģelizācijai.

“Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS” 1. sējuma, 186. vēstījumā lasāmi šādi vārdi: “Mīlestība un patiesība nav šķiramas.” Ženevjēvas grāmatā rakstīts: “Mīlestība un nepieciešamība pēc patiesības ved pie paklausības Tēvam.”

Tepat iepretī es pierakstu trīs nelielas liecības, kas iespiestas uz minētās grāmatas “Ženevjēvas kundze” pēdējā vāka:

“Šis nams, šī vieta, šī kopiena ir svētīti.” (Kardināls Robērs Kofī)

“Ja Ženevjēvas dziļāko būtību vajadzētu izteikt septiņos vārdos, tie būtu: dzīvība, mīlestība, patiesība, izpratne, labestība, sirdsgudrība, humora izjūta.” (Tēvs Žans Marī Donadeī)

“Misionārs Krievijā esmu tāpēc, ka Ženevjēva reiz man sacīja: “Brauciet, taču neko negaidiet; strādājiet tā labā, kas būs pēc divdesmit gadiem, un esiet Baznīcas dēls!”” (Tēvs Pjērs Dimulēns)

25. oktobris, 10.30

Mēs braucam uz Tulūzu. Tikko esam guvuši visbrīnīgākāko pieredzi namā, kur mūs fantastiski izmitināja un uzņēma šī mazā kopiena, kā arī īpašā veidā tēvs Žans Marī Donadeī, kura liecību šeit pierakstīšu:

“Rakstu šīs rindas, pirms vēl neesmu ticies ar Leandru Lašansu, kuru gaidām Roc Estello Sentbomā, Provansā, (Francijas dienvidaustrumos) šā gada 21. oktobrī.

Man stāstīts, ka abas Leandra grāmatas, ko iedvesmojis Kungs, esot vērts izlasīt, tāpēc laiku, ko pavadu dziedniecības iestādē Kotrē Pirenejos, ārstējot elpošanas ceļu mazspēju, izmantoju, lai nodotos 1. sējuma “Manējo, Manu izredzēto laimei” lasīšanai.

Būdams Jēzus Kristus priesteris Katoliskajā Baznīcā, kas ir mana Māte, izvēlos šo grāmatu lasīt kapelā, izstādītā Vissvētākā Sakramenta klātbūtnē pēc dievkalpojuma.

Un tur notiek “kaut kas tāds”, ko līdz šim vēl nebiju piedzīvojis. Sākot no pirmajiem Vārdiem, ko Jēzus iedvesmā saka Leandram, jūtos tiešā saskarsmē un attiecībās ar Pašu Kungu. Jautājumi, ko uzdod Leandrs, ļoti drīz kļūst arī manējie, un Jēzus Vārdi tik spēcīgi uzrunā manu sirdi, ka – lai gan Viņu nedzirdu un neredzu – attiecības starp Jēzus Klātbūtni, kurš dzīvo konsekrētajā Hostijā, un mani pašu, no sirds uz sirdi, kļūst tik reālas, ka sākas patiens dziļi personisks un pašāvēības pilns dialogs; šķiet, ka laiks apstājas.

Šo īpašo mirkļu spēcīgā, es dodos dienas gaitās, piesātināts ar šiem dzīvības vārdiem kā ar dzīvo ūdeni pilns sūklis:

- ♦ Tāpēc, ka Mīlestība tevi mīl, tu kļūsti Mīlestība.
- ♦ Tāpēc, ka Es tevi mīlu un tu ļauj sevi mīlēt, tu kļūsti Mīlestība.
- ♦ Tāpēc, ka Es tevi mīlu un tu ļauj sevi mīlēt, tu kļūsti patiens un brīvs; tu kļūsti Mīlestība.

Bieži piedzīvoju brīnumus: pateicoties šiem atkārtotajiem vārdiem, tieku uzturēts modrībā, sirds uzmanība ir aktīvāka, un es jūtos aizvien vairāk virzīts uz patiesa “jā” teikšanu Kungam daudzos “sīkumiņos”. Esmu pārliecināts, ka Kungs mani pārveido, un manu sirdi savīļņo prieka mirkļi.

Notiekot kādai pilnīgi iekšējai kustībai, tieku it kā pamudināts visu atdot Kungam: priekus, bēdas, bailes, ļaunu izturēšanos no citu puses, dažādas grūtības... Tā, visu atdodot, dzimst “atpestījoša paļāvīga uzticēšanās”, kas pakāpeniski pieaug.

Mana Ticības, Cerības un Mīlestības dzīve patiešām tiek mainīta. Mana priesterība iegūst jaunu spēku. Es vēroju Jēzus Darbību, neizjūtot neko citu kā vien milzīgu pateicību.

Jēzus runā patiesību, norādīdams Leandram, ka šo sējumu lasītājs saņems tikpat daudz, cik vēstnesis. Šīs dzīvības pilnās grāmatas man šķiet kā “Jaunā Sekošana Kristum” Jaunajai Tūkstošgadei.

Kaut jel šīs ugunīgās rindas ikvienam Dieva meklētājam dāvātu žēlastību kļūt par patiesu Dieva nesēju. Kaut arī zinu, ka tikšanos ar Kungu nevar piedzīvot kāda cita vietā, es labprāt lūdzu Jēzu, lai Viņš mani brāļiem priesteriem atver durvis, palīdzot atklāt Savu dievišķo pedagoģiju, kuras Žēlsirdība piepilda sirdis.”

Datēts 2001. gada 20. oktobrī

*Tēvs Žans Marī Donadeī
(34 gadus ilga priesterība)*

Fragments no Roc Estello informatīvās lapiņas:

“Leandrs Lašanss ieradās, un es viņu satiku personiski. Redzot gluži franciskānisku vienkāršību un dziļu pazemību, es slavēju Kungu, ka Viņš izraudzījis tādu Savas Labās Vēsts nesēju, kaut arī Leandrs pilnībā izslēdz savas personas nozīmi, kad runa ir par Mīlestības vēsti, ko viņš nes.

T. Ž. M. Donadeī

25. oktobra piezīmju turpinājums...

Šajā namā uz svētdienas tikšanos 21. oktobrī pulcējās vairāk nekā 150 cilvēku, to vidū pieci priesteri. Liecībai sekoja grēksūdzes un euharistiskās svinības. Bija jūtama Jēzus Mīlestība.

Pirmdien liecība tika sniegta divreiz: vispirms pēcpusdienā Eksanprovansā, kādā privātā savrupnamā, 70 cilvēku, to skaitā trīs priesteru klātbūtnē. Vakarā Tulonā uz tikšanos bija atnākuši vien daži – 20 cilvēku, arī viens priesteris. Liecība ļaužu skaita pulcēšanos bija aizkavējusi tikšanās vietas maiņa.

Lietderīgi piebilst, ka mums sākumā bija ārkārtīgi grūti atrast ceļu uz šo vietu. Braucot divās automašīnās, mēs lūdzām savus Sargeņģelus nākt palīgā un parādīt ceļu. Nonākuši krustcelēs, apstājāmies, lai to pajautātu kādam vīrietim tieši mums priekšā. Bijām pārsteigti, kad viņš piedāvājās pavadīt un tūdaļ sēdās savā automašīnā, lai mūs turp aizvestu.

Savukārt kā dāvanu no mums viņš ar lielu prieku saņēma sējumu. Cik liela gan bija mūsu pateicība viņam un Dievam, kurš tā rūpējās par mūsu vismazākajām vajadzībām!

Pavadīju divas ļoti svētīgas atpūtas dienas jaukā brālībā gan ar nama ļaudīm, gan ar saviem četriem pavadoniem. Sai laikā dzīvojam īstā MSK (Mīlestības un Sadraudzības Kopienā), ko visi augstu novērtēja.

26. oktobris, 15.00

Braucam uz Angulēmu. Vakar piedzīvojam divas svarīgas lietas: uzzinājām, ka Baznīcas varas institūcijas vēlas atcelt tikšanos, kas paredzēta Buloņā – Parīzes piepilsētā.

Īsti nezinājām iemeslu, taču nodomājām, ka te iejaukusies kundze, kura Oburdēnā – valsts ziemeļos – apsūdzēja uz tikšanās atnākušo priesteri, it kā tas esot viltus priesteris; viņa uzskatīja, ka šo priesteri atstādinājis kāds bīskaps, un laikam bija piezvanījusi, lai brīdinātu, ka mani pavada viltus priesteri. Par laimi, sarunās ar bīskapiem talkā nāca tēvs Žans Marī Donadeī. Viss tika nokārtots.

Uz sapulci Tulūzā bija ieradušies apmēram 100 cilvēku. Dodamies projām, visi mums apliecināja savu atzinību un mīlestību. Mazā M. un viņas māte bija atbraukušas no Lurdas, lai izteiktu mums savu cieņu.

Šodien pēc jaukas sarunas ar kādu brāli un tikšanās ar tēvu abatu mēs ēdām pusdienas – šoreiz tās noritēja klušumā sv. Tuksneša Marijas abatijā.

Pusdienu laikā apzinos, cik ļoti, kopš atrodos Francijā, mani ar mīlestību piepildījuši gan ceļabiedri, gan sanāksmju dalībnieki un dalībnieces. Man šķita, ka esmu laistāmā šļūtene, kas tiek lietota, lai izlietu Jēzus Mīlestību pār skaistajām rozēm. Secinu, ka noteikti pats esmu Kunga Mīlestības visvairāk aplaistītais un ka tas noticis gan tiešā veidā, gan caur visiem cilvēkiem, kuri man apliecināja savu atzinību. Priecājos, domājot, ka laistāmā šļūtene gan ir svarīga rozēm, kuras cietušas no sausuma, taču vēl labāk, ja tās saņem lietu, kas līst no debesīm. Un Dievs vēlas, lai tas tā notiktu arvien vairāk un vairāk. Tad šļūtenei vairs nebūs nekādas nozīmes.

28. oktobris, 9.00

Mēs dodamies uz Buloņu Parīzes pievārtē, kur notiks pēdējā tikšanās pirms mājupceļa uz Kvebeku.

Pijmojēnā pulcējās apmēram 100 cilvēku. Tikšanās bija

ļoti patīkama, dalībnieki – atvērti. Vienīgais kavēklis bija pašpuiku nelāgais joks – viņi ieslēdza trauksmes signālu, un neviens nezināja, kā to izslēgt. Tas ilga vairākas minūtes.

Organizatore mūs ielūdza uz gardām pusdienām, ko ātri ieturējām tieši pirms tikšanās. Otrā rītā viņa mūs pacienāja ar brokastīm.

Uz tikšanos 27. datumā Ponmēnā bija ieradušies kādi 300 cilvēki. Lielā zāle bija pilna. Vairāki vārdos pauda savu sajūsmu, liecinādami par pārvērtībām, ko piedzīvojuši, lasot “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS” sējumus, un tagad lūdza parakstu. Kāda dalībniece man pastāstīja, ka adorētāju grupa, ko vada kāds priesteris, izmantojot sējumus ieiešanai dziļākā kontemplācijā.

29. oktobris, 3.45

Buloņā bija sapulcējušies apmēram 300 cilvēku. Uz tikšanās beigām viņi šķita ļoti laimīgi un piepildīti.

Kāda jauna sieviete man sacīja, ka viņai neesot bijis nodoma nākt uz šo tikšanos, taču Vissvētākā Sakramenta priekšā viņa izdzirdējusi vārdu “Leandrs”. Tāpēc viņa bija ieradusies.

Kāda cita pienāca klāt un teica, ka esot musulmaniete, bet tikšanās laikā viņu piepildījusi mīlestība un viņa mīlot Jēzu.

Tā kā pirms lekcijas uzstājās kāds dziedātājs, pēcpusdienu ieilga un es sāku parakstīt sējumus ap 15.30, starpbrīdī. Kad beidzu, bija jau astoņi vakarā.

Rītam austot, lūdzu no Jēzus kādu dāvanu katram no cilvēkiem, kuri mani bija pavadījuši visas šīs 19 dienas. Saņēmu savā sirdī, ka Jēzus viņiem sniedz dāvanu, ko

viņi nekad nebeigs vien izsaiņot: proti, ik reizi atrodoties Vissvētākā Sakramenta priekšā un uzticot savas bažas un raizes, kā arī atverot un lasot kādu no “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS” sējumiem, viņi ieies kontemplācijā un tiks pilnībā atbrīvoti no šīm bažām un raizēm. Un, jo vairāk laika viņi pavadīs Vissvētākā Sakramenta priekšā, jo vairāk tiks piepildīti.

To es viņiem pastāstīju pirms prombraukšanas. Ikiens man apliecināja, ka visas turnejas laikā baudījis Kunga Mīlestības žēlastības. Kāds vīrietis man atzinās, ka nekad vēl neesot tik spēcīgi vēlējies, lai Kungs viņu pārveido.

Šķiršanās brīdī savīļņojums sasniedza augstāko robežu. Pārskatu par šo turneju es apkopotu šādos vārdos:

- ◆ *ka mēs esam veikuši aptuveni 5000 kilometru;*
- ◆ *ka 18 dienu laikā esmu 18 reizes liecinājis apmēram 2400 cilvēku lielai auditorijai;*
- ◆ *ka šī pieredze bija kaut kas vienreizējs;*
- ◆ *ka vairākās tikšanās reizēs tika pārdots tikpat daudz sējumu, cik bija dalībnieku;*
- ◆ *ka man bija jāparaksta aptuveni 1200 – 1500 sējumu.*

Nekad vēl nebiju guvis tik intensīvu pieredzi ar Kungu. Nekad vēl Viņš mani nebija tik ļoti lietojis. Visvairāk Mīlestības noteikti saņēmu es pats. Šķiet, ka manas sirds saņemtspeja tika uzturēta maksimālā līmenī.

Es jūtos aizvien mazāks, ievainojamāks un vājāks misijas skaistuma un dižuma priekšā.

Un tagad es nepacietīgi ilgojos atkal tikties ar Elizabeti un visu ģimeni.

Nezinu, kā pateikties Jēzum par tik lielu Mīlestību, tik daudzām žēlastībām.

Atkal lidmašīnā jūtos pilnīgā drošībā.

Jūtu, ka man kāds laiks būs jāpavada distancējoties un lielākā vientulībā, lai pienācīgi integrētu sevī visu, ko piedzīvoju, un saņemtās žēlastības.

Vai vēl jāpiebilst – laika starpības dēļ biju sarūgtināts, ka mājās atgriezties nāksies ļoti nogurušam. Taču Kungs, kurš gādā par visu, pieļāva, ka automašīnā, kurā mani vedā mājās, es uz krietnu brīdi iekritu dziļā miegā. Tā nu mājās es ierados svaigs un atpūties, lai Elizabetei kā dāvanu pasniegtu savu pāriplūstošo sajūsmu un pateicību Tam, kurš bija mani sūtījis misijā uz Eiropas kontinentu.

Šerbrūka. Kvebekā. 29. novembris. 3.40

95. Es Pats par visu rūpējos; dodies uz priekšu tīrā ticībā

Kungs Jēzu, es uzticu Tev šo Ž. P. lūgumu un savu nespēju uz to atbildēt.

Es ieklausos Tevī. Paldies, ka dzirdi un uzklausi šo nabaga lūgšanu.

Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, Man patīk redzēt, ka mani maziņie, kurus esmu izredzējis, dodas uz priekšu tīrā ticībā.

Atklājot, ko Es paveicu, cilvēkam, kurš ir Manas Darbības liecinieks, rodas liela vēlēšanās visu ņemt savās rokās, noteikt sev zināmu struktūru un kārtību, lai atbildētu uz Manu Darbību.

Ja Es pamudinu uz aktivitāti, vai gan nespētu radīt arī kārtību, kas nepieciešama, lai atbildētu uz lūgumu? Ja Es Pats radu šo nepieciešamo kārtību, cilvēkam par to nav vairs jāraizējas. Taču viņam vispirms viss jālūdz no Manis un uzmanīgi jāieklausās Manis dotajās iedvesmās, jāvēro,

kurus cilvēkus nolikšu viņa ceļā un kādi notikumi viņam atgadās; pēc tam jāsaņemas sava sirds, lai visu gaidītu no Manis. Es Pats par visu rūpējos.

Svētīgi jūs esat, ļaudami Man jūs vadīt un iedvesmot. Es jūs dievišķi un maigi mīlu. Es mīlu tevi.”

6. decembris, 3.15

96. Jums jāpaļaujas nevis uz savu rīcības veidu, bet gan uz Mani, savu Dievu

Kungs Jēzu, es Tev uzticu šo situāciju, ko pieredzēju savā Eiropas ceļojuma laikā – šos krietnos ļaudis, kuriem ir smagas ciešanas ģimenē; es vēlētos saņemt pilnīgāku izpratni par šo ciešanu dziļāko cēloni vai cēloņiem.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi šo lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, nav peļami vēlēties no sevis pieprasīt perfektu rīcības veidu. Gluži pretēji, ir labi izturēties ar cieņu, vēl jo vairāk Manā Svētajā Klātbūtnē.

Taču nepareizi ir rīcībai piešķirt lielāku nozīmi nekā esībai; nepareizi ir arī novērot citu rīcību, lai par viņiem spriestu un bieži arī viņus tiesātu vai kritizētu. Par rīcību allaž svarīgāks ir tas, kas norisinās cilvēka iekšienē, saikne, kas viņu vieno ar Mani, un to neredz neviens.

Jums jāpaļaujas nevis uz savu rīcības veidu, bet gan uz Mani, savu Dievu. Ļoti svarīgi tam vai tai, kuri vēlas izturēties nevainojami, ir netiesāt, bet drīzāk gan uzlūkot citus ar mīlestību. Lai skatiens būtu pilns mīlestības, vispirms mīlestības pilnām ir jābūt domām pret šo cilvēku, nevis kritizējošām vai nosodošām.

Ļoti svarīgi ir respektēt lielo brīvību, ko mūsu Tēvs dāvājis ikvienam no Saviem bērniem. Kad laulātā pāra

dzīvē vai starp pieaugušiem cilvēkiem šī brīvība netiek respektēta, tas izraisa šķelšanos, konfliktus un nereti arī aiztures, kas aizšķērso viņiem ceļu pie Manis, viņu Dieva.

Kļūt par Mīlestības būtņi, lai celtu Mīlestības Civili-zāciju, nozīmē:

- ♦ ļaut caur sevi plūst Dieva Mīlestībai, lai sasniegtu otru cilvēku, vienlaikus respektējot viņa pilnīgo brīvību, kā to respektē Dievs;
- ♦ mīlēt viņu tā, kā viņu mīl Dievs;
- ♦ uzlūkot viņu tā, kā viņu uzlūko Dievs.

Tas viss notiek, sākot no iekšienes, un līdz ar to mai-nās domāšanas veids un vēlāk arī rīcības veids. Mēģinā-jumi gūt šādus rezultātus, ejot ceļu pretējā virzienā, ap-liecina, ka tas ir ļoti grūti, darbietilpīgi un bieži vien arī neiespējami. Ja domājat, ka jūsu izturēšanās pret citiem nav bijusi laba, ka esat likuši šķēršļus viņu brīvībai, uz-ticiet visu Tēva lielajai Žēlsirdībai. Nesiet šo situāciju Izlīguma sakramentā, un gan jau Tēvs pratīs no tās pa-nākt labumu jums, jūsu tuviniekiem vai citiem cilvēkiem.

Svētīgi un svētīgas jūs esat, kad izlūdzat žēlastību at-klāt un pieņemt šīs atklāsmes, kas jūs ved tālāk pa Mīles-tības pilnības ceļu.

Nāciet mesties Manās un Manas Svētās Mātes rokās; mēs kopīgi dodamies pretī Mīlestībai.

Es jūs maīgi, neprātīgi un dievišķi mīlu. Es mīlu tevi.”

6. decembris, 4.40

97. Fragments no svētā Bernarda sprediķa, kurā attēlota Kunga trīskāršā atnākšana. Vai vidējā atnākšana nav tā, ko piedzīvojam pašlaik?

Kungs Jēzu, mani spēcīgi uzrunāja Adventa laikam paredzētais svētā Bernarda sprediķis, kurā lasāmi šādi vārdi:

“Mēs zinām, ka Kunga atnākšana ir trīskārša. – Otrā atrodas starp abām pārējām. – Turklāt šīs abas pārējās ir acīm redzamas, bet vidējā ne. Savā pirmajā atnākšanā Viņš ieradās zemes virsū un dzīvoja kopā ar cilvēkiem; kā Viņš Pats liecina, tie Viņu redzēja un ienīda. Savukārt Viņa pēdējā atnākšanā *“ikviena miesa redzēs mūsu Dieva pestīšanu un raudzīsies uz To, kuru pārdūruši”*. Bet vidējā atnākšana ir apslēpta: tikai izredzētie to saskata savas būtības dziļumos, un viņu dvēsele tiek glābta. Tādējādi Kungs ir atnācis vispirms miesā un nevarībā; pēc tam, starplaikā, Viņš nāk garā un spēkā; visbeidzot Viņš atnāks godībā un majestātē. Šī vidējā atnākšana ir tiešām kā ceļš, pa kuru mēs no pirmās nonākam pie pēdējās: pirmajā Kristus bija mūsu Pestīšana, pēdējā Viņš atklāsies kā mūsu Dzīvība, bet vidējā Viņš ir mūsu atpūta un mierinājums.

Taču, lai neviens nesāktu domāt, ka tas, ko sakām par šo vidējo atnākšanu, ir mūsu pašu izdomājums, uzklausiet, ko saka Pats Kungs: *“Ja kāds Mani mīl, tas Manus Vārdus turēs, un Mans Tēvs to mīlēs, un Mēs nāksim pie viņa.”* Es saskatu, ka Jēzus šeit izsaka vēl kaut ko, par to, kurš Viņu mīlēs, sacīdams: *“Tas turēs Manus Vārdus.”* Kur gan šis cilvēks tos turēs? –

Neapšaubāmi, savā sirdī. Kā saka pravietis: “*Savā sirdī es glabāju Tavas pavēles, lai neklātu Tev neuzticams.*”²

Man šķiet, ka pilnībā piedzīvoju šo vidējo atnākšanu, par kuru stāsta svētais Bernards, un redzu, ka to piedzīvo arī daudzi, kurus satieku.

Mēs noteikti esam jau ļoti, ļoti tuvu trešā sējuma noslēgumam. Kopš 1996. gada 7. novembra, datuma, ar kuru iesākās pirmais sējums, es nemitīgi atklāju Dieva aizvien pieaugošo Klātbūtni sevī un citos. Es atklāju ne tikai Viņa Klātbūtni, bet aizvien vairāk atklāju arī Dievu, kurš ir noteikts, kurš runā un darbojas. Viņa Vārdi man šķiet arvien dzīvāki, apgaismojošāki un pārveidojošāki. Viņa Darbība man atklājas arvien taustāmāka, reālāka, žilbinošāka un bieži vien arī zibenīga.

Kur tas aizvedīs mani personiski? Ko Viņš no manis gaida? Nav svarīgi, galvenais ir zināt, Kurš mani vada. Un es to zinu. Mana pašlīvība ir pilnīga.

Es esmu aizvien sajūsminātāks un pārsteigtāks, redzot ceļu, kas noiets kopš pirmā sējuma sākuma, bet vēl jo vairāk – kopš tā iznākšanas 1999. gada aprīlī. Sākotnējais vēstījums ir tāds, ka pienācis laiks pacelt galvu un palūkoties viņpus pasaulē pastāvošajām ciešanām, cauri visādu veidu konfliktiem un kariem, lai ieraudzītu pie apvāršņa parādāmies Mīlestības Civilizāciju. Šis posms mūs visus ved uz Jauno Zemi, ko pārveidojusi pilnībā Mīlestības atjaunota Baznīca.

Es lūdzu Jēzu, lai Viņš mums dod kādu Vārdu šī sējuma noslēgumā.

“Mani maziņie un maziņās, esiet liksmi. Drīz Es būšu klāt; paceliet galvas; ticiet Labajai Vēstij.

² Stundu liturģija, Lasījumu lūgšanas, Adventa I nedēļas trešdiena.

Nāciet sasildīties pie Manas Ugunīgās Mīlestības uguns. Laika nav atlicis daudz, atgriezieties. Ļaujiet sevi pārveidot un neredzamā veidā kļūstiet par misionāriem, kuri nepazīst robežu, par redzamiem Manas Mīlestības, Miera un Prieka lieciniekiem.

Jūs Man esat vajadzīgi, jūs esat vērtīgi Man, savam Dievam.

Kopš visas mūžības Es jūs mīlu. Es degu Mīlestībā uz ikvienu no jums.”

12. decembris, 5.10

98. Šajos laikos, kas ir pēdējie, Maniem priesteriem jāpiedzīvo īsta cīņa
(vēstule kādam priesterim)

Kungs Jēzu, es uzticu Tev M. lūgumu, kas attiecas uz tēvu P. Nezinu, vai esmu instruments, ko Tu vēlies lietot šī priestera labā...

Atkārtoju Tev savu “jā” un ieklausos Tevī.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi šo nabaga lūgšanu un – jo īpaši – ka dari šo priesteri par Ugunīgu apustuli Tēva Godam. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, nesot šo lūgumu Tēva priekšā, es lieku Viņa priekšā arī visus pasaules priesterus un viņu ciešanas.

Šajos laikos, kas ir pēdējie, priesteriem jāpiedzīvo īsta cīņa. Un šai cīņai allaž ir sakars ar viņu mīšijas diženumu, tas ir, tās mīšijas, kādu Tēvs vēlas dot ikkatram no viņiem.

Baznīcā vairs nav vietas viduvējam priesterim. Ikviens ir aicināts kļūt par svētu priesteri. Lai tas notiktu, viņiem

jāsarauj saites ar pasaules domām, kas bieži vien tiek pasniegtas kā modernisms, humānisms, racionālisms un aktīvisms, neļaujot viņiem pirmajā vietā likt ciešas attiecības ar Mani.

Kad Ienaidnieks saprot tās misijas dižumu un varenību, ko Tēvs uztic priesterim, un ja priesteris uz šo aicinājumu atsaucas pašizliedzīgi un dedzīgi, viņš (Ienaidnieks) dara visu, kas viņa spēkos, lai neļautu priesterim šo misiju izdzīvot. Tam par upuri šobrīd kritis arī tēvs P., bet tieši caur šīm ciešanām viņš tiek pilnībā šķīstīts un brīvi izvēlas. Viņš ieiet jaunās gaviļēs un lielā Manas Mīlestības dzidrumā. Vēlos sacīt tēvam P., lūk, ko.

P., Tēva mīļais dēls, kurš tik uzticīgi esi atsaucies uz aicinājumu, ko saņēmi sirdī; kurš tiki sagatavots ar lielu uzmanību un mīlestību; kurš esi piesātināts ar Kristus klātbūtni tevī; kurš esi tik vērtīgs Tēva acīs, – aizvien vairāk Es Pats, Jēzus, dzīvoju tevī un caur tevi.

Nebīsties attiecībā uz cīņu, ko pašlaik piedzīvo, jo Es pastāvīgi esmu ar tevi. Ļoti drīz tu būsi liecinieks šajā lielajā cīņā gūtajām lielajām svētībām. Tavas ciešanas ir Manējās, tava rīcība ir Manējā, jo mēs abi esam viens.

Nāc atpūsties pie Manas un Manas Svētās Mātes Sirds. Ik reizi tu tajās pasmelsi jaunu spēku, jaunu prieku un aizvien lielāku mīlestību uz daudzajām dvēselēm, kuras tev uzticu. Tu Man esi ļoti vajadzīgs; tu esi tik ļoti vērtīgs Man, savam Dievam.

Caur tavu Priesterību vēlas atklāties Mūsu trīsvienīgais Spēks.

Tu kļūsti Mīlestība, svētīgs tu esi! Tu tiec dedzināts Mūsu Ugunīgās Mīlestības ugunī.

Es tevi dievišķi mīlu.”

24. decembris, 4.20

99. Ziemassvētkiem sagatavota sirds ir tāda, kurā mājo Mana Mīlestība

“Mans maziņais, tu, kura sirds gatavojas svinēt Manu Atnākšanu šīs zemes virsū, tu labi redzi, ka bez Svētā Gara Darbības tevī nevari sagatavoties, lai Mani pienācīgi uzņemtu. Viss un visi nāk no Dieva, un visas skaistās iniciatīvas, kas aizsākas šīs zemes virsū, nāk no Viņa, vienīgi no Viņa.

Lai šīs zemes virsū īstenotos Tēva Plāns, Viņam vajadzīgi paklausīgi instrumenti Viņa rokās, kuri spēj uzņemt to, ko Viņš vēlas tiem dot, – Mīlestību. Ļaut sevi pārveidot un pēc tam nodot citiem to, kas nāk no Tēva, – arī to sauc par Mīlestību.

Nesen Es iedvesmoju jūsu pāri veikt pārbaudi, lai noskaidrotu, vai pēc sarunas par kādu trešo personu spējat ļaut Mīlestībai plūst caur jums. Cits jautājums attiecās uz sarunu biedru, proti, vai viņš izjuta lielāku mīlestību uz šo trešo personu? Ja atbilde ir “jā”, jūs labi darījāt runādami. Ja atbilde ir “nē”, ieteicamāk būtu bijis klusēt. Tā ir zīme, ka jūsu domas nav iedvesmojusi Mīlestība.

To, ko jūs sakāt, iedvesmo vai nu Dievs, vai Ienaidnieks, un tas aizsākas jūsu domās. Ja jūsu domas ir labas, no tām nāks labi vārdi un mīlestība. Ja pretēji, jums tiek uzrādīta pārveide, kam jūsos jānotiek, pirms spējat kļūt par Mīlestību.

Ka šīs pārdomas nāk no Manis, Es tev apstiprināju caur vienu no Saviem izredzētajiem Kvebekā, kurš liecināja sacīdams – kopš viņš šīs pārdomas dzirdējis un saapratis, viņa dzīve pilnībā mainījies.

Tātad tas, kas iziet no jūsu mutes, ir lielisks līdzeklis, kā uzzināt, kas notiek jūsu iekšienē.

Šī mācība ir ļoti vērtīga ikvienam no jums, taču to nedrīkst lietot, lai tiesātu citus. Jo, tiklīdz jūs to izmantojat nelabvēlīga sprieduma izteikšanai, tā iekrītat Ienaidnieka slazdā, sākdami par šo cilvēku domāt domas, kas pretējas Mīlestībai.

Lai pilntiesīgi ieietu Mīlestības Civilizācijā, jums vispirms jāsaka Tēvam savs “jā” un tad Mīlestībai, kas plūst no Viņa, jāļauj sevi pārveidot tādā mērā, ka domas, kas jūsos mājo, ir vairs vienīgi mīlestības domas, un jūsu vārdi ir vairs tikai mīlestības vārdi. Jūsu rīcība būs atbilstoša jūsu domām un vārdiem.

Lūk, kāpēc Es atnācu šīs zemes virsū. Ziemassvētkiem sagatavota sirds ir tāda, kurā mājo Mana Mīlestība.

Ar tavu starpniecību vēlos pateikt paldies visām sirdīm, kuras ļauj sevi pārveidot Manai Mīlestībai. Es degu Mīlestībā uz ikvienu no jums.

Es jūs dievišķi un neprātīgi mīlu.”

2002

21. januāris, 4.15

100. Tēvs šai ģimenei sūta palīgā Savus Eņģeļus

Kungs Jēzu, es uzticu Tev situāciju, kādā atrodas šī četru bērnu māte – no 1. februāra viņi paliek bez pajumtes. Lūdzu Tevi nākt viņiem palīgā.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi manu lūgšanu. Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, tu kārtējo reizi esi liecinieks ciešanām. Tu redzi savu bezspēcību palīdzēt šai sievietei. Esmu dzirdējis viņas lūgšanu un tavējo un ielieku tās Tēva Sirdī, lai Viņš sūtītu Savus Eņģeļus palīdzēt šai ģimenei. Vēlos sacīt viņai, lūk, ko.

Mazā Manas Sirds G., nāc vēl tuvāk pie Manis. Nenes viena pati šo situāciju, kas tev pašlaik jāpiedzīvo. Uztici to Man, un tu būsi Manas Darbības lieciniece.

Nebīsties. Es esmu ar tevi, jo kopš visas mūžības esmu tevi izredzējis un dievišķi mīlu.”

Piezīme. Pēc divām dienām viņa atrada dzīvokli, kas pilnībā atbilda viņas vajadzībām.

24. janvāris, 4.50

101. Viss nāk par labu cilvēkam, kurš paļāvies uz Dievu... arī ievainojumi

Kungs Jēzu, šorīt vēlos Tev uzticēt šo jautājumu jeb pārdomas, kas mani nodarbina jau vairākas dienas un attiecas uz iekšējiem ievainojumiem.

Man šķiet, ka daudzi no šiem ievainojumiem ir saistīti ar mūsu lepnību. Citiem vārdiem sakot, ja ievainota ir mana lepnība un ja cenšos lūgt palīdzību, lai šis ievainojums tiktu dziedināts, tas ir tā, it kā es lūgtu palīdzību savas lepnības dziedināšanai, lai to uzturētu dzīvu un pats sev neļautu ieiet pazemības dziļumos.

Vai ieteicamāk nebūtu pieņemt šo ievainojumu, izjust pat prieku, redzot, ka mana lepnība ir ievainota, un lūgt, lai Dievs pieļauj, ka tā tiek ievainota atkal un atkal, līdz galu galā novājināta atkāptos, dodot plašu vietu pazemībai, kam jāpieaug?

Uzticu šīs pārdomas Tev, lūdzot tās pieņemt un izlabot, ja tās neatbilst patiesībai, kā arī, ja nepieciešams, dāvāt jaunu izpratni.

Paldies, ka dzirdi un uzklausi šo lūgšanu.

Es Tevi mīlu.

“Mans maziņais, šī iedvesma nāk nevis no tevis, bet gan no Manis, tava Dieva. Viss nāk par labu cilvēkam, kurš paļāvies uz Dievu; neriskēdams kļūdoties, tu varētu piebilst: arī viņa ievainojumi.

Labo vai ļauno, ko cilvēks gūst, nosaka ne jau pats notikums, bet gan tas, kā viņš to pieņem vai arī liedzas pieņemt.

Atceries mācību, ka ar divu atraitņu starpniecību tev sniedzu Eiropas turnejas laikā: pirmā nebija pieņēmusi vīra nāvi, tāpēc izjuta ļoti dziļas ciešanas vēl pēc sešarpus

gadiem; otrā to bija pieņēmusi, tāpēc spēja no jauna gaviļēt jau pēc pusgada.

Kļūt ļoti maziņam Dieva priekšā nozīmē pieņemt visu, gan ievainojumus, gan priekus un rūpes, lai tas viss kļūtu par aizvien plašāk atvērtām durvīm Mīlestības un žēlastību uzņemšanai, kuras Tēvs vēlas pastāvīgi izliet sirdīs.

Vienīgi tādā veidā notiek patiesā dziedināšana, jo tā nāk no paša Mīlestības Avota, un Mīlestība no tā šobrīd plūst pārbagātīgi, lai jau ļoti drīz caur pilnībā atjaunotu Baznīcu tiktu uzcelta Jaunā Pasaule.

Esiet līksmi, drīz Es būšu klāt!

Es jūs dievišķi mīlu. Es dievišķi mīlu tevi.”

14. februāris. 3.45

102. Tavs Prāts lai notiek, nevis manējais

Kungs Jēzu, pēdējā laikā man prātā stāv šī rinda no Tēvs mūsu: “Tavs Prāts lai notiek kā Debesīs, tā arī virs zemes.”

Kā gan mūsu Tēva Griba varētu notikt virs zemes, ja ne caur cilvēkiem?

Kā gan kāds cilvēks var darīt Tēva Gribu, ja neatsakās no savējās? Mēs ļoti biežam lūdzamies Tēvs mūsu, lūgdami priekšrocības, tātad – lai notiek mūsu prāts.

Vai iespējams, ka jau divus tūkstošus gadu krietni ticīgie regulāri lūdz Tēvs mūsu ar lūpām, taču viņu domas ir pretējas izteiktajiem vārdiem?

Lūdzu no Tevis šo žēlastību sev un visiem vīriešiem un sievietēm zemes virsū – lai ik reizi, kad lūgšu Tēvs mūsu, manas domas saskanētu ar vārdiem un lai es spētu atteikties no savas gribas, vēloties tikai vienu: lai manī, ap mani un caur mani notiek Tēva Prāts.

Runājot par šo trešo sējumu, kas ir jau pie beigām, es pilnībā atsakos no jebkuras citas vēlēšanās, izņemot vēlmi pagodināt Dievu. Tas attiecas arī uz diviem iepriekšējiem sējumiem un visu pārējo – videokasetēm, dziesmām CD-ROM un audiokasetēs, kā arī uz “Domām Maniem izredzētajiem. JĒZUS” [kartītēm ar tekstiem no “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS” – tulk. piez.]. Vēlos tikai vienu – lai notiek mūsu Tēva Prāts un atnāktu Viņa Valstība. Amen, alleluja!

“Mans maziņais, tu sāc saprast un piedzīvot, ko mācīju un piedzīvoju Es, atnācis šīs zemes virsū, un ko pastāvīgi atjaunoju, kā to daru caur tevi un šiem trim sējumiem.

Svētīgi jūs esat, tu un ikviens lasītājs un lasītāja, vēl labāk izprazdami un jo īpaši – vēl labāk izdzīvodami skais-to lūgšanu, ko Es jums mācīju:

*Tēvs mūsu, kas esi Debesīs,
svētīts lai top Tavs Vārds,
lai atnāk Tava Valstība,
Tavs Prāts lai notiek
kā Debesīs, tā arī virs zemes.
Mūsu dienīšķo maizi
dod mums šodien
un piedod mums mūsu parādus,
kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem.
Neļauj mums krist kārdinājumā,
bet atpestī mūs no ļaunā.
Lai notiek tā.*

Tieši tā tiek celta Mīlestības Civilizācija, Jauna Baznīca, no kuras dzims Jauna Sabiedrība, kas būs gatava Mani uzņemt Manas lielās Atgriešanās dienā, kad nākšu Godībā.

Nebīstieties. Es jau esmu ar jums un jūsos. Kopš visas mūžības esmu jūs izredzējis.

Es jūs dievišķi, neprātīgi un patiesi mīlu, Es mīlu tevi.”

21. februāris, 5.00

103. Es sūtīšu savu Sargeņģeli, lai viņš tev palīdz eksāmenā

Mēs tikko guvām skaistu pieredzi, kas iepriecināja mūsu – vecmāmiņas un vectētiņa – sirdis.

Aizvakar vakarā, viens no mūsu mazdēliem, piecpadsmit gadu vecais Š. E., piezvanīja Elizabetei un lūdza par viņu aizlūgt, jo nākamajā dienā viņam jākārtojot ļoti svarīgs eksāmens matemātikā. Viņu bija pārņēmušas bailes.

Elizabete viņam atbildēja: “Jā, es zinu, ka tu esi labi pastrādājis; es lūgšos un teikšu, lai arī vectētiņš lūdzas.” Pāņemot klausuli, saņēmu iedvesmu sacīt: “Mans Sargeņģelis ļoti labi pārzina matemātiku. Vai gribi, es viņu sūtīšu pie tevis?” Zēns steigšus atbildēja “jā”.

Es piebildu: “Tagad tev nav vairs nekāda iemesla baidīties, jo tevi pavadīs divi Eņģeļi. Kad tev būs grūtības atrisināt kādu uzdevumu, ļauj pie tā strādāt abiem Eņģeļiem, bet pats pārej pie nākamā jautājuma, uz kuru vari atbildēt, un pie grūtā uzdevuma atgriezies vēlāk, zinādams, ka abi tavi Eņģeļi tev iedvesmos atbildi. Turklāt nepiemirsti – ja viņi tev palīdzēs, tev būs viņiem jāpateicas, jo manam Sargeņģelim ļoti patīk, ka viņam saka paldies.”

Tad viņš sacīja: “Bet ko lai daru, ja viņi nepalīdz?” Es atcirtu: “Uz šo jautājumu es neatbildu, jo esmu pilnīgi pārliecināts, ka palīdzēs gan.” Mazdēls mums pateicās, vienlaikus paužot arī pašāvību.

Nākamajā dienā Elizabete sacīja: “Kā man gribētos, lai

Š. E. justu, ka svētie Eņģeļi viņu atbalsta un viņam palīdz. Tā viņam būtu skaista ticības pieredze.”

Nākamās dienas vakarā mazdēls mums ļoti priecīgs piezvanīja, lai pateiktos un pavēstītu, ka viss noritējis labi, viņš bijis ļoti mierīgs un jutis, ka atbildes viņam tiek pasacītas iedvesmā.

Mēs ārkārtīgi priecājāmies. Es viņam teicu: “Neaizmirsti pateikties Eņģeļiem.” Viņš atbildēja: “To jau es daru, eju uz Sv. Misi, lai viņiem pateiktu paldies. Es sacīju saviem draugiem, ka vectēvs atsūtīja savu Sargeņģeli, lai man palīdzētu eksāmenā.”

Mēs viņam jautājām: “Kā tad viņi reaģēja?”

Viņš: “Ļoti labi, viņi gribēja uzzināt ko vairāk.”

Saprotams, mēs ar Elizabeti gavilējām un pateicāmies.

Piezīme. Piecas dienas pēc eksāmena Š. E. mums paziņoja iegūto rezultātu: “Dabūju atzīmi 85%, kaut gan klases vidējā atzīme bija 68%. Iepriekšējā eksāmenā mana atzīme bija 55%, bet vidējā klasē – 72%.” Un piebilda: “Kad tu man piedāvāji atsūtīt savu Sargeņģeli, es noticēju...”

2. marts, 5.05

104. Mācība sašķeltajām ģimenēm (vēstule kādai korespondentei)

...Apliecinu, ka esmu saņēmis tavu 24. februārī rakstīto vēstuli. Uzupurēju Kungam tavus patīkamos vārdus par misiju, ko Viņš man uztic. Pateicos Viņam par to, kas tu esi, un par tavu apņemšanos dzīvot Dievišķajā Gribā.

Kopā ar tevi es pievienoju tavas ciešanas Kristus ciešanām, uzupurējot tās Tēvam, lai tās iegūtu atpestījošu vērtību visiem un visām, kurus tu nes savā sirdī.

Es pazīstu daudzus, kuri, nogājuši zināmu ceļa posmu ticībā, nonāk līdzīgā ģimenes situācijā kā tavējā. Ik reizi tas mani skaudri apbēdina. Es uzticu šīs situācijas Dievam un aizlūdzu par ikvienu no tām.

Izjūtu nepieciešamību lūgt Jēzu, lai Viņš mums sniedz kādu mācību par šiem mokošajiem, ar šķelšanos saistītajiem pārbaudījumiem.

Paldies, Kungs Jēzu, ka dzirdi un uzklausi šo lūgšanu.

“Mans maziņais, Man vienmēr ir liels prieks atbildēt uz taviem lūgumiem. Mācība, ko tev sniegšu, būs domāta visiem, nevis kādam atsevišķam cilvēkam. Jā, viena ģimenes locekļa apņemšanās sekot Dievam jeb atgriešanās reizēm izraisa šķelšanos šajā ģimenē un ir par iemeslu lielām ciešanām.

Dažas no šīm ciešanām ir vajadzīgas apņemšanās patiesuma pārbaudei. Citas vajadzīgas, lai atgrieztos daži citi ģimenes locekļi. Tomēr daudzas no šīm ciešanām varētu tikt aiztaupītas:

- ◆ ja tam, kurš atgriezies, būtu lielāka ticība un viņš pilnībā paļautos uz Mani, nevis uz saviem evaņģēlizācijas paņēmieniem!
- ◆ ja viņš respektētu otra cilvēka pilnīgo brīvību tāpat, kā to respektēju Es!
- ◆ ja viņš piekristu lūgt piedošanu, ka licis šķēršļus otra brīvībai, konstatējot, ka ir gribējis tam uzspiest savu ticību!
- ◆ ja viņš spētu dziļi mīlēt grēcīgo personu, kaut arī pilnībā noraidot grēku!

Tu, Manas Sirds mazā L., nebīsties. Es esmu ar tevi, tavējie ir arī Manējie.

Es viņus dievišķi un neprātīgi mīlu. Dievišķi un neprātīgi Es mīlu tevi.”

"Jā", kas pārverš pasauli

Ar savu bērna sirdi un ļaujot Svētajam Garam sevi iedvesmot, es jūs uzrunāju, izteikdams vēlējumu, lai mēs visi kopā kļūtu labāki instrumenti Tēva rokās un Viņš varētu drīzāk uzcelt šo Jauno Mīlestības Sabiedrību Savā Baznīcā, ko atjaunojusi Viņa Mīlestība.

Vai esat jau kādreiz sev pavaicājuši, kā iespējams, ka mums vēl nav izdevies īstenot to, ko Jēzus pirms divtūkstoš gadiem atnāca mums iemācīt? "*Mīliet cits citu.*" Viņš nonāca līdz pat nāvei pie Krusta, lai mums tas izdotos. Mūsu tomēr ir daudz – to, kuri vēlamies dzīvot sabiedrībā, no kuras būtu izraidīts naids, atriebība, dusmas, varmācība, karš; sabiedrībā, kurā valdītu vienīgi mīlestība, sapratne, palāvība, izpalīdzība, žēlsirdība...

Tieši to noteikti vēlas visi zemes iedzīvotāji un vēlējās arī paaudzes, kuras dzīvoja pirms mums. Kā gan iespējams, ka mums nav izdevies īstenot to, ko vēlamies un ko katrā ziņā vēlas Dievs, jo Viņš taču sūtīja Savu Dēlu, lai Tas iemācītu mums ceļu? Mēģināšu uz šo lielo jautājumu sniegt kādu mazu atbildi. Tajā nav nekā zinātniska. Skaitļus lietoju vienkārši tādēļ, lai skaidrāk izteiktu, kā es to saprotu un uzskatu.

Lūk, kā es redzu šo problēmu: no 1000 cilvēkiem, kuri vēlas dzīvot Mīlestības Sabiedrībā, 90% (tātad 900)

uzskata, ka šīs Mīlestības Sabiedrības celtniecība jāsāk no citiem... Ja mainītos mans vīrs, ja mainītos mana sieva, ja mainītos mūsu bērni, ja mainītos mani vecāki, ja mainītos mūsu kaimiņi, ja mainītos mūsu darba devēji, ja mainītos mūsu darbinieki, utt.

Lai varētu dzīvot Mīlestības Sabiedrībā, viņi grib, lai mainās citi, un ziedo savu enerģiju, pūlēdamies mainīt citus. Tā kā viņiem tas neizdodas, viņi kļūst agresīvi un vardarbīgi – un, lai uzceltu mīlestību, sāk pat karot.

Tātad es zaudēju 900 cilvēku no 1000, kuri nepalīdz celt šo Mīlestības Sabiedrību, ko viņi tomēr vēlas. Atliek 100, kuri ir izpratuši, ka Mīlestības Sabiedrība jāceļ, iesaistoties pašiem... un viņiem ir taisnība.

No šī skaita ir vēl 90% (tātad 90 cilvēku), kuri uzskata, ka to sasniegs ar darbību, liekot pamatus daudz un dažādiem darbiem, lai atbildētu uz mūsu sabiedrības daudzajām problēmām... un viņi izdara daudz laba.

Viņiem izdodas mazināt daudz ciešanu un palīdzēt daudziem cilvēkiem, tomēr viņi nav nonākuši pie šīs Mīlestības Sabiedrības. Kāpēc? Tāpēc, ka problēmu ir pārāk daudz un kļūst aizvien vairāk mūsu sabiedrības samaitātības dēļ, kurā sirds un gara piesārņojums ir krietni ļaunāks par gaisu un ūdens piesārņojumu.

Tas ir gandrīz tā, it kā mēs dzīvotu mazā pilsētiņā, kurā atrodas liela rūpnīca, kas piesārņo vidi. Tiklīdz konstatējam, ka augi, puķes un koki nīkuļo, sākam veidot apvienības un aicinām palīgā speciālistus, lai uzlabotu situāciju.

Pēc tam līdzīgi pasākumi jāveic, glābjot mājas, kas sabrūk, dzīvniekus, kuri saslimst, un cilvēkus, kuru veselība ir apdraudēta, taču tā arī neapturot rūpnīcas izplatīto piesārņojumu. Pat ar vislabāko gribu pasaulē, ar lielu

gatavību palīdzēt un zināšanām problēmas tikai vērsīsies plašumā.

Tātad atliek vien 10 cilvēki no 100, kuri ir sapratuši, ka Mīlestības Sabiedrība jāceļ Mīlestības pilnām būtībēm... un viņiem ir taisnība. Risinājums ir būtības pārveide.

No šī skaita ir vēl 90% (tātad 9 cilvēki), kuri vēlas sevi pārveidot pašu spēkiem, un viņiem tas neizdodas, jo viņi ir Dieva radītas būtnes un tāda vara pieder tikai Dievam.

Tā nu no tūkstoša atliek tikai viens cilvēks, kurš saka savu “jā”, ļaujot Tēvam sevi pārveidot, kā Viņš vēlas, kad vēlas, un veikt tieši tādu pārveidi, kādu Viņš vēlas.

Esmu pārliecināts, ka Mīlestības Sabiedrību, sākoties trešajai tūkstošgadi, uzcelš tieši šie ļoti nedaudzie cilvēki.

Paraudzīsimies mazliet savā vēsturē. Zemes vaigu kopš diviem tūkstošiem gadu ir pārvērtis pilnīgais “jā” Dievam, ko minēju: Marijas JĀ, pirmo apustuļu, mūsu Baznīcas dibinātāju “jā”, svēto un mocekļu “jā”, kuri palīdzēja Baznīcai izdzīvot līdz mūsu laikiem un dažādos laikmetos tikt atjaunotai.

Tuvāk mūsdienām – padomāsim par brāļa Andreja, Mātes Terēzes un Jāņa Pāvila II “jā”.

Šis “jā”, kas spēj mainīt pasauli, – kāpēc lai tas nebūtu tavējais, manējais un galu galā visu mūsu kopīgais “jā”?

Leandrs Lašanss
Šerbrūka, Kvebeka

Piezīme: Šīs hipotēzes shēmu skatīt 195. lpp., kā arī tabulas 200. lpp. un 201. lpp.

Leandra L. pārdomas pēc atgriešanās no Brauciena pa Eiropu

♦ Par brīvmūrniecību

No dažiem apstākļiem un sarunām es sapratu, cik plašas ir brīvmūrnieku organizācijas aktivitātes.

Zinu, ka tās piekritēji sastopami visā pasaulē, tomēr Kvebekā viņi darbojas diskrētāk.

Toties Francijā viņu darbība ir plaši pazīstama. Biju jau bieži dzirdējis par to runājam, kā arī piedevām par viņu iefiltrēšanos Baznīcas iekšienē. Kāda noskumusi jauna sieviete pienāca pie manis un lūdza, lai aizlūdzu par viņas tēvu, kurš esot pie miršanas un atsakoties atgriezties. Viņa piebilda: viņš ir brīvmūrnieks.

Kāds cilvēks man stāstīja, ka zaudējis savu uzņēmumu, jo atsacījies iestāties šajā apvienībā.

Kāda cita kundze man teica, ka apprecējusies ar brīvmūrnieku un, vēlēdamās atmaskot šo kustību, zaudējusi savus četrus bērnus. Jau astoņus gadus viņa dzīvojot, šķirta no tiem. Viņa nezina, kur tie atrodas un vai vispār ir dzīvi. Turklāt viņai neesot iespējams saņemt varas iestāžu palīdzību, lai bērnus atrastu.

Pret šo drausmīgo savvērestību, tāpat kā pret daudzām

citām, ko izraisījis Ienaidnieks, mūsu vienīgais ierocis ir Mīlestība, tāpēc arī mums jāļauj Mīlestībai sevi pārveidot.

Sastopoties ar tumsību, veltīgi ir vēlēties to aizdzīt citādi, kā vien ienesot tajā gaismu; kad atspīd gaisma, tumsība izzūd pati no sevis. Dievišķās Mīlestības priekšā ļaunums izgaisīs pats no sevis.

Jau divdesmit gadus esmu pārliecināts, ka mūsu pasaules samaitātība ir tik liela, ka neviena cilvēciska kustība nespēs šo situāciju būtiski mainīt. Tātad vienīgais efektīvais līdzeklis var nākt vienīgi no dievišķas iejaukšanās, jo tikai Dievam pieder vara pārveidot sirdis. No šīs pārveides tad arī radīsies Jauna Pasaule.

♦ Par teroristu atentātiem

Man stāstīja par 11. septembra teroristu atentātiem ASV. Attiecībā uz šiem notikumiem mani spēcīgi uzrunāja kāds Dieva Vārds: “*Paceliet galvas.*” Manā izpratnē visai zemei ir sākušās dzemdību sāpes. Mēs dodamies uz Mīlestības Civilizāciju, par kuru runā Jānis Pāvils II; uz Jēzus otro Atnākšanu, Dieva Valstību zemes virsū: “*Lai atnāk Tava Valstība kā Debesīs, tā arī virs zemes.*” Un, lai šī jaunā dzīve drīzāk atnāktu, zemei jātiek šķīstītai.

Runājot par dzemdību norisi, mēs zinām – jo stiprākas un biežākas kļūst sāpes, jo vairāk tuvojas bērna piedzimšanas brīdis. Māte var izjust lielas mokas, ja dzemdību mirklī koncentrējas vairāk uz sāpēm nekā uz dzimstošo mazuli. Taču, to ieraudzījusi, viņa ir tik apmierināta, ka aizmirst ciešanas.

Tā mēs varam koncentrēties uz pašreizējām ciešanām, bet svarīgi ir vērst skatienu uz to, kas nāk un uz ko mēs ejam: Mīlestības Civilizāciju, jaunu paradīzi zemes virsū.

◆ Par tradicionālistiem

Esmu sastapis daudz krietnu ļaužu, kuri norūpējušies par patiesību un attiecībā uz rīcības veidu ir ļoti prasīgi paši pret sevi, pret citiem un reliģisko priekšrakstu ievērošanu saskaņā ar Tradīciju.

Kaut arī es atzīstu, ka viņu attieksme ir visnotaļ cildināma, nevaru nesaskatīt lielās ciešanas, kas skar viņu ģimenes: viņu bērni vairs neciena tās pašas vērtības un paši šos priekšrakstus nepilda; dzīvo kopā nelaulājušies; nelaulājas Baznīcā; neliek kristīt savus bērnus, utt.

Konstatējot šo faktu, es tiku iedvesmots kādai kundzei nodot šādu vēstījumu: *“Tev jāpaļaujas nevis uz saviem reliģiskajiem uzskatiem, kaut arī tie ir labi, bet gan vienīgi uz Dievu.”* Tieši te slēpjas atšķirība: ja paļaujamies uz Dievu, mēs zinām, ka Viņš darbosies otra cilvēka sirdī. Ja, gluži pretēji, paļaujamies uz sevi un saviem uzskatiem, tad mēs šos uzskatus citiem uzspiežam. Mums ir jāpaļaujas uz Dievu, kurš darbojas. Pilnībā respektējot šo cilvēku brīvību, Dievs viņus mīl vairāk nekā mēs paši.

Daži domā, ka situācija uzlabosies, pateicoties rīcībai, ārējiem žestiem, darbības veidam... Nepavisam ne; tas notiks, pateicoties tam, kas mēs esam un kļūstam, kas norisinās mūsu būtības iekšienē caur tuvības attiecībām, kaut arī nepilnīgām, ar Kungu. Dievs negaida, lai mēs būtu nevainojami, pietiek, ka sakām Viņam savu “jā”.

Vispirms Viņš var mūs šķīstīt, plūstot mums cauri. Pēc tam tiks uzrunāti arī citi. Jau divus tūkstošus gadu Jēzus mums māca: *“Viņa Prāts lai notiek, lai atnāk Viņa Valstība.”* Viņa Valstība ir Mīlestības Valstība; kā gan citādi zemes virsū var notikt Viņa Prāts, ja ne caur cilvēkiem? Vai mēs piekrītam darīt Viņa Prātu vai arī gribam, lai Viņš dara mūsējo?

Mums ir nosliece “rīkoties,” nevis “būt”: ja *dari* to un

to, tu esi labs cilvēks, bet, ja *nedari*, tu neesi labs. Mēs visu sašķirojam, tāpat kā Jēzus laikos, kad jūdi bija ieviesuši savus noteikumus. Starp citu, tieši attiecībā uz tiem viņi atrada iemeslus Jēzu notiesāt, piemēram, jautājumā par Sabata neievērošanu.

Taču Dievs vēlas mūsu sirdi, mūsu būtību, kuras godā Viņa Svēto Klātbūtni un Darbību. Daži rīcības veidi var paust lielāku godbijību nekā citi, tomēr dziļākā būtība ir svarīgāka par rīcību.

Ja gribam uzcelt šo Mīlestības Civilizāciju, mūsos jānotiek Tēva Gribai, caur mums jāplūst Viņa Mīlestībai. Un, ja Viņa Mīlestība caur mums neplūst, tad nevis Viņa, bet manas vainas dēļ. Kaut kur ir kāds nosprostojums. Aicināts mainīties esmu es. Aicināts ļaut sevi pārveidot, lai kļūtu Mīlestības būtne, esmu es. Ja caur mani plūstu Tēva Mīlestība, tā uzrunātu to vai citu cilvēku, lai kas viņš būtu, lai ko viņš darītu.

Tie, kuri mums kādreiz ir visvairāk palīdzējuši, ir nevis tie, kuri gribējuši mūs pārtaisīt, bet gan tie, kuri mūs mīlēja tāds, kādi bijām. Dievs mūs mīl ne tāpēc, ka esam mīlami, bet mīl tāpēc, lai padarītu mīlamus.

♦ Par divu atraitņu liecību

Pirmā kundze pienāca pie manis pēc lekcijas un vēlējās, lai aizlūdzu par viņu, sacīdama, ka pirms vairāk nekā sešiem gadiem miris viņas vīrs. Kopš tā laika viņa ciešot un ciešanas kļūstot arvien lielākas, jo tagad viņu atstumjot bērni.

Tad es viņai pavaicāju: “Vai jūs esat pieņēmusi vīra nāvi?” Viņa atbildēja: “Kā gan mēs varam pieņemt tādu notikumu?” Teicu viņai: “Es lūdzu, lai Dievs jums dāvā žēlastību pieņemt situāciju, kurā pašlaik atrodaties, īpaši kas attiecas uz jūsu vīra nāvi. Tāpat lūdzu, lai Viņš jums dāvā lielu iekšējo mieru.”

Vakarā pēc divām dienām, citā grupā, pēc lekcijas, kurā biju minējis, ka pieņemtas ciešanas mūs šķīstī, ved tuvāk pie Dieva Sirds, palīdz piedzīvot jaunu prieku un pat ieiet gavilēs, pie manis pienāca cita kundze un uzticēja, lūk, ko: “Es piedzīvoju to, ko jūs sakāt. Pirms pusgada nomira mans vīrs. Mēs kopā bijām ļoti laimīgi. Es pieņemu šo pārbaudījumu ticībā, ka tas ir Dieva plāns. No tā laika es iepazīstu prieku, kādu nebiju pazinusi nekad agrāk. Pat baidos, ka cilvēki sacīs – man nav sirds vai es nesmu mīlējusi savu vīru.”

Vai redzat dažādās reakcijas uz diviem līdzīgiem notikumiem? Vienā gadījumā tas netiek pieņemts un izraisa ciešanas vēl pēc sešiem gadiem. Otrajā – tas tiek pareizi pieņemts un izdzīvots, tāpēc izraisa gaviles jau pēc pusgada.

Noslēgumā es uzskaitīšu septiņas īpašas Kunga svētības šajā braucienā uz Eiropu:

1. Lielāka pieredze par Dievu, kurš darbojas vismazākajos sīkumos... Manas paļāvības atbalsta punkts.
2. To četru cilvēku mīlestība, pašai dziedība, lielā uzticība, kā arī sadarbība un saprašanās, kuri mani pavadīja kopš ierašanās līdz prombraukšanai lidostā... cik liela un skaista pašai dziedība! Kāda neparasta dāvana – iespēja divdesmit dienas pēc kārtas dzīvot pastāvīgā mīlestības brālībā ar četriem cilvēkiem, kurus ierodoties nepazinu!
3. Labvēlīgā uzņemšana, kādu baudījām visur, kur vien braucām; sirsnīgā gaisotne, kas valdīja sapulcēs; patiesa pateicība un gandarījums, ko mums izteica cilvēki brīdī, kad šķīrāmies. Joprojām no visas sirds Kungam pateicos par mūsu uzturēšanos Sentbomā pie tēva Žana Marī un viņa mazās kopienas.

4. No Kunga saņemtās mācības... Viņš mūs aicina pilnībā uzticēties Viņam, vienīgi Viņam, ikvienā situācijā, ar ko sastopamies savas dzīves ceļos. Viņš mūs aicina arī aizliegt pašiem sevi, atteikties no savām prasībām, no sava domāšanas un rīcības veida, lai Viņam dotu iespēju darboties mūsos, ap mums un caur mums.
5. Šis noteikti ir visskaistākais garīgais piedzīvojums manā dzīvē.
6. No mums kā no Saviem instrumentiem Dievs negaida, ka būsim perfekti, lai mūs lietotu. Kad atstājam Viņam rīcības brīvību, Viņš mūs izmanto ar visām mūsu vajībām un nepilnībām.
7. Vēroju milzīgas ciešanas, kas izpaužas dažādos veidos... bet guvu arī atziņu, ka Dieva Mīlestība ir stiprāka par visu.

L.L.

Turpinājums liecībām

“Tā kā esmu padomdevējs profesionāļiem un uzņēmumu vadītājiem, man gadās sastapt līderus, kuri vēlas iet tālāk, lai veiktu savu darbu daudz labāk un vairāk, – nevis pieliekot lielākas pūles, bet rīkojoties gudrāk.

Dažos gadījumos saņemu iedvesmu pajautāt atsevišķiem cilvēkiem, vai varam parunāt par Jēzu.

Biežāk nekā agrāk man atbild apstiprinoši. Dabūjis piekrišanu, piedāvāju viņiem pieņemt Jēzu kā partneri gan savā personiskajā, gan ar biznesu saistītajā ceļā. Pēc tam lūdzu atļauju viņiem uzdāvināt sējumu “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS”.

Esmu to iedevis jau vairākiem firmu prezidentiem un profesionāļiem. Kopš tā laika daži no viņiem man reizēm piezvana, zinādami, ka ar mani var parunāt gan par biznesa interesēm, gan ieteikumiem garīguma jomā. Vairāki ir izlēmuši staigāt kopā ar Jēzu, ļaujot Viņam darīt brīnumus savā dzīvē.

Es pateicos Kungam par to, ko Viņš dara caur mums, kas nenoliedzami esam nederīgi kalpi, bet kurus Viņš tomēr vēlas lietot.”

G. H. K., Longeija

“Lašansa kungs, kad biju izlasījis grāmatu “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS”, atpazīnu šajos vēstījumos labu tiesu no savas dzīves. Mani pārsteidza, cik vienkārši ir īstenot Jēzus mācības. Taču starp vēlēšanos tās īstenot un sekmīgu īstenošanu pastāv plaša, kas bez Jēzus palīdzības būtu nepārvarama, kad redzam sevi pasaules gara pārņemtus. Vērodams savas dzīves filmu, varu konstatēt, ka Jēzus allaž bijis pie manis un, es pat sacītu, turējis manu roku katrā manas dzīves dienā. Kad tikai padomāju par visu, ko Jēzus manā labā darījis! Kad tikai atceros Viņa Mīlestību, man acīs sariesas asaras!

Otrajā sējumā runāts par noteikumiem, kas jāievēro, veidojot MSK (Mīlestības un Sadraudzības Kopienu). No 2000. gada janvāra arī manā rajonā sākusi darboties viena šūniņa, un mēs tiekamies katru nedēļu. Kas mainījies manā dzīvē kopš iesaistīšanās MSK – es spēju pieņemt cilvēkus tādus, kādi viņi ir, nevēloties censties viņus pārtaisīt. Es ļauju sevi apmācīt niecīgumā un pazemībā, kaut gan lepnība vēl joprojām ieņem daudz vietas. Par spīti šīm grūtībām ļaut sevi pārveidot tomēr ir notikušas nozīmīgas pārmaiņas.

Ceturtdienu tikšanās ir lielisks atbalsts ikviena dalībnieka pārveides procesam. Tikšanās sākumā mēs ar dziedātu lūgšanu neatlaidīgi piesaucam Svēto Garu. Starp mums, MSK locekļiem, notiek kaut kas svarīgs – mēs brīvi diskutējam par garīgumu, nebaidoties, ka tas vai cits dalībnieks mūs nosodīs vai nepareizi sapratīs. Un nobeigumā sacīšu, ka mūsu tikšanās man palīdz labāk izprast, ko Jēzus vēlas no manis, no mums, attiecībā pret citiem.

Lai Kunga miers ir ar jums un jūsu kuplo ģimeni.”

M. K., Lanodjēra

“Pēc kāda slavena ķirurga priekšlikuma es izlasīju “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS”, ko jūs esat apkopojis.

Šī grāmata nostiprināja manu ticību un palīdz man aizvien labāk un labāk, aizvien vairāk un vairāk īstenot divas frāzes no Ričarda Vurmbranda darba “Ja man būtu trīs minūtes”:

“Pat kad Dievs dara mūsu labā kaut ko ļoti svarīgu, gulēsim taisnīga cilvēka miegā un ļausim Viņam rīkoties pēc Savas patikas.”

“Lūgšana, kurā izsacīts lūgums, var būt tik dedzīga, ka nemitīgi apgrūtina Dievu. Bet Viņš taču pazīst jūsu vēlmi pēc pestīšanas pašiem sev un citiem. Nododiet sevi Viņa rīcībā un ļaujiet Viņam izdarīt to labāko, ko Viņš grib, pat vissmagākajos gadījumos.”

Apliecinu, ka šī ieraduma apguve man palīdz pārdzīvot grūtu situāciju darbā, ģimenē un finansēs, bet, par spīti visam, es izjūtu laimi un dzīvesprieku, ko nebiju iepazinis nekad agrāk.

Turklāt esmu pārliecināts (dažas zīmes to rāda), ka Kungs man būs izredzējis aktīvu un laimīgu dzīvi.”

R. P., Monreāla

“Dārgo Leandr, es atļaujos jums rakstīt tik familiāri, jo, lasot sējumus “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS”, jūtos savā jaunajā un svētajā ģimenē, kuras karognesējs esat jūs. Vispirms paldies, paldies, ka esat tik pilnīgi atbildējis

ar Kunga prasīto “jā”, kas mums, lasītājiem, dod iespēju izmantot tādu dārgumu – šos brīnišķīgos, Debesu dāvātos tekstus.

Tā nav nejaušība, bet gan Providences vadība, ka atradu šo grāmatu kādā kristīgā grāmatnīcā. Atvēru to un sapratu, ka man tā jāņem. Tajā ir apceres katrai manai dienai. Tekstus lasu un pārlasu daudz reižu. Neparasti ir tas, ka ļoti bieži, kad jāpieņem kāds lēmums, kaut kas jāizvēlas vai pat jāpiedzīvo smags periods... mums tiek dota atbilde, kad palūdzamies un atveram grāmatu. Ceļš uz Dieva Valstību ir ilgs un reizēm grūts, jo šķīstīšana ir dziļa. Taču šī atklāsmē par Mīlestību, kas mūsos mājō, mūs vada, par mums rūpējas un pavada mūs ikkatru mirkli, – kāda laime!

Jau daudzus gadus es brīvprātīgi un aizrautīgi strādāju kādā sociālā dienestā, palīdzot grūtībās nonākušām personām. Reizēm jautāju, vai man šis darbs jāturpina vai arī no tā jāaiziet, lai dzīvotu intensīvāku lūgšanas un adorācijas (pielūgsmes) dzīvi.”

Ž. M., Beļģija

“Jau sen es gaidīju šos vārdus, kas sacīti “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS”, jo bērnības ievainojumu dēļ neesmu nekad sirdī izjutis Tēva Mīlestību. Tāpēc arī nespēju dāvāt šo Mīlestību tiem, kuri nāk pie manis. Grāmatā ir runāts par priesteriem, par žēlastībām, ko saņems tie, kuri šīs rindas lasīs. Tātad arī es pie tiem pierderu. Mēģinu sacīt Dievam savu “jā”, kaut gan man neizdodas...”

B. A., franču priesteris

Turpinājums liecībām

“Cik skaista dāvana no Debesīm – jūsu otrais sējums! Esmu piepildīts kontemplācijā. “Tāpēc, ka Mīlestība mani mīl, es kļūstu Mīlestība...” Visa mana sirds deg Mīlestībā... Nesen atbildēju uz Jēzus aicinājumu, kad Viņš man lūdza no sirds sacīt “jā”, lai ļauju Viņam sevi mīlēt par spīti visām manām vājībām, ko ielieku Viņa Sirdī, kura deg Mīlestībā uz mani, Viņa Sirds mazo bērniņu.

Paldies par Mieru, Prieku, Mīlestību, ko Svētais Gars man dāvā, kad lasu šo grāmatu, kas tik ļoti pamudina uz lūgšanu, tik ļoti bagātina, stiprina un pat nomierina. Es jūs apsveicu un, kaut arī nepazīstu, tomēr maigi jūs mīlu Jēzū un Marijā.”

A. K., Utremona

“Atbildot uz tavu lūgumu liecināt par mīlestību, kas Mūžīgajam Tēvam ir uz mani, vēlos vispirms tev pateikties, ka esi manu Debesu Tēti aizlūdzis par mani, kā arī par visiem mūsu šīs zemes brāļiem un māsām. Paldies, ka esi sacījis “jā” grandiozajam Darbam, ko Jēzus īpašā veidā veic šajos pēdējos laikos.

Jā, Kungs mani mīl ar neprātīgu Mīlestību un lūdz patāvīgi nākt pie Viņa, lai mana laime varētu būt pilnīga. Tiklīdz “saritinos” Viņa rokās, izjūtu mieru, mīlestību, prieku, apskaidrotību, spēku, pacietību un beznosacījumu pieņemšanu. Redzu pārveertības, kas manī notiek.

Pašlaik mana nostāja ir lūgt no Viņa žēlastību pieņemt konkrētu notikumu vai cilvēkus, turpretī agrāk es pretojos un spārdījos stundām ilgi. Kad saku Viņam savu “jā”, mani pārņem miers, bēdas pārvēršas priekā. Es vairs neciešu veltīgi, bet gan kļūstu līdzatpestītāja lielākam Dieva godam.

Apzinos, ka Viņš ir pilnībā manī un ar mani. Bez Viņa es neko nespēju izdarīt. Jūtos tik nevarīga, tik maziņa. Turklāt zinu, ka svarīgi ir nevis tas, ko spēju izdarīt, bet tas, kādas ir mūsu kopīgās attiecības un ko manā sirdī izdara Viņš.”

G. T., Valdora

“Jūsu grāmatu lasīšana mums prasa vairāk laika nekā kāds romāns: vajadzīgs laiks, lai pārlasītu, apcerētu, aizvērtu acis un lūgtos. Pēc pirmā lasīšanas posma ir pašsaprotami sacīt “jā, jā, jā”... Lasot tālāk, mums rodas vēlēšanās kļūt par Mīlestības bultām; vēl tālāk – mācāmiešiem sacīt “jā” ar visu savu niecīgumu, vājībām... “jā”, lai Jēzus iekļūtu mūsu iekšējā dzīvē, lepnībā, mūsu “es”, utt.

Grāmatas beigās runāts par pilnīgu “jā”! Tad to pasacīt jau ir grūtāk; mans vīrs un es apzinājāmiešiem, ka esam ļoti pieķērušies tādām materiālajām lietām kā ceļojumi, plāni, sapņi par mūsu ideju iemiesojumiem. Mēs savā starpā to pārrunājām un lūdzāmiešiem, lai saņemtu palāvības žēlastību itin visā, sakot pilnīgu “jā”. Pēc dažām dienām bijām pārsteigti, konstatējot, ka spējam sacīt pilnīgu “jā” attiecībā uz nākotni.

Tagad ļaujām sevi mīlēt adorācijā. Tas ir daudzkārt vieglāk. Tagad spēju slavēt Kungu arī par sava vīra bronisko slimību; mans runasveids un domas ir mainījušies; mana liecība stiprina manas draudzenes; pašreizējais mirklis ir izdevība slavēt; nākotne, no kuras vēl vakar tā baidījāmiešiem, tagad ir ielikta Dieva rokās dzīvā cerībā.”

F. & M. G., Barrota

“Kad vēl nebiju beidzis lasīt tavu grāmatu “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS”, satiku tēvu Dāvidu, kurš man sīki pastāstīja par šo žēlastību, ko tu esi saņēmis no Kunga. Šī grāmata man ir vienmēr līdzī! Es slavēju mūsu Kungu par šo instrumentu, ko Viņš atradis tavā personā, lai celtu Savu Jauno Baznīcu no Saviem izredzētajiem. Kopš lasu šo grāmatu, mans izmisums, ka neatrodu darbu, pārvēršas pašātvībā, jo esmu atklājis, ka Dievs ir Mīlestība. Tad man vairs nav bail. Zinu vien to, ka Kristus mani lūdz kļūt mazam, lai es varētu saņemt Viņa žēlastības.”

R. M. K., Kinšasa

“Leandram un Elizabetei. Jūs satvēris Kunga aicinājums... jūs esat paklausījuši... jūs sacījāt “jā”. Jūs nākat Viņu pielūgt Vissvētākajā Sakramentā. Kopš tā laika jūs esat laimīgi un par to stāstāt. Notiek tas, kam bija jānotiek: jūs arī citos izraisāt apetīti, un viņi alkst pēc Dieva. Kaut arī neuzņemušies formālas saistības, viņi nāk apmeklēt Jēzu Vissvētākajā Sakramentā. Varu jums teikt, ka mans sapnis top īstenība: lai mūsu kapela paliktu atvērta un kļūtu par namu, kas piepildās adorētājiem, kuri cieši tic, ka Miers un Mīlestība nāk vienīgi no Dieva.

Paldies no visas sirds, ka arī jūs kopā ar mums piederat pie šīs īpašās vietas, kas ir dārga mūsu bīskapam un priesteriem, kuri arī nāk adorēt šajā kapelā. Mēs novēlam, lai ar jūsu palīdzību tā vēl ilgi jo ilgi paliek atvērta Kunga Godam.

Es ar lūgšanu uzklāstīju jūsu liecību par dzīvi Mīlestībā, novēlot, lai 2002. gadā jūs apmeklētu Euharistisko Brālību un palīdzētu mums dzīvot šādu dzīvi Dievā.”

Māsas S., R., P., Šerbrūka

Ar Eiropas turneju saistītās liecības

“Leandr, jūsu konferences bija īsts “medusmēnesis” ar Jēzu!

Vēstījumā, ko Kungs jums deva šā gada 1. septembrī un kurā runāts par ceļojuma organizēšanu, Viņš mani nosauca par “Sava Stropa bitīti”.

Šobrīd es atrodu vairākus iemeslus pateikties:

- ♦ *ka varēju iepazīt Leandra vienkāršo un pašmērīgo, allaž atvērto un Dievam pievērsto sirdi, kura jau ir iegājusi Jaunajā Mīlestības Sabiedrībā;*
- ♦ *par neapšaubāmo, spēcīgo un uzvarošo Kunga Darbību cīņās, kas atgadījās mūsu ceļā;*
- ♦ *par P., šoferi, kurš nebija aktīvs kristietis, taču ar dedzību veica 5000 km, lai mūs, kas viņam bijām svešinieki, aizvestu uz dažādajām tikšanās vietām;*
- ♦ *par Ž. un F. izpalīdzību – tas bija pāris, kas mūs pavadīja, būdams gatavs izlīdzēt visās materiālajās problēmās;*
- ♦ *par apvienības “Mīlestības un Cerības Liecinieki” devumu, kuri ziedoja laiku un enerģiju šī projekta izstrādē;*
- ♦ *par mūsu beļģu, vācu, šveiciešu brāļu un māsu pašai izlīdzību;*

- ♦ *par četrām dienām, ko pavadījām tēva Žana Mari kopienā Roc Estello, Sentbomā, Provansā, kur Kungs mūs gaidīja, lai dāvātu laiku svētīgai atpūtai. Tur mūs cieši apņēma brālīgā mīlestība, kas valda šai namā. Tur mēs arī uzzinājām, ka saskaņā ar tradīciju svētā Marija Magdalēna pēc Jēzus nāves esot dzīvojusi kādā alā vai vientuļnieka mītnē turpat tuvumā līdz pašas nāvei – nāvei aiz Mīlestības;*
- ♦ *par prieku, ko varēja redzēt tūkstošiem cilvēku sejās, kuri bija atnākuši uz klausīt Kunga vēsti; un par šo bērnīšķo laimi viņu acīs, kad viņi devās prom katrs ar savu grāmatu, kurā ierakstīts veltījums, – gluži kā bērns ar savu pirmo burtnīcu pirmajā dienā sagatavošanas klasītē.*

Paldies, Leandr, par tavu apciemojumu. Paldies, Kungs, par šo “medusmēnesi ar Tevi”, un Tavai Mīlestībai – “jā” uz mūžiem. Kā mēdz teikt kanādieši, es kopā ar Leandru vēlos sacīt: tas garšo labi.”

Odila Ševasona, Sabldolonna, Francija

“Zini ko, Leandr, es nemaz nezinu, ar ko sākt savu nelielo atskaiti. Man ir tik daudz kas tev sakāms, un tas viss drūzmējas manā galvā. Mēs nemitējamies pagodināt Dievu, ka Viņš mūs nolika tavā ceļā. Tas ir brīnišķīgi. Mūsu sirdis visu laiku ir mīlestības un prieka pārpilnas. Vai tu aptver visu šo kopīgi veikto ceļu (mūsu mazā grupiņa)?

Paldies, Jēzu, par to, ko Tu dari un par visiem šiem cilvēkiem, kurus satikām. Zini, Leandr, pēdējā konferencē tava seja tā izstaroja prieku un laimi, ka mums šķita –

redzam ne tavu, bet Jēzus vaigu. Kādu svētlaimi tu ieliki sirdīs! Mēs tik daudz ko iemācījāmies šo trīs nedēļu laikā.

Paldies, Leandr, ka esi sacījis Jēzum savu “jā” un visas šīs mācības dāvā tālāk saviem brāļiem un māsām.”

Ž. un F.

“Dārgo Leandr, rakstu tev ar vislabākajām atmiņām par šo ceļojumu, kura mācības un svētības joprojām cenšos saglabāt, gaidot “lielo Atgriešanos”.

Nozīmīgi brīži, draudzīgas un liksmas satikšanās visa ceļa laikā.

Ar sirsniņiem sveicieniem

Tavs iecienītais šoferis Eiropā P. K.”

“Dārgo Leandr, R. un man jāsaka jums ļoti liels paldies. Mums tiešām bija prieks jūs uzņemt Tulūzā, klausīties jūsu stāstījumā un piesātināties ar to, ko vēlas Jēzus.

Mācība, ko mums sniedzāt, īpaši braucot automašīnā, bija pārāk īsa. Mēs tā būtu gribējuši paklausīties jūsos ilgāk.

Sv. Mise pēc konferences tika svinēta ar prieku, dedzību un ticību visos dalībniekos, kuri kopā ar jums bija tikko piedzīvojuši nozīmīgus brīžus. Ar lūgšanām, dziesmām un cieņīgu Kristus Miesas pieņemšanu mēs pateicāmies Dievam un visam Debesu Galmam...”

R., Tulūza

Ar Eiropas turneju saistītās liecības

“Šis vēstījums savas vienkāršības un spēka dēļ ir pieejams visiem cilvēkiem, neizraisot noraidījumu un nešokējot.”

R., Parīze

“Es biju Tulūzā un tur iepazīnu simpātisku cilvēku, tik tuvu tiem, kuri ir ap viņu, tik sirsnīgu, ka caur viņu izjutu Jēzus starojumu un labestību.”

G.

“Brīnišķīga, necerēta tikšanās, ko sirdī vēlējos un kas īstenojās, jo Leandrs atnāca ar mani tikties un parunāt manā klosterī. Dieva Mīlestība atklājas vismazākajos sīkumos.”

Brālis K., mūks

“Kopš pārtieku no mācībām, ko Jēzus devis Leandram, Jēzus Klātbūtne kļūst arvien nozīmīgāka. Vēlos liecināt, ka jau vairākus gadus esmu šķīrusies. Un, lūk, nedēļu pēc Leandra konferences mans bijušais vīrs atgriezās pie mums. Ļaujiet man izteikt šādu lūgšanu:

Paldies, Tēvs, par brīnumu, kas esmu es (Ps 139, 14). Es nāku, lai ļautu sevi piepildīt Tavai neizmērojamajai Mīlestībai. Uzticu Tev visu savu pagātni, tagadni un nākotni. Es gribu Tavai Ugunīgajai Mīlestībai ļaut mani mīlēt. Es

Tevi svētīju, Tev pateicos par visu, ko Tu esi darījis manā, manu bērnu, vīra un ģimenes dzīvē.

Kopā ar Tevi es eju no pārsteiguma pie pārsteiguma un nemītīgi izsaiņoju visas šīs dāvanas, ko Tu man sniedz. Jā, es paļaujos uz Tevi; jā, es esmu pavisam maza; jā, es apbrīnoju Tavu Darbību; jā, Tu atraisi visas saites, kas man liedza pierēt Tev; jā, es uzticu Tev savas Laulības sakramentu, lai tu šo laulību pārradītu un atjaunotu; jā, es Tev uzticu savu dzīvi vientulībā, šķiršanos no Ž. P. Es pati neesmu nekas. Tu esi viss.

Esi svētīts, Tēvs, par šo Mīlestības straumi, ar kuru Tu mūs piepildi un ko pastāvīgi izlej pār mūsu pilsētu.”

A. A.

“Dārgais Lašansa kungs, jūs tiešām esat mana veiksmē.³ Šā gada 18. oktobrī Parīzē jūs man ierakstījāt veltījumu savas grāmatas “Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS” pirmajā sējumā. Es gan saku “savas” grāmatas, taču drīzāk gan tā ir Jēzus grāmata. Vēlos jums izteikt gaviļes, kas mani pārņem, lasot abas jūsu grāmatas. Nupat beidzu lasīt otro. Jau lasot pirmo sējumu, jutos pilnībā uzrunāta. Teksti šķita rakstīti tieši man. Labprāt iztēlojos, ka Jēzus mani neprātīgi mīl tāpat kā jūs. Un tā ir tiesa, tas ir kaut kas pilnīgi neprātīgs un neiedomājams.

Es katrā ziņā ticu, ka esmu viena no izredzēto pulka. Ja esmu pārāk pretencioza un neesmu cienīga, lai Dievs man piedod. Un taisnība jau ir, es neesmu cienīga, taču, pateicoties Dieva Žēlsirdībai, viss ir iespējams.

³ Oriģinālā vārdu spēle: uzvārds *Lašanss* nozīmē *veiksme*. (Tulk. piez.)

Es saku savu negrozāmo “jā”. Saku “jā” ikvienai reizei, kad man no kaut kā jāatsakās, un “nē” visam, kas mani šķīra no Jēzus, Tēva un Māmiņas Marijas Mīlestības. Es nododu sevi Viņu rīcībā. Jau tagad jūtu, kādus augļus tas nes, kopš sāku lasīt. Jēzus manas sirds dziļumos ir ielicis skaistu mīlestību, to pašu, kas pieņem manus brāļus; mana attieksme pret viņiem ir pilnībā mainījusies. Tagad es viņus tiešām mīlu, turpretī agrāk tos kritizēju un tik tikko pacietu.

Lai Dievam par to paldies. Es Viņam pateicos. Kā jums gan ir paveicies, dārgais Lašansa kungs, ka Jēzus jums ikvienā vēstījumā saka: Es tevi neprātīgi mīlu.”

R. M. K., Parīze

“Dārgo Leandr, gribēju jums pateikties par jūsu “jā” Mīlestībai! Piedalījās jūsu pirmajā konferencē Francijā, Bonelā (pie māsām), 11. oktobrī, kopā ar trim māsām no manas kopienas. Pricējās jūs dzirdēt un redzēt, jo apceru grāmatu, ko jūs nesen esat piekritis izdot, un tā man palīdz iet dziļāk lūgšanā, pašātvībā...

Paldies, jo šī grāmata ir īsts atbalsts un ceļa rādītājs no dienas dienā. Bieži vien vakaros pārļausot kādu uz labu lai-mi atšķirtu tekstu, kad esmu Svētajam Garam lūgusi to parādīt, manu sirdi spēcīgi pievelk Jēzus, un es atgriežos kapelā lūgties! Šī grāmata tikai apstiprina manas kopienas izvēles un orientācijas, kā arī palīdz man padziļināt ticību un nemitīgi atjaunot manas mīlestības attiecības ar Jēzu! Tādēļ paldies par jūsu paklausību. Pricējās arī, ka varēju redzēt Jēzus darba rezultātu jūsos: jūsu smaidu, vienkāršību... tas var tikai iedvest pašātvību uz šo rakstu autentiskumu. Lai

kā arī būtu, pirmo reizi izlasot dažus tekstus no šīs grāmatas, ko nesen atklājām savā Brālībā, mūs pārsteidza tās satura trāpīgums un krāšņums! Tātad liels paldies no visas sirds!

Ziniet, ka mūsu sirdis jūs pavada, pateicoties šim brīnumam – Svēto Sadraudzībai. Laimīgu ceļu pretī Tēvam!”

A. R.,
Bezvainīgās Jaunavas Marijas – Karalienes Brālība
Buāleruā, Francija

“Dārgais Leandra kungs, daļēji izlasījusi katru no jūsu abiem sējumiem, jūtu pamudinājumu jums rakstīt. Es tos lasu nevis kā parastu grāmatu – sākot no sākuma –, bet gan atveru atkarībā no savām lūgšanām vai apcerēm, kad man vajadzīgs garīgs stiprinājums... un tas man nāk par labu, mani uzrunā atklātais, vienkāršais, neintelektuālais stils un valoda, kādu es arī iedomājos dialogu ar Kungu.

Man jums jāteic – mani ļoti uzrunāja fakts, ka jūs savas ciešanas uzpurējat, lai izlūgtu žēlastības savu grāmatu lasītājiem un lasītājām. Kā gan jums pateikties par tādu gādību; jūs tiešām mācāties no Mīlestības.”

M. R. B. Lorjoldikontā, Francija

1. PIELIKUMS

Jaunā Sabiedrība Mīlestības skolā

Marsela Laflamma "Garīgās vadības un formācijas rokasgrāmata"

Pilnīgā Tēva Gribai sacītā "jā" garīgums Leandra Lašansa trijos sējumos "Manējo, Manu izredzēto laimei. JĒZUS" ir ļoti labi raksturots. Šis garīgums ir spožs, auglīgs, neizsmejams...

Un tagad tiek piedāvāts "darbarīks", lai atvieglotu šī garīguma pielietošanu ikdienā, tātad vai nu lai to vairāk padziļinātu un labāk izdzīvotu, vai arī lai par to stāstītu citiem.

Marsels Laflamms, pieredzējis pedagogs un vadītājs, mums piedāvā konkrētu struktūru, kopsavilkumus, tabulas, daudz un dažādus vingrinājumus šī brīnišķīgā garīguma attīstīšanai.

Viņš garīgi vada lasītāju, kurš sacījis savu "jā", lai palīdzētu viņam progresēt drīzāk un stabilāk.

Mīlestības mazais celiņš teorijā ir lielisks, atliek tikai to īstenot dzīvē...

Tas arī ir šīs rokasgrāmatas vienīgais mērķis.

Izdevējs

*Piezīme. Turpmākajās deviņās lappusēs atrodami fragmen-
ti no minētās rokasgrāmatas.*

Mīlestības meklējumi: divas vērtību skalas

Pirmajā vietā pasaule:
ceļš ārpus sevis

Pirmajā vietā Dievs:
ceļš iekšup sevī

Ļoti
svarīgas
vērtības

1

Dzīšanās pēc
naudas,
zināšanām, varas,
pagodinājumiem

2

Tiekšanās pēc
materiālajiem
labumiem,
baudām...

3

Cilvēks

4

Dzīvot tā, it kā Dieva
nebūtu

Piešķirtā
svarīguma
pakāpe

Ļoti
svarīgas
vērtības

Nenoturīga mīlestība

1

Dievs

2

Cilvēks

3

Materiālie labumi

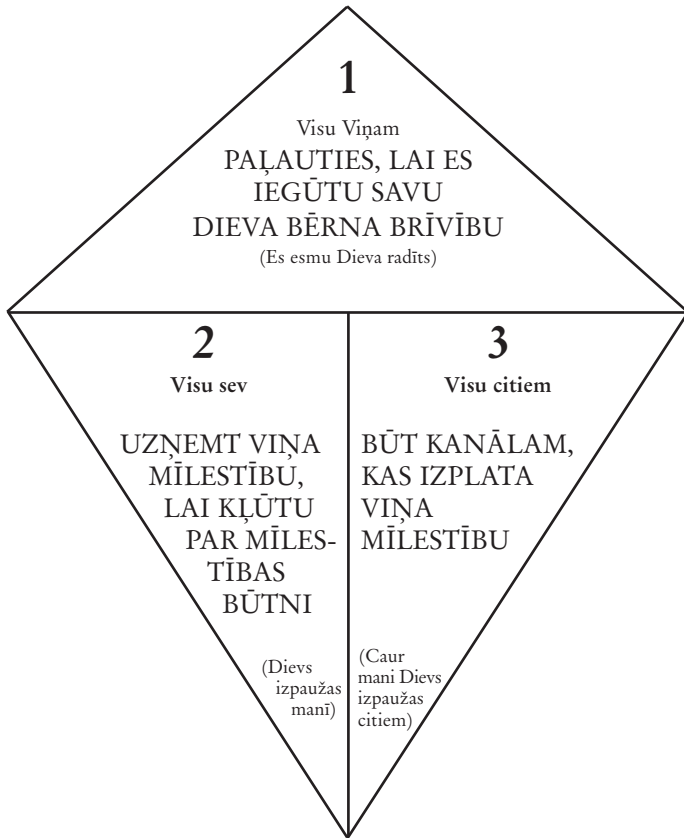
4

Nauda,
maznozīmīgas vērtības

Pastāvīga mīlestība

1. pielikums

Mīlestības būtnes trīs (3) dimensijas:
Visu Viņam, visu sev un visu citiem

Es kļūstu par dimantu Dieva rokās.

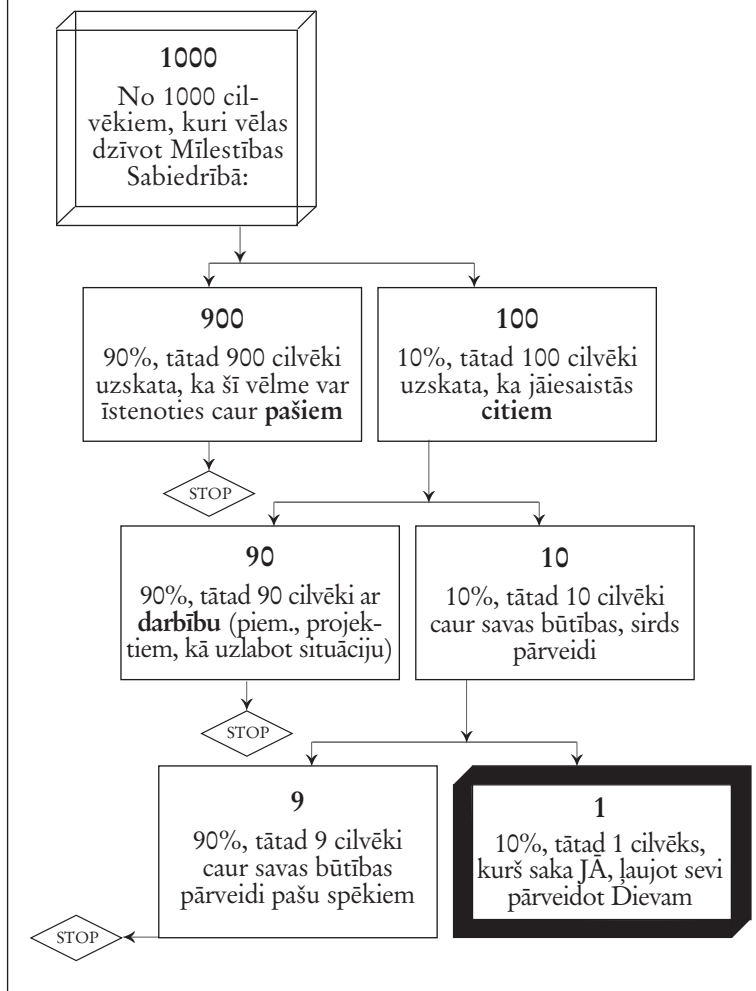
GARĪGAIS VINGRINĀJUMS # 2

JAUTĀJUMI:

Kā uzcelt Mīlestības Sabiedrību?

Kāda ir mana izvēle?

Pēc mūsu novērtējuma:

VINGRINĀJUMS # 7

JAUTĀJUMS:

Vai esmu sacījis Tēvam visus savus “jā”?

1. Pilnīgu, neierobežotu “jā” bez kādiem nosacījumiem.
2. “Jā”, pieņemot sevi un citus – tādus, kādi esam radīti.
3. “Jā” Tēvam attiecībā uz manu bezspēcību,niecīgumu.
4. “Jā”, ļaujot sevi atraisīt no visas *bagāžas*, ko esmu uzkrājis: reputācijas, zināšanām, materiālajiem labumiem, varas ietekmēt utt.
5. “Jā”, uzticot Viņam šaubas, apsvērumus, zināšanas, viedokļus, domāšanas un rīcības veidu.
6. “Jā” veiksmīgiem vai neveiksmīgiem notikumiem.
7. “Jā”, ļaujot, lai Tēvs mani mīl un pārveido.
8. “Jā”, visu gaidot no Viņa, visu lūdzot Viņam.
9. “Jā”, atzīstot, ka Viņa Dievišķā Griba ir pārāka par visu.
10. “Jā”, lai sacītu “nē” visam, kas nav savienojams ar sacītajiem “jā”.

“Tiem “jā”, kas teikti ar dedzību un bez nosacījumiem, piemīt žilbinošs spēks... Beznosacījumu “jā” allaž ir jaunas dzīves izraisītājs... Arī tiem beznosacījumu “jā”, kas teikti ar šaubām, bažām un nedrošību, piemīt liels spēks.”

III sēj. 44. vēst.

GARĪGAIS VINGRINĀJUMS # 13

JAUTĀJUMS:

Kādā veidā es uzņemu Viņa Mīlestību?

1. ATRAIŠĪŠANĀS: visu uzticēt Viņam

Šajā pašreizējā mirklī tuvoies Tam, kurš mājo manā sirdī: atvērtība, klusums, ieiet savā iekšienē...

Princips: mana sirds ir kausējamais tīģelis, trauks; no tās atvērtības pakāpes ir atkarīgs, ko es saņemu.

2. TUVĪBA:

Pieņemt savu niecīgumu un uzņemt Viņa Mīlestību; ļaut sevi pievilkt, mīlēt, lolot, pārveidot...

Princips: būt kā sūklim, kas uzsūc ūdeni no Avota, vai kā pagalei, kas uzliesmo, saskaroties ar dievišķo Uguni.

3. MĪLESTĪBAS PILNĪBA:

Jo vairāk atdodos Viņa Mīlestībai, jo lielāka Tā kļūst, jo līdzīgāks Tai topu un jo vairāk Tā plūst caur mani.

Princips: atkārtot šo vingrinājumu, kamēr atrašanās tuvībā ar Viņu kļūst par ieradumu.

“Ir tik labi būt kopā divatā. Izmanto šo vērtīgo laiku pēc iespējas vairāk. Izvairies aiz ziņkāres ievākt pa druskai te no viena garīguma, te no cita; tādējādi tu riskē attālināties no Manas Klātbūtnes.”

III sēj. 56. vēst.

Mīlestības un Sadraudzības Kopiena

MSK

MSK

Tuvība

- Lūgšana
- Euharistija
- Adorācija

*Cilvēku
pārveide*

Mācība
(spēcināšana)

- lekcija
- Dieva Vārda lasīšana
- galvenās literatūras lasīšana

Dalīšanās

- izpratne
- liecība par gūto pieredzi
- Viņa Darbības apstiprinājums (Leandra grāmatas)

Dēla pateicība Tēvam

“Kopā ar tevi, lasītāj, Es vēlos pagodināt Tēvu, Viņam sacīdams:

- Tēvs, Es slavēju Tevi par žēlastību straumi, ko Tu šobrīd izlej pār Saviem izredzētajiem.
- Tēvs, Es slavēju Tevi, ka Tu pabeidz Savu radīšanu pie Saviem izredzētajiem.
- Tēvs, Es slavēju Tevi, ka dari viņus par Mīlestības būtnēm, kuras vienotas ar Manu un Manas Mātes Sirdi.
- Tēvs, Es slavēju Tevi par daudzajām sirdīm, ko uzrunāsi caur viņiem.
- Tēvs, Es slavēju Tevi par šo jauno Baznīcu, ko Tu patlaban atjauno.
- Tēvs, Es slavēju Tevi par šo Jauno Sabiedrību, kas pārtop caur Taviem izredzētajiem.
- Tēvs, Es slavēju Tevi, ka Tu atklāj Savu Žēlsirdību, Mīlestību un Visvarenību viņos, ap viņiem un caur viņiem.
- Paldies, Tēvs, par tik lielu Mīlestību, par šo Mīlestības Uguni, kas pašlaik deg Tavu izredzēto sirdīs.
- Lūdzu Tevi, lai šī Mīlestības Uguns izplatās visās sirdīs.
- Paldies, Tēvs, ka allaž uzklausi Manu lūgšanu.
- Piepildi Savus izredzētos ar Savu Mīlestību.”

I. sēj. 71. vēst.

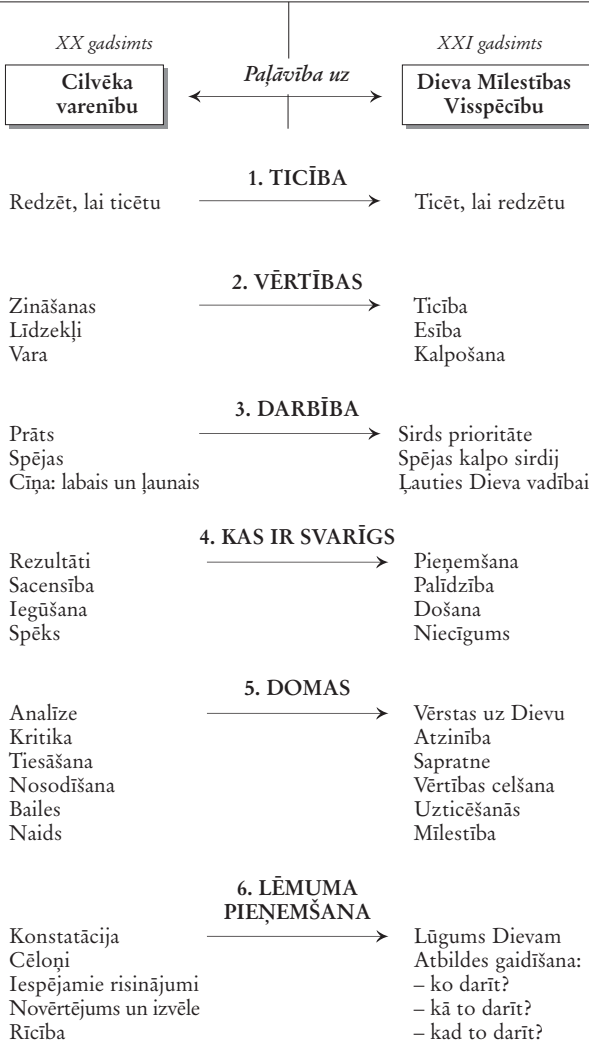
Paldies, Kungs, par Tavas Mīlestības brīnumiem! ALLELUJA!

1. pielikums

GARĪGAIS VINGRINĀJUMS # 28

JAUTĀJUMS:

Uz ko man jāpaļaujas, lai celtu Mīlestības Civilizāciju?

7. INTERESES

Labi veikt savu darbu
Atrast risinājumus
Nauda
Materiālie labumi
Starppersonālās
attiecības

Paklausība Dieva gribai
Uzmanīgs pret Viņa
mācībām:
– tiešā veidā
– caur citiem
– caur notikumiem

**8. SASTOPOTIES
AR GRŪTĪBĀM**

Saprast?
Uzņemt?
Svētīt?... sacelties?

U ņemt
S vētīt
S aprast

9. BRĪVĪBA

Ārpus Dieva

Dievā

**10. BAUDA UN
LAIME**

Jutekļu bauda
Labklājība

Sirds laime
Milošas attiecības ar
Dievu un Viņa
bērniem

11. RĪCĪBA

Aiz ieraduma
Lai kaut ko īstenotu
Lai kaut ko darītu
Kunga labā

Saskaņā ar nemītīgu
atjaunotni
Paklausot Kunga gribai
Kalpojot Viņam
un/vai citiem

12. REZULTĀTI

Viens (1)

Tūkstoš (1000) reižu
vairāk

2. PIELIKUMS

Atbrīvošanas lūgšana

Kungs Jēzu,
Es ticu, ka Tu esi Dieva Dēls,
Kurš tapis cilvēks, dzimis no Jaunavas Marijas.
Es ticu, ka Tu nomiri, lai atpestītu pasauli.
Es ticu, ka Tu esi augšāmcēlies,
Lai dāvātu man patieso Dzīvību.
Es ticu, ka Tu esi uzkāpis Debesīs,
Lai man sagatavotu vietu
Savā Mīlestības Valstībā.

Es atzīstu, ka Tu esi Labestības,
Maiguma, Žēlsirdības, Piedošanas Dievs.
Es lūdzu Tev piedošanu par visiem saviem grēkiem.
Es tos nožēloju no visas sirds.
Es zinu, ka Tu mani gaidi atplestām rokām,
Lai uzņemtu Savā Žēlsirdībā.

Vissvētais Tēvs, Jēzus Vārda un
Atpestījošo Asiņu spēkā, Viņa Ciešanu,
Nāves un Augšāmcelšanās nopelnu dēļ,
Tava Gara spēkā,
Ar Bezvainīgās Jaunavas Marijas un
Svētā Ercenģeļa Miķeļa aizbildniecību
Un Svētās Ģimenes – Jēzus, Marijas un Jāzepa –
Platā Apmetņa aplāts,
Lūdzu, lai Tu mani atbrīvo
No visa, kas nav no Tēvis.

Atbrīvo mani būtības dziļumos,
Līdz pat tā ļaunuma saknēm, kas ir manī.

“Manējo, manu izredzēto laimei” JĒZUS

Atbrīvo manu neapziņu un zemapziņu,
Manu sirdsapziņu no visa, kas varējis ievainot Tavu Mīlestību
Apzināti vai neapzināti.

Atbrīvo manu garu no jebkādas atgriešanās pie egoisma,
No ieslēgšanās sevī, lepnības, pašapmierinātības,
Pārdrošiem spriedumiem.

Atbrīvo manu atmiņu
No atmiņām par sāpīgiem notikumiem
Manā līdzšinējā dzīvē,
Kuri vieš nemieru manā dvēselē.

Visu, kas nav no Tevis,
Vissvētais Tēvs, es nolieku
Kristus Pagodinātā Krusta pakājē,
Lai Viņa dārgās Asinis
To visu pārvērs putekļos
Un iesviež bezdibeņu dziļumos,
Tā ka tas vairs nespētu atgriezties.

Tā vietā, Kungs, mans Dievs,
Es lūdzu, lai Tu mani piepildi ar Savu Svēto Garu,
Savu Gaismas Garu, Patiesības Garu,
Pazemības Garu, Spēka Garu,
Dievbijības Garu, Lēnprātības Garu,
Šķīstuma Garu,
Tā ka, redzot Tavu Gribu,
Man būtu drosme to darīt.

Visbeidzot, Kungs,
Es lūdzu Tevi svētīt visus cilvēkus,
Kuri mani ievainojuši ar vārdiem,
Izturēšanos vai rīcību.
Piepildi viņus ar Savām žēlastībām un Savu Garu.

Vissvētais Tēvs, es Tev pateicos par atbrīvošanu,
Ko Tu man dāvā šai mirklī,
Jo esmu pārlicināts, ka Tu uzklausi manu lūgšanu.
Es ticu Tavai Mīlestībai.
Amen! Alleluja!

Gijs Žirū, priesteris

Satura rādītājs

Prologs	7
Pateicība	9
Izdevēja piezīme izdevumam franču valodā	13
Abata Gija Žirū priekšvārds	15
Lasītāju liecības.....	17

Vēstījumu numuri

Lappuses

2000

1. Mēs pašlaik ieejam apsolījuma piepildīšanās trešajā posmā	19
2. Dievs nav melis – ko Viņš saka, to arī izdara	20
3. Ikvienām ciešanām, kas pievienotas Manējām, ir liela vērtība, un tās sekmē pasaules šķīstīšanu	22
4. Savas neatlaidības dēļ, paliekot Manā Svētajā Klātbūtnē, Tu esi balzams Manai ievainotajai Sirdij	23
5. Kāpēc tu šaubies, kad jāļauj Man tevi pārveidot?	24
6. Pateicoties “jā”, ko tu Man regulāri sniedz, Es uzrunāju daudzas dvēseles visā pasaulē	25
7. Tu izvēlies starp drošību, ko tev var sniegt pasaule, un drošību, ko sniedz Mana Klātbūtne	26
8. Nemeklē Mani ar prātu, jo Es mītu tavā sirdī.....	27
9. Manai Sirdij tīkamā princese, tu esi vidutāja starp Tēva Valstību un Viņa tautu	28

10. Vienīgi tie, kuri ir Debesīs, spēj saredzēt tās pārveides apmērus, kas patlaban norisinās zemes virsū.....	30
11. Vai piekrīti atteikties no savas pārticības un ērtībām, lai pildītu Manu Gribu?	30
12. Šos rakstus caurvij Kunga svaidījums	31
13. Ja tavas acis redzētu, ko Tēvs paveic sirdīs caur tevi un tavu priesterisko kalpojumu, tu būtu pagalam pārsteigts	32
14. Dīvas ugunis, kas šķīstī Mīlestību un ciešanas.....	33
15. Jēzus vēlme redzēt, ka tiek atvērta Adorācijas centrs.....	34
16. Ir tikai viens ceļš, kā šķīstīt pasauli, – tā ir siržu šķīstīšana, un tā sākas ar tavu sirdi	35
17. Turpini iet uz priekšu, nezinādams, kurp tevi vedu; tā tu Man esi visnoderīgākais	36
18. Atzīsti, ka Viņa līdzekļi problēmas atrisināšanai ir labāki par tavējiem.....	37
19. Piecas pazīmes, lai palīdzētu tev noturēties uz pareizā pārveides ceļa.....	39
20. Paldies, Kungs, par mazajiem krustiņiem, ko Tu man atstāj.....	40
21. Liecības, kas atklāj Dieva Darbību.....	41
22. Tev ne no kā nav jābīstas, tevi sargā Manas Svētās Mātes Apmetnis	43
23. Neraugies vairs uz savu pagātņi, uzlūko Manu Žēlsirdību.....	44
24. Pateicoties tieši šai tuvībai ar tevi, Es pārveidoju Savu Baznīcu un sabiedrību.....	45
25. Debesīs ir liels prieks, redzot brīnumus, kas notiek sirdīs	46
26. Ko domāt par “lidojošajiem šķīvīšiem”?	48
27. Vienīgi sirds atvērtība ļauj uzņemt garīgo barību un Mīlestību, ko Mēs vēlamies tajā izliet	50
28. Tavai misijai auglību piešķirs ciešanas.....	52
29. Pieņem, ka neesi tas, kam tev, kā pašam liktos, vajadzētu būt	53
30. Lai atrisinātu savu problēmu, vispirms pievērs skatienu Tēvam.....	53

Satura rādītājs

31.	Svarīgs ir nevis dolāru skaits, bet Tēva Gribas pildīšana	55
32.	Deviņas pazīmes, kas tev palīdzēs virzīties uz priekšu un noturēties uz pareizā ceļa	56
33.	Saņemt un pieņemt zvaigznes no Debesīm nozīmē kļūt par zvaigzni pasaulē.....	57
34.	Kā pazīt Tēva Gribu un ieiet ciešā tuvībā ar Viņu, ļaujot sev degt Manas Ugunīgās Mīlestības ugunī...	59
35.	Atklāt dārgumus, ko Tēvs tevī noglabājis, – ticību, pašāvību, cerību, mīlestību	59
36.	Es nāku paņemt tavas un tava dēla ciešanas, lai pievienotu tās Savējām	60
37.	Tev jādāvā pilnīga pašāvība Tēvam un nevienam citam.....	62
38.	Lai šis videokasetes projekts kalpo Tēva Godam ...	62
39.	Tēvs lieto nepilnīgus instrumentus, lai paveiktu lielas lietas	63
40.	Vissvarīgākie ir tuvības brīži ar Kungu	64
41.	Kas ir manas dzīves prioritāte?	66
42.	Tuvās attiecības, kas pastāv starp mums, tevi istajā brīdī arī iedvesmos izdevīga lēmuma pieņemšanai ...	68
43.	Septiņi padomi pareizai rīcībai	68
44.	Lai tiktu šķīstīts, cilvēkam jāiziet caur Mīlestības un ciešanu ugunīm	70
45.	Ļauj Man tevi mīlēt, sargāt un saglabāt savu sirdi šķīstu	71
46.	Tuvības brīži ar Kungu izraisa lielu aktivitāti neredzamajā pasaulē.....	72
47.	Tēva redzējums nereti ļoti atšķiras no jūsējā, taču tas vienmēr ir paredzēts Viņa bērnu labumam.....	74
48.	Es tevi lietoju, lai neredzamā veidā uzrunātu daudzas sirdis	75
49.	Septiņi noteikumi, lai iemantotu Jaunu Pasauli ...	76

2001

50.	Tava Debesu Māte tevi vada, lai ievestu jaunajā gadā	78
51.	Tev, kurš piedzīvo Ienaidnieka uzbrukumus	80

52.	Tev jāzina nevis, vai esi šīs Mīlestības cienīgs vai ne, bet gan – vai tu to pieņem.....	81
53.	Jo vairāk tu dalies ar citiem no Tēva saņemtajā Mīlestībā, jo vairāk to saņem.....	82
54.	Viss jāuztic Tēva Žēlsirdībai, vai nu lai tiktu šķīstīts, vai kalpotu Viņa Godam	83
55.	Leandra personiskās pārdomas par laika izmantošanu	84
56.	Izvairies aiz ziņkāres ievākt pa druskai te no viena garīguma, te no cita.....	86
57.	Manas un Mana Tēva lielās ciešanas ir tās, ka daudzi noraida Mūsu Mīlestību	88
58.	Pateicoties tavas priesterības spēkam, daudzi sāk staigāt šo Mīlestības ceļu	89
59.	Jaunajā Baznīcā nevarēs izplatīties nekādi meli ...	91
60.	Debesu Svētie gavilē priekā, redzot svēto, par kādu tu esi kļuvis.....	92
61.	Manai Sirdij tīkamais priesteri, svarīgi ir tas, ko Es caur tevi paveicu neredzamā veidā.....	93
62.	Ik reizi, kad tev ciešanas šķiet pārāk smagas un grūtas, nāc un meties Manās rokās	95
63.	Bieži vien cilvēkam jāpiedzīvo gan priecīgi, gan smagi notikumi.....	96
64.	Iepazīstini ar Mūsu Klātbūtni, kas darbojas sirdīs	98
65.	Ja jums būtu iespējams saskatīt kaut tikai daļiņu no tā, kas notiek, kad kāds cilvēks ienāk Paradīzē, jūs būtu par to sajūsmināti, pārsteigti	99
66.	Svarīgāka par skartajiem tematiem ir Tēva Mīlestība, kas plūst starp jums.....	100
67.	Tu diendienā esi liecinieks brīnumiem, ko Tēvs dara ar sējumu un videokasetes starpniecību	101
68.	Svētais Gars tevi vadīs tāpat, kā Viņš vadīja mani laikā, kad dzīvoju zemes virsū (svētā Jāzepa vēstījums)	102
69.	Kungs Jēzu, es Tev uzticu visus neoficiālas vai oficiālas šķiršanās sašķeltos pārus.....	103
70.	Visskaistākais ceļš vēl tikai priekšā, jo mēs ieejam pārveidojošajā vienībā	105

71. Redzot, ka jūsu fiziskie spēki iet mazumā, jums šķiet, ka zaudējat produktivitāti; patiesībā notiek pretējais	107
72. Jauko, mazo taurenīt, tu dāvā mierinājumu un prieku Manai ievainotajai Sirdij.....	108
73. Palīdzot citiem, kaut arī bez maksas, tu iegūsi to, kas tev vajadzīgs, lai dzīvotu	109
74. Kungs Jēzu, es Tēv uzticu tos un tās, kuri ir ieslēgti savu ciešanu kapā un neredz, kā no tā tikt ārā.....	110
75. Šis ceļojums uz Eiropu nesīs lieliskus augļus, un Mana Svētā Māte jūs sargās	112
76. Vairāk nekā jebkad jāveltī laiks lūgšanai, adorācijai (pielūgsmei) un sakramentu pieņemšanai	113
77. Man priekš tevis ir dārgumu pilna lāde; dāvā Man savu “jā”	114
78. Seši padomi problēmas atrisināšanai.....	115
79. Uz Mīlestības pilnību mēs dodamies kopīgi.....	117
80. Es vēlos lietot vairākus līdzekļus Savas Mīlestības izplatīšanai	117
81. Kopīgais cilvēkiem, kuri gūst labumu no visiem trim sējumiem, – pazemība.....	118
82. Mīlestības Civilizāciju uzcelš nevis lielais, bet gan maziņais tevī	119
83. Kungs Jēzu, es vēlos Tēv uzticēt šo jautājumu par Svētās Hostijas saņemšanu uz mēles vai rokā.....	120
84. Es tevi sargāju, jo tu Man esi vajadzīgs Mīlestības izplatīšanai pasaulē	121
85. Lai ko tu darītu, Es esmu ar tevi.....	123
86. Jūs būsi tas, par ko ļausiet Mīlestībai sevi padarīt	123
87. Es tev dāvāšu vajadzīgās atziņas, lai viss norisinātos saskaņā ar Tēva Gribu	125
88. Visai zemei jātiek šķīstītai, un šo nepieciešamību izraisa Manas tautas nomaldi (lūgšana par terora aktu upuriem ASV).....	126
89. Jums jāmacās būt paklausīgiem un kļūt par padevīgiem instrumentiem Tēva rokās	127
90. Risinājums narkotiku izraisītajām problēmām ir Mīlestība un pārveide caur Mīlestību.....	129

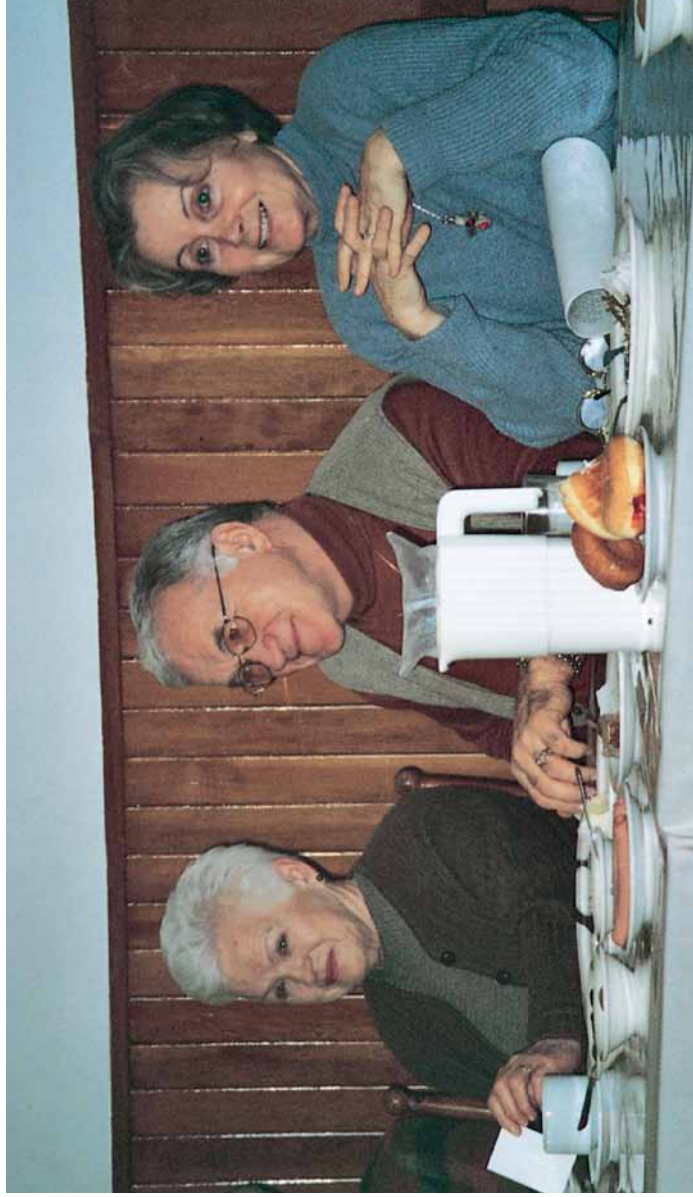
91.	Šī pieredze, ko izdzīvosim kopīgi, tev būs ļoti vērtīga mācība (pirms došanās uz Eiropu).....	130
92.	Atdod savu vīru un bērnus Man, un tu būsi Manas Darbības lieciniece	135
93.	Es lūdzu, lai lasītāji iet pie priesteriem pastāstīt, ko esmu paveicis viņu sirdīs un kādus līdzekļus esmu lietojis.....	138
94.	Šo namu Es vēlos padarīt par Mīlestības Civilizācijas šūpulī Francijā un aiz tās robežām.....	143
95.	Es Pats par visu rūpējos; dodies uz priekšu tīrā ticībā.....	152
96.	Jums jāpaļaujas nevis uz savu rīcības veidu, bet gan uz Mani, savu Dievu	153
97.	Fragments no svētā Bernarda sprediķa, kurā attēlota Kunga trīskāršā atnākšana. Vai vidējā atnākšana nav tā, ko piedzīvojam pašlaik?.....	155
98.	Šajos laikos, kas ir pēdējie, Maniem priesteriem jāpiedzīvo īsta cīņa	157
99.	Ziemassvētkiem sagatavota sirds ir tāda, kurā mājō Mana Mīlestība	159

2002

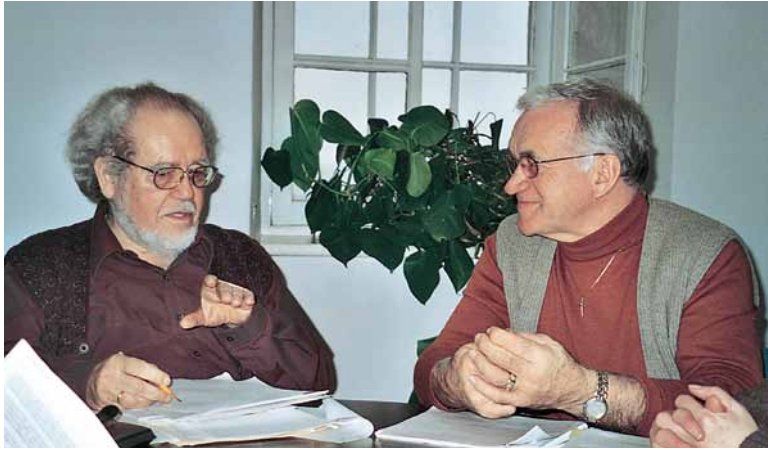
100.	Tēvs šai ģimenei sūta palīgā Savus Eņģeļus	161
101.	Viss nāk par labu cilvēkam, kurš paļāvies uz Dievu... arī ievainojumi.....	162
102.	Tavs Prāts lai notiek, nevis manējais.....	163
103.	Es sūtīšu savu Sargeņģeļi, lai viņš tev palīdz eksāmenā.....	165
104.	Mācība sašķeltajām ģimenēm	166
	“Jā”, kas pārvērš pasauli (Leandra Lašansa vēstule lasītājiem un lasītājām)	168
	Leandra L. pārdomas pēc atgriešanās no brauciena pa Eiropu	171
	Turpinājums liecībām	177
	1. pielikums • Fragmenti no Marsela Laflamma “Garīgās vadības un formācijas rokasgrāmatas”	191
	1. pielikums • Atbrīvošanas lūgšana	203

Šerbrūkas reģiona darījumu cilvēku tikšanās ceturtdienas pusdienās pēc Sv. Mises.

Elizabete un Leandrs Lašansi kopā ar Martu Roberžu,
vienu no pirmajām līdzstrādniecēm sējumu izdošanas projektā.

Leandrs Lašanss un viņa izdevējs Andrē Kutīrs.

Pasniedzējs Marsels Laflamms, Andrē Kutīrs un
Leandrs Lašanss darba padomē.

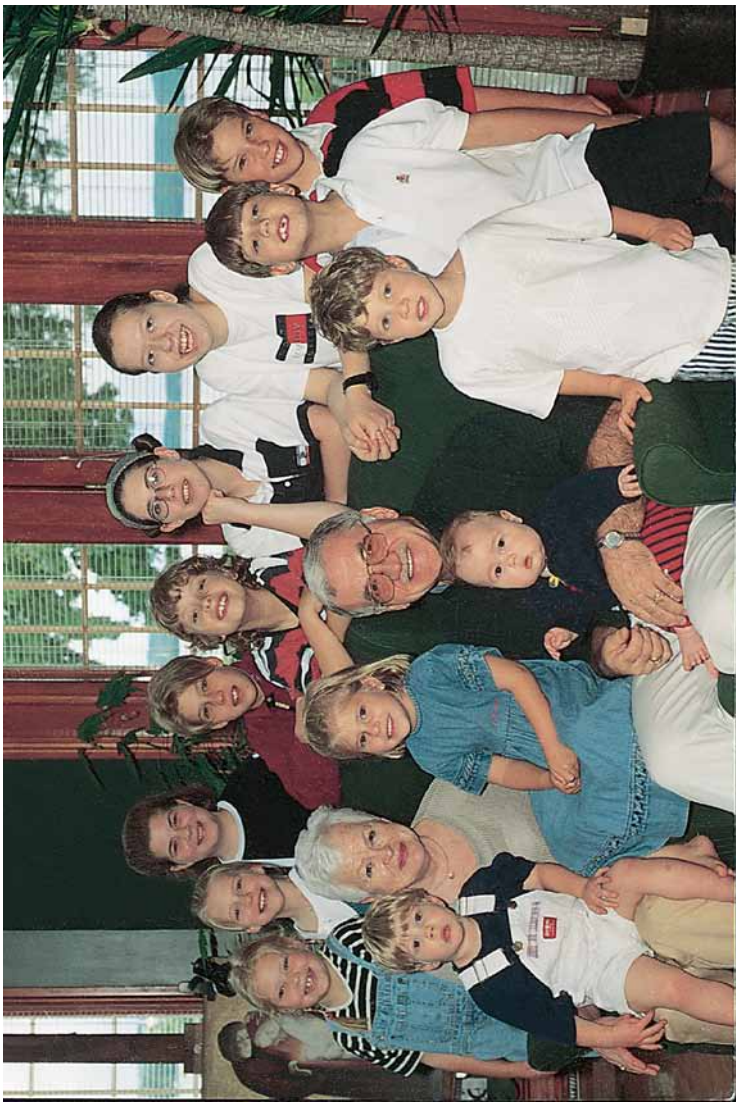
Tēvs Dāvids un abats Gijs Žirū, abi autora un izdevēja garīgie padomdevēji.

Leandrs un Elizabete savā dzīvesviētā Šerbrūkā.

Lašansu ģimene, pirmā paaudze.

Lašansu ģimene, otrā paaudze.

88. vēstījums: par terora aktiem ASV

“...Jūs, kuri šobrīd ciešat, – jūsu ciešanas nav veltīgas, jo īpaši ja tās tiek uzpurētas Man. Visai zemei ir jātiek šķīstītai, un šo nepieciešamību izraisa Manas tautas nomaldi.

Necentieties uzlabot situāciju pašu spēkiem, tas jums neizdosies! Pārtrauciet skatīties uz sevi; pievērsieties Man, savam Dievam. Manī jūs atradīsiet Mieru, Prieku, Mīlestību un Gaismu, kas jums palīdzēs ikviena lēmuma pieņemšanā. (...)

Atzīstiet savas kļūdas, maldus, trauslumu, ievainojamību, un jūs būsiet Manas Darbības liecinieki.”

Šeit būs vēl viena dāvana no Debesīm: Leandra Lašansa trešais sējums par apsoliņumu izpildes tēmu.

Pirmais sējums mūs ievadīja personiskā formācijā, lai mēs spētu uzticīgi atbildēt Tēva Gribai ar pilnīgu un beznosacījumu “jā”.

Otrajā mums tika parādītas šī “jā” svētīgās sekas, kad tas sirdīs izraisa nemītīgu pārveidi un attīstību. “Šīs grāmatas dvēselēm ļoti nāk par labu, mums nesen sacīja kāds benediktīniešu tēvs.

Līdz ar trešo sējumu savu gājieni sāk Jauna Baznīca un Jauna Sabiedrība. Dievs nemelo. Ko Viņš saka, to arī izdara. Viņš ir iepriekš pavēstījis, ka viss tiks šķīstīts... Un tas nu ir sācies.

Lai notiek mūsu Tēva Prāts, ne mūsējais, un lai atnāk Viņa Valstība!

ISBN 9984-9895-0-X

9 789984 989501